Registered M. 916.

ஸ்ரீ:.

வேதாந்த தீபிகை

ஸம்புடம் 4. | ப்ரமாதீச ஹு பங்குனி மீ ஆநந்த ஹு சித்திரை மீ | ஸஞ்சிகை 2-3.

1. பத்ராதிபரின் குறிப்புகள் ... ... 41.
2. ஸ்ரீமதஹோபில நரஸிஹ்மன் விஷயம் ... ... 48.
3. ஸ்ரீ அஹோபில மாஹாத்ம்யம் ... ... 58.
4. ஸ்ரீ அஹோபில மடத்துச் சிஷ்ய ஸபையும் அதன் கர்த்தவ்யங்களும் ... ... 65.
5. ஸ்ரீமதஹோபில யாத்ரை ... ... 74.
6. சிஷ்யஸபையின் நான்காவது வர்ஷோத்ஸவம் ... 81.
7. ஸ்ரீ அஹோபிலத்தில் செய்த தீர்மானங்கள் ... 89.
8. கடிதங்கள் ... ... 91.
9. ஸ்ரீமடத்து ஸம்பந்தங்களான சில ரிகார்டுகள் ... 93.

ஸ்ரீ அஹோபில மடத்து ஶிஷ்ய ஸபையின் கார்யதர்ஶியால்

ப்ரதி மாஸம் ப்ரசுரம் செய்யப்படும்.

கலாரத்நாகரம் அச்சாபீஸ், சென்னை.

Copy-right reserved.

Annual Subscription Rs. 2-0-0] [Single Copy As. 3

THE VEDANTA DIPIKA.

A MONTHLY TAMIL JOURNAL

OF

HINDU RELIGION AND PHILOSOPHY.

Editor.—DEWAN BAHADUR T. T. RANGACHARIAR, B.A., B.L.

Vol. 4—Nos. 2-3.

March & April 1914.

NOTICE.

All contributions etc. should be addressed to **The Editor,** Vedanta Dipika, Trivellore, Chengleput Dist. and all business letters, money orders etc. to **The Manager,** the Vedanta Dipika, Chittoor, (Chittoor Dist.) Communications intended for publication in the succeeding issue should, as far as possible, reach the Editor not later than the 15th of the month. The Secretaries of affiliated associations are requested to send in every month advertisements and reports of meetings for publication.

Subscribers are requested to send their subscriptions for Vol. 4 as early as possible. Intending advertisers are requested to apply to the Manager for terms.

☞ பத்ரிகைக்கு விஷயங்கள் எழுதுவது "**பத்ராதிபர்**" வேதாந்த தீபிகை, திருவள்ளூர் (செங்கல்பட்டு ஜில்லா) என்கிற விலாஸத்திற்கும், கடிதங்கள் அனுப்புவதும், கட்டணம் கட்டுவதும், விலாஸ மாறுதல்கள் அறிவிப்பதும், மற்றெல்லா விஷயங்களும் "**மானேஜர், வேதாந்ததீபிகை,** சித்தூர், (சித்தூர் ஜில்லா)" என்கிற விலாஸத்திற்கும் அனுப்பப்படவேண்டும்.

ஒவ்வொரு மாஸத்திலும் 15உக்குள் கிடைக்கும் விஷயங்கள் தான் அந்தந்த மாஸத்து ஸஞ்சிகையில் ப்ரசுரம் செய்யப்படும். ப்ரதி மாஸமும் ப்ரிவுகளின் கார்யதர்ஸிகள் அங்கங்கு நடக்கும் விஶேஷ வ்ருத்தாந்தங்களை தீபிகையில் ப்ரசுரம் செய்யும்பொருட்டு எழுதி அனுப்பவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறோம். சந்தா தாரர்கள் எல்லாரும் நான்காவது வருஷச் சந்தாவை விளம்பமில்லாமல் அனுப்பவேண்டுமென்று ப்ரார்த்திக்கிறோம்.

வருஷம் 1-க்குக் கட்டணம் ரூபாய் ௨.

ஸ்ரீ:.

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌤𑍇 𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑍀𑌨𑍃𑌸𑌿𑌂𑌹 𑌪𑌰𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑍇 𑌨𑌮𑌃.

வேதாந்த தீபிகை

பத்ராதிபர் :—திவான் பகதூர் டி. டி. ரங்காசார்யர், பி.ஏ., பி. எல்.

ஸம்புடம் 4. | ப்ரமாதீச ஸ்ரீ பங்குனி மீ ஆநந்த ஸ்ரீ சித்திரை மீ | ஸஞ்சிகை 2-3.

பத்ராதிபரின் குறிப்புகள்.

𑌤𑍍𑌰𑌿𑌭𑍁𑌵𑌨𑌕𑌮𑌨𑌂 𑌤𑌮𑌾𑌲𑌵𑌰𑍍𑌣𑌂 𑌰𑌵𑌿𑌕𑌰𑌗𑍌𑌰𑌵𑌰𑌾𑌮𑍍𑌬𑌰𑌂
𑌦𑌧𑌾𑌨𑍇 - 𑌵𑌪𑍁𑌰𑌲𑌕𑌕𑍁𑌲𑌾𑌵𑍃𑌤𑌾𑌨𑌨𑌾𑌬𑍍𑌜𑌂 𑌵𑌿𑌜𑌯𑌸𑌖𑍇
𑌰𑌤𑌿𑌰𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌮𑍇𑌽𑌨𑌵𑌦𑍍𑌯𑌾 ॥ [ஸ்ரீ பாகவதம் 1-9-33.]

ஸ்ரீ வேதாந்த தீபிகை. ஸ்ரீ வேதாந்ததீபிகை பத்ரிகையை ஆரம்பம் முதல் மூன்றுவருஷ பர்யந்தம் பத்ராதிபராக நடத்திவந்த ஸ்ரீமான் உ. வே. எஸ். வாஸுதேவாசார்யர் சென்ற மாசி மாஸத்திய ஸஞ்சிகையுடன் பத்ராதிபரெனும் தனது ஸம்பந்தத்தை விலக்கிக்கொண்டார். இந்த பத்ரிகையை இது வரையிலும் ஆதரித்து வந்த அபிமானிகளும் நமது ஸபையாரும் இதற்காக மிகவும் சோகிப்பார்களென்பதில் ஸந்தேஹமில்லை. அந்த ஸ்வாமி மிகுந்த ஜ்ஞாநாதிகராய், தனது ஜ்ஞாநத்தை பிறர்க்கு உபகாரமாக்குவதில் விசித்ர சக்தியுடன் கூடியவராய், பண்டிதர்களாயும் ஸாமாந்யர்களாயுமுள்ள ஸர்வ ஜநங்களுக்கும் திருப்திகரமாகவும், இந்த பத்ரிகையின் கீர்த்தி எங்கும் பரவும்படியாகவும், இதை நடத்திவந்தார். அவருடைய ஸ்தாநத்தை அவரைப்போல் வஹிக்க ஸபையாருள் மற்றொருவரைக் காணோம். ஸபையின் அக்ராஸநாதிபதியான உ. வே. ராஜகோபாலாசார்யர் மாத்ரம் இந்தப் பத்ரிகையை நடத்திவர ஸமர்த்தர். ஆனல் சில காரணங்களையிட்டு அந்த

ஸ்வாமி அதற்குத் தத்காலம் இணங்கவில்லை. ஆகவே கார்ய தர்சியான உ. வே. ஸி. ராஜகோபாலாசார்யர் இந்தப் பத்ரிகை யைப்பற்றி யோகித்து, இதற்கு இருத்தலா இறத்தலா விதி என வினவிக்கொண்டிருக்கையில், அடியேனைக் கண்டு பத்ரிகையை நடத்தும்படி கேட்கவே, அடியேனுடைய மிதஜ்ஞதையையும், வயோக்ரமத்தாலும் ஸ்வாஸ்த்யதை விலகிய சரீரப்ரயுக்தமாயும் உண்டாயிருக்கிற அசக்தியையும் அந்த ஸ்வாமியுடன் விஜ்ஞா பித்தேன். அத்யந்தாபாவத்தைப் பத்ரிகை யடைவதைக் காட்டி லும், இதன் ஆயுளேமாத்ரம் வ்ருத்தி செய்தால் ஜ்ஞாதாக்கள் காலக்ரமத்தில் இதைப் போஷிக்க அங்கீகரிக்கலாம் எனும் விச்' வாஸத்தை முன்னிட்டு யேநகேநப்ரகாரேண பத்திரிகையை நடத்திவரும்படி அந்த ஸ்வாமி அடியேனை ஆஜ்ஞாபிக்கவே, இந்தப் பத்ரிகை பெயரால் மாத்திரமின்றி வாஸ்தவமாகவே வேதாந்தார்த்தங்களைப் பிரகாசிப்பித்துக்கொண்டு வரும்படி வித் வத் சிரோமணிகள் ஸஹாயம் செய்வார்கள் எனும் விச்'வாஸங் கொண்டு இதை நடாத்தி வர ஒப்புக்கொண்டேன். இப்படிப்பட்ட ஸஹாயம் உ. வே. வாஸுதேவாசார்யரும் செய்யப்போகிறு ரென்னும் நம்பிக்கையை அடியேன் விடவில்லை. சைசவகாலத்தில் செய்யும் போஷணம் தான் கஷ்டம். அதை அபார சக்தியுட னும், ப்ரீதியுடனும் இந்தப் பத்ரிகா விஷயத்தில் நடத்திவந்த உ. வே. வாஸுதேவாசார்யர் ஸ்வாமியினிடம் ஸபையார்க்காக வும், மற்றை அபிமாநிகளுக்காகவும் அடியேன் மிக்க க்ருஜ்ஞ்ஞந்த யைப் பாராட்டுகின்றேன்.

*　　*　　*　　*

சிஷ்ய ஸபையின் மஹா ஸங்கம்.

இந்த ஸபையின் மஹாஸங்கம் இவ்வருஷம் பங்குனி மாஸம் 28வ வெள்ளிக்கிழமை தினம் ப்ரொதட்டேரிலும், 29வ சனிக்கிழமை தினம் ஸ்ரீமதஹோபிலத்திலும் மிகவும் விமர்சையாய் நடந்தது. இதைப்பற்றி விவரமாகப் பின்னல் வரும். இது, ஸங்கம் கூடப்போகின்ற ஸ்தல ப்ரயுக்தமாக துஸ்ஸாத்ய மென்று மிகவும் நினைக்கக்கூடியதாயிருந்தபோதிலும், ஸபா கார்யதர்சி உ. வே. ஸி. ராஜகோபாலாசார்யருடையவும், அவருடன் கஷ்டப்பட்ட உ. வே. மதுராந்தகம் திருவேங்கடாசார்யர் முதலானவர்களுடை யவும், மஹா ப்ரயத்நத்தாலும் கடப்பை கர்னூல் ஜில்லாக்களில்

அபிமாநிகளாயிருக்கிற அநேக கனவான்களுடைய ஸஹாயத்தா லும் நிறைவேறியது. இதனுல் ப்ரயத்நபரர்களாக மநுஷ்யாள் இருக்கும் பக்ஷத்தில் அஸாத்யம் எனும் சொல்லைப் பாஷைகளி னின்றும் எடுத்து விடலாம் என்று தெரியவருகிறது. நிஜஹ்ருத்யர்க ளுடைய பாஷிதங்களை ஸத்யமாகச்செய்ய ஶரண்யன் தீக்ஷித்துக் கொண்டிருக்கையில், தாத்ருசர்கள் துஸ்ஸாத்யமென எதையும் கைவிட வேண்டியதில்லை.

* * * *

லாஹோரில் ஹிந்து ஸபை. சென்ற ஏப்ரல் மாஸம் 25, 26-ம்தேதி சனிக் கிழமை ஞாயிற்றுக் கிழமைகளில் லாஹோர் எனும் பஞ்சாப் ராஜதாநியில் ஹிந்து ஸபை யின் ஆருவது வர்ஷோத்ஸவம் நடந்தது. அதில், அவ்விடம் வ்யவஹார வித்யாசாலைக்கு அத்யக்ஷரானவர் ஹிந்துக்களுக்குள் ஒற்றுமைக்கும், பிரிவுக்கும் உண்டான காரணங்களைப்பற்றி உபந் யஸித்தார். மத பேதங்கள், பாஷாபேதங்கள், வழக்கத்தில் பேதங் கள், ஜாதிபேதங்கள், உண்டி, உடை, ஆசாரம் முதலியவற்றுள் பேதங்கள், யாவராலும் ப்ரமாணமாய் ஒப்புக்கொள்ளப்பட்ட ஒரே மதக்ரந்தமில்லாமை, தத்காலம் சிறுவர்கள் அப்யஸிக்கும் வித்யாவிசேஷம், உலகத்திலுள்ள இதர மதங்களுக்கும் கொள்கை களுக்கும் நமது மதத்திற்கும் ஏற்பட்ட வித்யாஸங்கள் முதலான வைகள், ஹிந்துக்களுக்குள் காணப்படுகிற ஐக்ய விரோதங்களுக் குக் காரணங்களென்றும், ஐக்ய காரணங்கள் ஒரே தேசவாஸமும் அந்தத் தேசத்தின் ப்ராசீந சரித்ரத்தின் தத்கால ஸ்மரணையும் தானென்றும், அவர் உபந்யஸித்ததாக வெளியாகிறது. ஐக்ய காரணங்கள் சிலவானபோதிலும் ஹிந்துக்கள் ஒற்றுமைப்பட அவை போதுமென்றும், ஹிந்து ஜநங்களும் அவர்களுடைய மத மும் உலகத்துக்கு நாகரிகத்தையும் தர்மாபிவ்ருத்தியையும் தந் தனவென்றும், இவை பரஸ்பர விரோதத்தையிட்டு நாசத்தை யடைவது நன்றன்றென்றும், தர்மாநுஷ்டாநம் ஒரு தேசத்தினர் உயர்வதற்கு மாத்ரம் காரணமென்பது போதாதென்றும், அதுவே அவர் ஒரு தேசத்தினராக இருப்பதற்கும் முக்ய ஹேதுவாயிருக் கின்றதென்றும் அவர் அபிப்ராயப்படுகிருர். இந்த விஷயங் களை நம்மவர் நன்கு மதித்தல் வேண்டும். மத பேதங்கள் உண் டாக்க நம் நாட்டினருடைய ஸாமர்த்யம் யாவர்க்கும் தெரிந்ததே.

மதி பேதங்களும், அதையிட்டுப் பிறக்கும் மதபேதங்களும் எல்லாத் தேச ஜநங்களுக்குள்ளும் ஸஹஜம். இந்தப் பேதங்கள் மூலமாய் ஜநங்கள் ஒருவரை யொருவர் விரோதிக்கவும் எங்கும் கண்டோம். ஆனல் தத்காலத்தில் ஐரோப்பா கண்டத்தில் ப்ரபஞ்ச விஷயமாக விவேசநம் செய்யத் திறமுள்ள வித்வான்கள், ப்ரத்யக்ஷத்தால் அறியக்கூடாத அம்சங்களில் அபிப்ராய பேதத்தை நிவர்த்திக்கக்கூடாமையால், அந்தப் பேதங்கள் ஜநங்களுக்குள் லௌகிக ப்ரவ்ருத்திகளி லிருக்கவேண்டிய ஒற்றுமைக்கு ப்ரதிபந்தகமாகக்கூடாதென்றும், எந்த விஷயத்தில் அபிப்ராய பேதமிருந்தாலும் ஜநங்கள் ஒருவர்க்கொருவர் ஸ்நேஹம் செய்வதில் குறையிருக்க வேண்டியதில்லை யென்றும், நடத்தையால் காட்டியிருக்கிறுர்கள். நமது ப்ரமாண க்ரந்தங்களோ, பரமாத்மாவை ஸர்வத்ர தர்சிக்கிறவன் முக்யாதிகாரியென்றும், தன்னைப்போல் யாவரையும் பார்க்கவேண்டுமென்றும், ஸர்வ ப்ராணிகளுக்கும் ஹிதத்தையே எப்போதும் செய்ய வேண்டு மென்றும், அப்படிச் செய்யாமல் விரோதத்தை யாரிடமேனும் பாராட்டுகிறவன் மூடனென்றும், ஶோகிக்கப்படவேண்டியவனென்றும்,

> யஸ்து ஸர்வாணி பூதாந்யாத்மந்யேவாநுபஶ்யதி ।
> ஸர்வபூதேஷு சாத்மாநம் ததோ ந விஜுகுப்ஸதே ॥
> ஆத்மௌபம்யேந ஸர்வத்ர ஸமம் பஶ்யதி யோऽர்ஜுந ॥
> அத்வேஷ்டா ஸர்வபூதாநாம் மைத்ர: கருண ஏவ ச ॥
> ஸர்வபூதஹிதே ரதா: ॥
>
> பத்தவைராணி பூதாநி த்வேஷம் குர்வந்தி சேத்தத: ।
>
> ஶோச்யாந்யஹோऽதிமோஹேந வ்யாப்தாநீதி மநீஷிணா ॥

இத்யாதி ஸஹஸ்ர வசநங்களால் முறையிடுகின்றன. இந்த தர்மத்தை அவ்வவர் தர்சநத்தில் அதிக்ரமித்த அபிநிவேசம் வைத்தவர்கள் அபலாபம் செய்கிறுர்கள். ஆனபடியால் ஸ்வதேசத்தினுடையவும், ஸநாதந தர்மத்தினுடையவும் க்ஷேமத்தை உத்தேசிக்கிறவர்க ளெல்லோரும், உபநிஷத், கீதை முதலானவற்றை ப்ரமாணங்களாய்க் கொண்டு, இவற்றின் வாக்யங்களுக்கு விருத்தமாயிருக்கும் யாவத் புராணுதி வாக்யங்களையும் அநாதரம் செய்து, மத பேதங்களால் நம்மவர்க்குள் பரஸ்பரம் ஸ்நேஹம் குன்ருத மார்க்கத்தைத் தேடவேண்டும். எல்லாரும் ஸமமாய்

ஒப்புக்கொள்ளக்கூடிய ப்ரமாண க்ரந்தங்க ளில்லை யென்பது நமக்கு விசதமாகவில்லை. ஹிந்து, அதாவது, ஆர்யமதத்தை நம்புகிறவனென்று, பெயர் தரித்தவன் யாவனும் வேதத்தை ஒப்புக்கொள்ளவேண்டும். வேதமென்றால் வேதாந்தமும் அதி லுள்ளடங்கியது. லோகாந்தர ஸம்பந்தமாகத் தத்காலம் யாரும் வேதத்தின் கர்மகாண்டத்தின்படி அநுஷ்டித்தலில்லை. அநுஷ் டாநம் உள்ள இடங்களிலும், அதற்கு விஹிதமான ப்ரயோ ஜநங்களை அபேக்ஷிக்காமல், கர்மகாண்டமடியாக ஏற்பட்ட க்ரியா விசேஷங்களைப் பகவத் ப்ரீணநமாகவே செய்கிறார்கள். இப்ப டிச் செய்கிறவர்களும் வேதாந்த மதத்தை நம்புகிறவர்களே. உப நிஷத்தின் அர்த்தத்தை கீதா வாக்யங்களாலும் வ்யாஸஸூத்ரத்தா லும் நிர்ணயித்து அறியவேண்டியிருக்கிறது. ஆகவே ஆர்யமத மென்றாலும், ஹிந்துமத மென்றாலும், அதன்பொருட்டு எல்லா ராலும் ஒப்புக்கொள்ளப்பட்ட ப்ரமாணங்கள் என்னவென்றால்: வேதம், (இதில் உபநிஷத்தும் அடங்கியது) கீதை, ப்ரஹ்மஸூத் ரம் இவை தான். இந்த ப்ரமாணங்களை, சென்ற இரண்டாயிரம் வருஷங்களுக்கு மேற்பட்டு ஸர்வ தர்சநாசார்யர்களும் ஒப்புக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இவற்றிற்குத் தாத்பர்ய நிர்ணயம் செய் யுங்கால் புத்தி பேதம் அநிவார்யம். புத்தி பேதங்களை மத பேதங் களாகக் க்ரஹிக்கவொண்ணாது. ப்ரமாணமாக ஒப்புக்கொண்ட க்ரந்தங்களில் பேத முண்டானால் தான் மத பேதம் ஸித்திக்கும் ஜாதி, பாஷை, வழக்கம், ஆசாரம் இத்யாதி பேதங்கள் எவ்விட மிரா? இதனால் ஒற்றுமை குறைவது நேர்மையா? நமக்குப் பொது வான அமித்ரர், இவற்றில் ஒவ்வொன்றையும் சுட்டிக்காட்டி, அவற்றால் ஸம்பவிக்கும் ஸங்கடங்களை விஸ்தரித்துத் தாங்கள் கொண்ட கருத்தை ஸாதிக்க யத்நிப்பதால் மாத்ரம், இந்த அம்சங்களை நாம் குற்றங்களாகக் கொள்ளல் கூடுமோ? படிப்பென் றால் இக்காலத்தில் இங்க்லிஷ் வித்யாசாலையில் வழங்கி வரும் படிப்பு தான். இதில் நம் பூர்வ சரித்ரத்துக்காவது, மதத்திற் காவது, ஆசாரங்களுக்காவது ஸ்மரணைக்குக்கூட இடமில்லை. யுக்தாயுக்த விஷய ஜ்ஞாநம் உண்டாகும் பர்வத்தில் நம் சிறுவர் களை நாம் இத்தகைய வித்யாசாலைகளுக் கனுப்பிவிட்டு, அதனால் உண்டாகும் கேடுகளைப் பற்றிச் சோகித்தலில் பயனென்ன? தோஷ குணங்கள் ஸம்ஸர்க்கத்தால் ஜநிக்கின்றனவெனும் அர்த்

தத்தை மறக்கவுங் கூடுமோ. ஹிந்து ஜநங்களுக்குள் ஒற்றுமையை அபேக்ஷிப்பவர், பஞ்சாப் தேசத்தில் போல் நமது நாட்டிலும் ஸபை யொன்றை உண்டாக்கி, அந்த ஸபையின் மூலமாய் ஐக்ய காரணங்களை ப்ரபலமாய் நம் ஜநங்களுக்குக் காட்டி, ஐக்யத்தால் நமக்குண்டாகும் நன்மைகளை விஸ்தரித்துப் போதித்து, ஐக்ய விரோதங்கள் என்று எண்ணப்பட்ட அம்சங்களை ஜநங்கள் அறியும்படி ஆராய்ந்து, அவை விரோத ஹேதுக்களாகாதவண்ணம் யத்நபரர்களாக வேண்டுமென்பது நமது ப்ரார்த்தனை.

* * * *

திருமலை தேவ ஸ்தாநம். 1911ஆ ஜூலைமாஸம் முதல் தேதி திருமலை தேவஸ்தாநத்தின் ரொக்க இருப்பின் தொகை ரூபாய் 8,05,628-14-5 என்றும், அது 1912ஆ ஜூன்மீ 30உ ரூபாய் 9,12,195 - 1 - 9 என்றும், ஏப்ரல்மீ 27உ திங்கட்கிழமை 'ஹிந்து' பேபரில் ப்ரசுரப்படுத்திய ஸங்க்ரஹ வரவு செலவு கணக்கால் தெரியவருகிறது. அவ்வருஷத்தின் வரும்படி மொத்தம் ரூ. 7,37,930-14-6; செலவு மொத்தம் ரூபாய் 6,30,457-6-11. செலவு விவரங்களில் அநேக அம்சங்களின் அர்த்தமாவது ஔசித்யமாவது நமக்கு விசதமாகவில்லை. இவை இன்னும் விசதமாகவும், படிப்போர்க்கு த்ருப்தியுண்டாகும் விதமாகவும் எழுதப்பட்டால் நலம். இந்த விதமாயாவது எல்லாத் தேவஸ்தாநங்கள் ஸம்பந்தமாகவும் வரவு செலவு கணக்குகள் வெளிப்படுத்தக்கூடாதா? இப்படிச் செய்வதால் தர்ம பரிபாலநம் செய்பவரெனப் பெயர் தரித்தவர்க்கு யஶஸ் குன்றிவிடுமோ? தேவஸ்தாநங்கள் பொது ஸ்தலங்களல்லவா? அவற்றின் அதிகாரிகளாவது அவர் முன்னோராவது அவற்றைக்கட்டினாரென்று சொல்லக்கூடுமா? அவர்கள் ஸொந்த த்ரவ்யம் தேவஸ்தாநங்களின் நியத வரும்படியில் சேரவில்லையே. தம் நடத்தை ஸரியெனப் பிறர் எண்ணவேண்டுமென ப்ரியம் இவர்க்கில்லையாயினும், பிறர் இதை அபேக்ஷிப்பார் என்றும், அந்த அபேக்ஷையை ஆதரிப்பதால், ஈஶ்வரனுக்கும் இவர்க்கும் உள்ள அந்தரங்கமானது குறைவுபடாதென்றும், ஏன் இவர்க்குத் தோன்றுதல் கூடாது? தேவஸ்தாநங்கள் கணக்குகள் வருஷத்துக்கொருதரம் சோதிக்கப்பட வேண்டியதென்றும், அவற்றின் ஸங்க்ரஹம் வருஷத்துக்கொருதரம் அபிமாநிகளுக்கு ப்ரசுரமூலமாகத் தெரியப்படுத்துவது ஆவஶ்யகமென்

றும் ராஜாங்கத்தில் யோசனை பிறந்திருப்பதாகக் கேள்விப் படுகிறோம். மார்ச் மாஸம் 16-ம் தேதி டெல்லியில், இந்தியா கவர்மெண்டு மெம்பராகிய ஸர். ஆர். க்ராடக் என்பவர் அக்ராஸநத்தில் வீற்றிருக்க, ஒரு ஸங்கம் கூடியது. அந்த ஸங்கத்தின் கருத்து தேவஸ்தாந ஸம்பந்தமான சட்டங்களின் சீர்திருத்தல் தான். இப்படிச் சீர்திருத்தவேண்டிய முக்யமான சில விஷயங்களை அக்ராஸநத்திலிருந்த மெம்பர் வெளியிட்டார். தர்மங்களை நடத்தி வரும் ட்ரஸ்டிகளும் கமிட்டியாரும் தக்க மநுஷ்யராயிருக்க வேண்டியதும், அவர் தகுந்தவரெனக் கண்டறிவதற்கும் தகாதவரை நீக்குவதற்கும் தத்காலம் ஏற்பட்டிருக்கிற உபாயங்களை ஸங்க்ரஹப்படுத்தவேண்டியதும், இதன் நிமித்தமாக அவர்கள் கட்டாயமாகக் கணக்குகளை வெளியிடவேண்டியதும், அந்தக் கணக்குகள் ஸமர்த்தர்களால் சோதிக்கப்பட வேண்டியதும், இப்போது தேவஸ்தாந பரிபாலநம் கெட்டிருக்கும்போதும், ட்ரஸ்டிகள் அநர்ஹர்களாயிருக்கும்போதும், வ்யவஹார மூலமாய்ப் பரிஹாரம் அடையவேண்டிய அபிமாநிகளாவார், தாங்கள் எவ்விதமான ஸாக்ஷ்யங்களைக் கொண்டு தங்கள் வ்யவஹாரத்தை ஸாதிக்க வேண்டுமோ, அந்த ஸாக்ஷ்யங்களை ஸம்பாதிக்கிற நிமித்தம் வ்யாஜ்யத்துக்குப் போகவேண்டிய நிலைமையிலிருப்பதால், இனி வருஷந்தோறும் ப்ரசுரப்படுத்தவேண்டிய கணக்குகளின் மூலமாய், இவர்கள் அக்ரமங்களைக் கண்டறிவதற்கும் அவற்றை நிவர்த்திக்க வ்யவஹாரங்களை மேற்கொள்வதற்கும், அபிமாநிகளுக்கு ஸௌகர்யம் உண்டாக்க வேண்டியதும், மேற்கூறிய முக்ய விஷயங்களாகத் தெரிவிக்கப்பட்டன. ஸாதாரண ஸேவார்த்திகளில் பெரும்பாலோர் தேவஸ்தாநங்களில் நடக்கும் அக்ரமங்களை ஸஹித்துக்கொள்ளுகிறார்கள். சிலர் அவ்வித துர்நடத்தைகள் ஸ்வப்ரயோஜநமாயிருப்பதையிட்டு துஷ்டனை ட்ரஸ்டிக்கு ஸஹகாரிகளாகின்றார்கள். பொது ஸொத்துக்கள் இவ்விதமாகத் துர்விநியோகப் படக்கூடிய ஸந்தர்ப்பத்தை முற்றிலும் ஸஹிக்காதவர், தத்கால முறைப்படிக் கல்வியில் தேர்ந்தவராயும், தர்மாதர்ம விவேசனையில் ஸமர்த்தராயும், தேசத்தின் பொது நன்மையை விரும்பி அந்த நன்மைக்குத் துஷ்டரான ட்ரஸ்டிகளும் அவர்கள் ஸஹகாரிகளும் அத்யந்த விரோதிகள் என்னும் நம்பிக்கையுள்ளவராயுமான ஆஸ்திகரே.

ஸ்ரீ:.

ஸ்ரீமதஹோபில நரஸிம்ஹன் விஷயம்.

பக்தாக்ரேஸரனன ப்ரஹ்லாதன் விஷயத்தில் அவனுடைய பிதாவான ஹிரண்யகசிபு த்ரோஹம் நினைத்து அபராதம் செய்ய ப்ரவர்த்தித்தபொழுது, தன் பக்தனுடைய துயரத்தை நிவர்த்திக்கும் பொருட்டு ஸ்தம்பத்தில் அவதாரம் செய்த ஸர்வேஶ்வரன் ஸ்ரீஅஹோபிலத்தில் திருக்கோயில் கொண்டெழுந்தருளியிருக்கின்றான். ஹிரண்யகசிபு எவ்விடம் ராஜ்யபாரம் செய்தானோ, எவ்விடம் நரஸிம்ஹ ரூபியான எம்பெருமானால் ஸம்ஹரிக்கப்பட்டானோ, எந்த ப்ரதேசத்தில் பகவான் ப்ரஹ்லாதனுக்கு அந்த ரூபத்துடன் ஸேவை ஸாதித்தாரோ என்னும் இவ்விஷயங்களில் நிர்ணீதமான ஜ்ஞானம் நமக்கு இல்லை. ஆனால் இந்த வ்ருத்தாந்தங்கள் நடந்ததாக ஸ்தூலமாகக் காட்டப்பட்ட இடம் ஸ்ரீஅஹோபிலம். ப்ரஹ்லாத சரித்ர ஸம்பந்தமாக வழங்கிவரும் ஒவ்வொரு கதையும் அஹோபில பர்வதத்தின் பற்பல ப்ரதேசத்தில் நடந்ததாக, இன்று வரைக்கும் ஸாதாரண ஜனங்களால் நம்பப்படுகிறது. அஹோபில மெனும் பெயரைச் சொன்னால் நரஸிம்ஹரூபியான பகவான் ஹ்ருத்கதனாகிறார். ப்ரஹ்லாதனையும் ஹிரண்ய கசிபுவையும் கூட நினைக்காமல் எங்களீச னெம்பிரானை எவ்விதம் நாம் நினைக்கவல்லோம்? அர்ச்சாவதாரத்திலும் தனது திருமேனியுடன் ஒன்றி யமைந்த ஹிரண்ய கசிபுவின் உருவத்தையும் ப்ரஹ்லாதன் விக்ரஹத்தையும் காட்டிநின்ற எம்பெருமானை, அவர்களைவிட்டு எவ்விதம் நினைத்தல் கூடும்?

𑌨𑌾𑌹𑌂 𑌬𑌿𑌭𑍇𑌮𑍍𑌯𑌜𑌿𑌤 𑌤𑍇𑌤𑌿𑌭𑌯𑌾𑌨𑌕𑌾𑌸𑍍𑌯
𑌜𑌿𑌹𑍍𑌵𑌾𑌰𑍍𑌕𑌨𑍇𑌤𑍍𑌰𑌭𑍍𑌰𑍁𑌕𑍁𑌟𑍀𑌰𑌭𑌸𑍋𑌗𑍍𑌰𑌦𑌂𑌷𑍍𑌟𑍍𑌰𑌾𑌤𑍍 ।

𑌆𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌰𑌜𑌃𑌕𑍍𑌷𑌤𑌜𑌕𑍇𑌸𑌰𑌶𑌙𑍍𑌕𑍁𑌕𑌰𑍍𑌣𑌾𑌤𑍍
𑌨𑌿𑌰𑍍𑌹𑍍𑌰𑌾𑌦𑌭𑍀𑌤𑌦𑌿𑌗𑌿𑌭𑌾𑌦𑌰𑌿𑌭𑌿𑌨𑍍𑌨𑌖𑌾𑌗𑍍𑌰𑌾𑌤𑍍 ॥

"யாராலும் ஜயிக்கக்கூடாத ஸ்வாமிந்! மிகவும் பயங்கரமான முகமென்ன, நாவென்ன, ஸூர்யனையொத்த கண்களென்ன, புருவங்களின் வேகமென்ன, உக்ரமான கோரைப் பற்களென்ன, குடல் மாலை யென்ன, ரக்தமயமான பிடரி மயிர்க ளென்ன, நெறித்த காதுகளென்ன, திக்கஜங்கள் பயந்த கர்ஜனை யென்ன, புணைவனைப் பிளந்த நகங்களின் முனைகளென்ன, இவ்விதமான தேவரீருடைய ரூபத்தைக்கண்டு நான் பயப்படுகிறேனில்லை." என்றிவ்வாறு ப்ரஹ்லாதன் பகவத்ரூபத்தை வர்ணித்தானன்றோ? இவ்விதமே யன்றோ எம்பெருமான் அஹோபிலத்தில் தர்சிக்கப் படுகிறார்? "அங்கண்ஞாலமஞ்ச அங்கோ ராளரியாய் அவுணன் பொங்கவாகம் வள்ளுகிரால் போழ்ந்த புனிதன்" என்றும், "அலைத்த பேழ்வாய் வாளெயிற்றோர் கோளரியாய் அவுணன் கொலைக்கையாளன் நெஞ்சிடந்த கூருகிராளன்" என்றும், "எவ்வும் வெவ்வேற் பொன்பெயரோ னேதலனின்னுயிரை, வவ்வி யாகம் வள்ளுகிரால் வகிர்ந்தவம்மான்" என்றும், "முனைத்த சீற்றம் விண்சுடப்போய் மூவுலகும் பிறவும், அனைத்து மஞ்ச வாளரியா யிருந்த வம்மான்" என்றும், "நாத்தழும்ப நான்முகனு மீசனுமாய் முறையா, லேத்த வங்கோ ராளரியா யிருந்த வம்மான்" எனவும் ஆழ்வாரால் பாடப்பெற்ற வெம்பெருமான், விண்ணவரு மண்ணவரும் அஞ்சித் துதிக்க, அப்பொன்பெயரோன் மார்பிடந்து, அவன்பாலற் கிரங்கினவனென்பதில் இன்னும் சொல்லவும் வேண்டுமோ?

அன்றியும், திருமேனியில் கலந்துநின்ற ப்ரஹ்லாதனையும் அவன் தகப்பனையும் தாங்கிநின்ற சரண்யனருகில், தனியே ப்ரஹ்லாதன் அர்ச்சாரூபியாயும் இருக்கக் காண்கின்றோம். நாம் செவியுற்ற வரையில் வேறெத்தேசத்திலும் பகவான் இவ்வண்ணம் தர்சநம் கொடுக்கவில்லை. ஆக, ப்ரஹ்லாத சரித்ரத்துக் கென்றே ஸ்ரீஅஹோபிலம் பெருமா ளுகந்த திவ்யதேச மாகின்

றது. இவ்வண்ணம், சிங்கவேள்குன்றமதில் வாஸுதேவன் அமர்ந்த பொருளைச் சிறிது விசாரிக்கத் தொடங்குவோம்.

உலகத்தில் ஆத்மகோடிகளுடைய குணங்கள் ஒருவிதமாய் அமையவில்லை. அப்படி அமைந்திருந்தால் ராகத்வேஷாதிஸம்பந்தங்களுக்கு இருப்பிட மில்லாமற்போகும். மிகுந்த ஸாது ஜனங்களை அஸாதுக்கள் த்வேஷிக்கக் காண்கின்றோம். பரமபுருஷன் உலகத்தின்கண் அவதரித்தபோதெல்லாம் மந்தசித்தர்களிடம் அவமதியைப் பெற்றானென்பது யாவர்க்கும் தெரிந்த விஷயம். ப்ரக்ருதி பலவிதமாய்ப் பரிணமித்திருக்கிறது. தத்பரிணாமங்களின் சேர்க்கையால் ஜீவகோடிகளுக்குச் சரீரங்கள் உண்டாயிருக்கின்றன. ப்ரக்ருதி குணங்களின் வைஷம்யத்தை யிட்டு, அதனுடன் அநாதியாய் ஸம்பந்தமடைந்த ஜீவன்களும் குணதாரதம்யங்களை வஹிக்கிறார்கள். ப்ரஹ்லாதன் ந்ருஸிஹ்மனை ஸ்துதிசெய்கையில் 'ஸத்வம் தவ ப்ரியதமாம் தநுமாமநந்தி' என்பதால் பகவானுடைய அவதார சரீரங்கள் சுத்த ஸத்வ ஸ்வரூபம் என்றும் ஏற்படுகிறது. அதனால் தான், சதுர்முகனுக்கு ஸ்ருஷ்டிக்கு உபயோகமான வேதகணங்களை உபதேசித்த காலத்தில், பகவான் பூர்வம் சதுர்முகனிடம் நின்ற வேதங்களை அபஹரித்தவராகிய ரஜோகுண ரூபியாயும் தமோகுண ரூபியாயு மிருந்த மதுகைடபர்க ளென்னும் அஸுரர்களை ஸம்ஹரித்தா ரெனப்படுகிறது. உலகத்தில் சுத்தஸத்வமான சரீரம் ஜீவர்களுக்கில்லை. மிஸ்ரஸத்வமான சரீரங்களில் ஸத்வாம்சங்களை வ்ருத்திசெய்து, ராஜஸ தாமஸாம்சங்களை க்ரமேண பரிஹரித்துத் தான், பகவானுடைய க்ருபைக்கு ஜீவர்கள் பாத்ரராகிறார்கள். இப்படி ஜந்மாந்தரங்களில் ஸத்வைக ப்ரதானனுப் போந்த ப்ரஹ்லாதனுக்கு ராஜஸ தாமஸ குணங்களுடன் ஜநித்த ஹிரண்யகசிபு பிதாவாய்க் கிடைத்தான். இது பகவத் ஸங்கல்பமடியாக வந்திருக்கவேண்டும். அநாத்மாவான சரீரமே ஆத்மாவென நினைத்தல் அஹங்காரமென்றும், யாதொரு சுற்றமும் பொருளுமற்ற ஆத்மாவுக்கு, தத்சரீர ஸம்பந்தமடியாய் உண்டான பந்துக்களையும் பொருள்களையும், ஸ்வஸம்பந்திகளாய்

நினைத்தல் மமகாரமென்றும், இந்த இரண்டு மதிவிகாரங்களும் அவித்யைக்கு வித்தாயிருப்பதாயும்,

> 𑌅𑌨𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌰𑍍𑌯𑌾 𑌅𑌸𑍍𑌵𑍇 𑌸𑍍𑌵𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌯𑌾 𑌮𑌤𑌿𑌃 ।
> 𑌅𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌤𑌰𑍁𑌸𑌂𑌭𑍂𑌤𑍇𑌃 𑌬𑍀𑌜𑌮𑍇𑌤𑌦𑍍𑌦𑍍𑌵𑌿𑌧𑌾 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌮𑍍 ॥

என்னும் ப்ரமாணத்தால் வெளிப்படுத்தப்பட்டது. இப்படிப்பட்ட மதிவிகாரங்கள் பூர்ணமாய் ஹிரண்யகசிபுவினிடம் குடிகொண்டிருக்க அவை ப்ரஹ்லாதனிடம் முழுவதும் விலகிப்போயின. தகப்பனுக்கு நைஸர்க்கிகமாய் பகவத்வேஷரூபமான நாஸ்திகமதமும், விஷயேச்சையும் ப்ராப்தமாயிற்று. அவன் தபஸ்ஸுக்காக வெளிப்படும் முன்னம் தன் ப்ருத்யர்களை நோக்கிச் சொன்னதாவது :—

> 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌰𑍍𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌮𑍂𑌲𑍋 𑌯𑌜𑍍𑌞𑍋 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌮𑌯𑌃 𑌪𑍁𑌮𑌾𑌨𑍍 ।
> 𑌦𑍇𑌵𑌰𑍍𑌷𑌿𑌪𑌿𑌤𑍃𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌸𑍍𑌯 𑌚 𑌪𑌰𑌾𑌯𑌣𑌂 ॥
> 𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌾 𑌗𑌾𑌵𑍋 𑌵𑍇𑌦𑌾 𑌵𑌰𑍍𑌣𑌾𑌶𑍍𑌰𑌮𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌃 ।
> 𑌤𑌂 𑌤𑌂 𑌜𑌨𑌪𑌦𑌂 𑌯𑌾𑌤 𑌸𑌂𑌦𑍀𑌪𑌯𑌤 𑌵𑍃𑌶𑍍𑌚𑌤 ॥

"பகவான் த்விஜர்களுடைய க்ரியைகளுக்கு ஆதாரமாயிருக்கிறார். அவர் யஜ்ஞஸ்வரூபி. தர்மமே அவருடைய சரீரம். அவர்தான் ஸர்வசரீரி. தேவர், ரிஷிகள், பித்ருக்கள், மற்ற ஜீவர்கள் இவர்களால் அநுஷ்டிக்கப்பட்ட தர்மத்துக்கு அவரே முக்யமான ஆஸ்ரமாயிருக்கின்றார். ஆதலால் எந்தெந்தத் தேசங்களில் த்விஜர்களும், பசுக்களும், வேதங்களும், வர்ணாஸ்ரம தர்மங்களும் காணப்படுமோ அந்தந்தத் தேசங்களுக்குச்சென்று கொளுத்துங்கள் வெட்டுங்கள்."

இவ்விதமாய் இந்த்ரியங்களுக்கெட்டாத ஈஸ்வரனிடம்கொண்ட த்வேஷத்தைத் ததீயர்களிடம் செலுத்திவிட்டு, தான்மட்டும், '𑌅𑌜𑍇𑌯𑌮𑌜𑌰𑌾𑌮𑌰𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌮𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌦𑍍𑌵𑌂𑌦𑍍𑌵𑌮𑍇𑌕𑌰𑌾𑌜𑍍𑌯𑌂 𑌵𑍍𑌯𑌧𑌿𑌤𑍍𑌸𑌤' "தன்னை ஒருவராலும் ஜயிக்கக்கூடாதவனாகவும், மூப்பும் இறப்பு மற்றவனாகவும், எதிரியில்லாதவனாகவும், பூமிக்கெல்லாம் ஓரரசனாகவும் செய்துகொள்ள இச்சித்தான்." சதுர்முகனை நோக்கித்

தவம் புரிந்து தன்னெண்ணத்திற்குத் தக்கபடி வரங்களையும் பெற்றுக்கொண்டான். வராநுகுணமாக ஸர்வத்ர ஜயமும் ஏகராஜ்யமும் அடைந்தவனாய்க் கொண்டு,

𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌮𑌹𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌭𑌵𑌨𑍇𑌮𑌹𑌾𑌬𑌲𑌃
𑌮𑌹𑌾𑌮𑌨𑌾𑌃𑌨𑌿𑌰𑍍𑌜𑌿𑌤𑌲𑍋𑌕𑌏𑌕𑌰𑌾𑌟𑍍 ।
𑌰𑍇𑌮𑍇𑌽𑌭𑌿𑌵𑌨𑍍𑌦𑍍𑌯𑌾𑌙𑍍𑌘𑍍𑌰𑌿𑌯𑍁𑌗𑌃𑌸𑍁𑌰𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌃
𑌪𑍍𑌰𑌤𑌾𑌪𑌿𑌤𑍈𑌰𑍂𑌰𑍍𑌜𑌿𑌤𑌚𑌣𑍍𑌡𑌶𑌾𑌸𑌨𑌃 ॥

"அப்படிப்பட்ட மஹேந்த்ரனுடைய அரண்மனையில், மஹாபலிஷ்டனும், இஷ்டத்தை யெல்லாம் ஸாதிக்கக்கூடினவனும், தன்னால் ஜயிக்கப்பட்ட உலகத்துக்கு ஓர் ராஜனும், தன்னால் பீடிக்கப்பட்ட தேவர் முதலானவர்களால் வணங்கப்பட்ட பாதங்களை யுடையவனும், நிலைத்தும் தீவ்ரமுமாயு மிருக்கப்பட்ட தன்னுடைய சாஸநங்களைச் செலுத்துக்கொண்டு ஸந்துஷ்டனாயிருந்தான்."

𑌏𑌵𑌮𑍈𑌶𑍍𑌵𑌰𑍍𑌯𑌮𑌤𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯𑌦𑍃𑌪𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯𑍋𑌚𑍍𑌛𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌵𑌰𑍍𑌤𑌿𑌨𑌃 ।
𑌕𑌾𑌲𑍋𑌮𑌹𑌾𑌨𑍍𑌵𑍍𑌯𑌤𑍀𑌯𑌾𑌯𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌶𑌾𑌪𑌮𑍁𑌪𑍇𑌯𑍁𑌷𑌃 ॥
𑌤𑌸𑍍𑌯𑍋𑌗𑍍𑌰𑌦𑌣𑍍𑌡𑌸𑌂𑌵𑌿𑌗𑍍𑌨𑌾𑌃𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌲𑍋𑌕𑌾𑌃𑌸𑌪𑌾𑌲𑌕𑌾𑌃 ।
𑌅𑌨𑍍𑌯𑌤𑍍𑌰𑌾𑌲𑌬𑍍𑌧𑌶𑌰𑌣𑌾𑌃𑌶𑌰𑌣𑌂𑌯𑌯𑍁𑌰𑌚𑍍𑌯𑍁𑌤𑌂 ॥

"இவ்விதமாய்த் தன் ஐச்வர்யத்தால் மதமடைந்து கர்வம்கொண்டு சாஸ்த்ரத்தை அதிக்ரமித்த செய்கைகளுடன் கூடி ஸநகாதிகளால் கொடுக்கப்பட்ட சாபத்தை யடைந்தவனுக்கு, அதாவது, அந்த சாபத்தின் முடிவைக் காணவேண்டிய ஹிரண்யகசிபுவுக்கு, மேலே சொன்ன விதமாய்ப் பஹுகாலம் சென்றது. அவனுடைய உக்ரமான சாஸநத்தால் பயந்து போன ஸர்வ லோகங்களும், லோகபாலர்களும் மற்றொரிடத்திலும் தங்களுக்கு ரக்ஷகனைக் காணாமல் அச்யுதனைச் சரணமா யடைந்தனர்."

பாகவத ச்ரேஷ்டர்களான ஸநகாதிகளிடம் அபசார மடியாக, ஹிரண்யகசிபுவுக்கு ரஜோகுண ப்ராசுர்யத்தால் ஐஸ்வர்யேச்சையும் தத்ப்ராப்தியும், தாமஸகுணத்தின் உத்ரேகத்தால் பக

வானிடமும் பாகவதர்களிடமும் த்வேஷமும், ஸர்வஜநங்களுடைய ஹிம்ஸையில் அபிருசியும் உண்டாயது. இப்படிப்பட்டவனுக்கு ஸத்வோத்ரனன புத்ரன் எவ்விதம் ஜநித்தா னென்றால், ஸூக்ஷ்ம சரீர விசிஷ்டனாக ஸம்ஸரிக்கின்ற ஜீவன், பூர்வ ஜன்மங்களில் ஸம்பாதிதமான வித்யாகர்மத்துடன் கூடினவனாய், சரீராந்தரத்தை யடைகின்றானதால், ஸ்தூல சரீரத்தின் பீஜத்தை மாதா பிதர்க்களினின்று அடைவதன் காரணமாத்ரத்தாலே, பிதாவினுடைய துர்க்குணங்களையும் அடைய வேண்டுமென்கிற நியமமில்லை. அன்றியும், ப்ரஹ்லாதன் மாதா, அவன் பிதாவினுடைய சித்த வ்ருத்தியுடன் பொருந்தினவளாகத் தெரியவில்லை. இதுவுமன்றி, நாரதருடைய அநுக்ரஹத்தால் கர்ப்பத்திலேயே பகவத் பக்தி ப்ரஹ்லாதனுக்கு இயல்பாயமைந்தது. '𑌤𑌂 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑍀 𑌸𑌮𑌨𑍍𑌵𑌾𑌰𑌭𑍇𑌤𑍇 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌪𑍍𑌰𑌜𑍍𑌞𑌾 𑌚' என்னும் உபநிஷத் வாக்யத்தால், பூர்வ ப்ராஜ்ஞையுடன் ஜீவன் ஒரு சரீரத்தைவிட்டு மற்றொரு சரீரப்ராப்தியின் பொருட்டு கர்ப்பத்தில் ப்ரவேசிக்கிறான். ஸாதாரண ஜீவன் விஷயத்தில் கர்ப்ப வாஸ காலத்தில் உண்டாகும் யோசனைகளை விஸ்தரிக்குமிடத்தில்,

> 𑌗𑌰𑍍𑌭𑌵𑌾𑌸𑌾𑌦𑍍𑌵𑌿𑌮𑍁𑌚𑍍𑌯𑍇𑌯𑌂 𑌯𑌦𑌿 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌂 𑌭𑌜𑍇 𑌹𑍃𑌦𑌿 ।
> 𑌮𑍋𑌕𑍍𑌷𑌦𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌦𑍁𑌃𑌖𑌘𑍍𑌨𑌂 𑌨𑌾𑌰𑌾𑌯𑌣𑌮𑌨𑌾𑌮𑌯𑌂 ॥
> 𑌮𑌾𑌤𑍁𑌃 𑌕𑍁𑌕𑍍𑌷𑍌 𑌨𑌿𑌬𑌦𑍍𑌧𑍋𑌽𑌸𑍍𑌮𑌿 𑌵𑌿𑌮𑍁𑌚𑍍𑌯𑍇𑌯𑌂 𑌯𑌦𑍍𑌯𑌹𑌂 𑌪𑍁𑌨𑌃 ॥
> 𑌵𑌾𑌸𑍁𑌦𑍇𑌵𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍋𑌷𑌯𑌿𑌷𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿 𑌵𑌿𑌹𑌾𑌯𑌾𑌨𑍍𑌯𑌧𑍀𑌃 ॥

"கர்ப்ப வாஸத்தினின்றும் விடப்பட்டேனாகில் மோக்ஷத்தைக் கொடுப்பவரும், ஆநந்தரூபியும், ஸர்வதுக்கத்தைப் போக்கடிக்கிறவருமான நாராயணனென்னும் விஷ்ணுவை ஹ்ருதயத்தில் பஜிக்கிறேன். மாதாவின் வயிற்றில் தகைப்பட்டிருக்கிறேன். இப்போது இக்கட்டினின்றும் விடப்பட்டேனாகில், அந்ய புத்தியை விலக்கிப் பகவானான வாஸுதேவனைத் திருப்தி செய்கிறேன்." என்றிப்படிச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஸர்வோத்தமனான ப்ரஹ்லாதன் விஷயத்தில் இந்த ரூபமான யோசனைகள் நிர்வேதமின்றிக்கே உண்டாக வேண்டியிருக்கத் தேவர்ஷியினுடைய அநுக்ரஹ ஸஹி

தமான ஜ்ஞாநோபதேசமும் ப்ராப்தமானபடியால், பகவானிடத்தில் நிரந்தர பக்தி ஜந்மகாலத்திலேயே அவனுடைய ஸ்வரூபத்தோடு ஒன்றாகி நின்றது.

ஹிரண்யகசிபுவோ, வேதங்களிடமும் தேவர்களிடமும் ப்ராம்ஹணர்களிடமும் ஸாதுக்களிடமும் தர்மத்தினிடமும் பகவானிடமும் த்வேஷத்தை மேன்மேலும் வ்ருத்தி செய்து கொண்டு, தன்நாசத்தைச் சீக்கிரமே தேடிக்கொண்டிருந்தான். இது 𑌯𑌦𑌾 𑌦𑍇𑌵𑍇𑌷𑍁 𑌵𑍇𑌦𑍇𑌷𑍁 𑌗𑍋𑌷𑍁 𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑍇𑌷𑍁 𑌸𑌾𑌧𑍁𑌷𑍁 । 𑌧𑌰𑍍𑌮𑍇 𑌮𑌯𑌿 𑌚 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌵𑍇𑌷𑌃 𑌸 𑌵𑌾 𑌆𑌶𑍁 𑌵𑌿𑌨𑌶𑍍𑌯𑌤𑌿 ॥ என்னும் பகவத் வாக்யத்தால் வெளியாகிறது. அவனுடைய விநாச காலத்தை,

𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑍈𑌰𑌾𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾𑌯 𑌸𑍍𑌵𑌸𑍁𑌤𑌾𑌯 𑌮𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑍇 ।
𑌪𑍍𑌰𑌹𑍍𑌲𑌾𑌦𑌾𑌯 𑌯𑌦𑌾 𑌦𑍍𑌰𑍁𑌹𑍍𑌯𑍇𑌦𑍍 𑌹𑌨𑌿𑌷𑍍𑌯𑍇𑌽𑌪𑌿 𑌵𑌰𑍋𑌰𑍍𑌜𑌿𑌤𑌮𑍍 ॥

என்னும் ஶ்லோகத்தால் பகவான் தன்னைச் சரணமடைந்தவர்க்குத் தெரிவித்தான். ஓர் அபராதத்தின் விளைவு அதைக் காட்டிலும் கொடியதான மற்றோர் அபராதம். அதன் பயனாக அதை விடப் பெரிதானதொரு குற்றமுண்டாகும். இவ்விதமாக அபராத பரம்பரையை ஒருவன் ஸம்பாதித்துக் கொண்டிருந்தானாகில், அவன் முடிவு ஆத்ம நாசமே. மேல் குறித்த ஶ்லோகத்தால், "என்னையே ஸதா த்யாநித்துக்கொண்டு, அந்தக் காரணத்தால் பரரிடம் ராகத்வேஷாதிகளற்றுச் சாந்தியுடன் கூடிய மநஸ்கனாய், அதே நிமித்த மடியாய் ஸர்வபூதங்களிடமும் பரமஸுஹ்ருத்தா யிருக்கும் அவன் குமாரனான ப்ரஹ்லாதனிடம் எப்போது த்ரோஹம் நினைக்கின்றானோ அப்போது ப்ருஹ்மா கொடுத்த வரங்களால் மிகவும் பலிஷ்டனாக இருந்தாலும் அவனை நான் கொல்லுகிறேன்" எனப் பகவான் திருவுள்ளம் பற்றியபடி, ஹிரண்யகசிபுவின் அபராத பரம்பரைக்கு முடிவு எப்போது உண்டாயிற்றெனில், பாகவதருக்குள் ஸமமானவரும், மிக்கவரும் உலகத்தின்கண் எங்கும் இசுர் என்னும்படியாக ப்ரஸித்திபெற்ற மஹா பாகவதனாகிய ப்ரஹ்லாதன் விஷயமாய் அபராதம் புரிய யத்தநித்த காலத்திலென்று ஏற்படுகிறது. இப்படி ப்ரஹ்லாதன்

ஸர்வோத்க்ருஷ்டன் என்பது புராண வாக்யத்தாலேயே தெரி கின்றது.

ப்ரஹ்மண்யஶ்ஶ்ரீமத்ஸம்பந்நஸ்ஸத்யஸந்தோ ஜிதேந்த்ரிய: ।
ஆத்மவத்ஸர்வபூதாநாம் ஸஹக: ப்ரியஸர்வஹ்ருத: ॥
தாஸவத்ஸந்நதாயுக்தோ விப்ர: விதீர்வதுஸ்த்யஜ: ।
ஹ்ராதீவத்ஸத்ருஶஸ்ஸ்ருஷ்டி: ஸர்வஶ்ரீஶாஸ்த்ரவத:
வித்யாகர்மஜநார்த்தவாதைத்யஸ்ஸ்நாநஸ்தம்பவிவர்ஜித: ॥
நாதிஷ்டிதிர்த்தாவ்யஸநேஷு நிர்விக்ரஹ:
ஶ்ரேஷ்டேஷு ஶிஷ்டேஷு ஸர்வேஷு ஸர்வஸ்த்வேஷ்வ்ருக் ॥
தாம்தேந்த்ரியப்ராணஶரீரயீஸ்தா
ப்ரஶாந்தகாமோரஹிதாஸுரோஸ்ஸ: ॥
யஜ்ஞஸ்நாநாஶ்ரமாத்ரஜ்ஞத்ருஶ்யந்தேகவிஹிதஸ்ஸ: ।
நதேயநாவியயந்தேயயாஹவதீர்வரே ॥
யம்ஸாயஸாயாஸதிவிஸிவவோவிஸராநவ ।
ப்ரதிஷ்டாநம்ப்ரகவம்திகிதாநேஹவாத்ருஶா: ॥
ஸர்வேணாஸம்ஸம்வேத்யேய:ஶாஹாத்ம்யம்தஸ்யஸு
வாஸதேவேஹவதியஸ்யநேஸமிக்ரதி: ॥ [வ்யேத ।

* * * *

ஸத்த்வஶ்லோகவதாரவிந்தயோ:
நிஷேவயாகிஞ்சநஸஞ்ஜ்யா ।
தத்வதாம்நிவ்ருத்திஶாந்தமாநஸ:
தஸ்ஸம்ஹீநஸ்யஶம்ஶம்வ்யாஸ ॥

"ஈஶ்வர ப்ரியன்; நல்ல சித்தவ்ருத்தியுடன் கூடினவன்; ஸத்ய மான ப்ரதிஜ்ஞையுடன் கூடினவன்; உள்ளும் புறமும் இந்த்ரி யங்களை ஜயித்தவன்; தன்னிடத்தில் அல்லது ஈஶ்வரனிடத்தில் எப்படியோ அப்படியே ஸர்வ ஜீவன்களிடமும் அஸாதாரணமாக அத்யந்தம் விஶ்வாஸமுள்ளவனும் ஹிதகாரியாயு மிருக்கப்பட்ட வன்; பெரியோர் பாதகமலங்களைத் தாஸன்போல் வணங்குகின்

றவன்; ஜீநர்களிடம் பிதாவைப்போல் அன்புடையவன்; தனக்கு ஸமானமானவரிடம் ஸஹோதரனைப் போன்ற ஸ்நேஹ பாவமுடையவன்; குருஜநங்களை ஈஸ்வரன்போல் எண்ணுகிறவன்; தன்னிடம் இருக்கும் கல்வி, பொருள், குலம், அழகு முதலானவற்றால் கர்வமும் டம்பமும் இல்லாதவன்; வ்யஸநங்கள் வந்தால் சித்தவிகாரமற்றவன்; ஐஹிக ஆமுஷ்மிக ரூபங்களான விஷயங்களில் வஸ்துக்களெனும் புத்தியற்றவனாதலால் ஆசையும் அற்றவன்; இந்த்ரியம், ப்ராணன், சரீரம், புத்தி முதலானவற்றை எப்போதும் தன்வசமாய் வைத்துக்கொள்பவனானபடியால் காமமற்றவன்; அஸுரனாக இருந்தும் அஸுர குணங்களாகிய மாத்ஸர்யாதிக ளில்லாதவன்; எவனிடம் ஓ ராஜனே! உத்க்ருஷ்ட குணங்கள் கவிகளால் அடிக்கடி நிரீக்ஷிக்கப்படுகின்றனவோ, ஈஸ்வரனான பகவானிடம் எப்படியோ, அப்படியே இப்போதும் அவனுடைய மஹாகுணங்கள் மறக்கப்படவில்லை. ஓ ராஜனே! ஸாதுக்களுடைய கதைகளை ப்ரஸிங்கிக்கும் ஸபைகளில், சத்ருக்களான தேவர்களும், அந்த ப்ரஹ்லாதனை ஸாதுக்கள் விஷயத்தில் த்ருஷ்டாந்தமாகச் சொல்லுகிறார்கள். ஆதலால் உன்னைப்போன்ற மற்றவர்கள் அப்படிச் செய்வதைப்பற்றிக் கேட்பானேன்? அத்தன்மைய ப்ரஹ்லாதனுடைய நற்குணங்கள் எண்ணிக்கைக்கு எட்டாதவை. சொன்னவை போதும். அவனுடைய மாஹாத்ம்யத்தைக் காட்டுவதற்காகச் சில குணங்கள் சொல்லப்பட்டன. ஏனெனில் பகவானான வாஸுதேவனிடம் ப்ரேமையானது அவனுக்கு உத்பத்தி ஸித்தம். * * * அவன் ஸர்வோத்க்ருஷ்டமான கீர்த்தியையுடைய பகவத் பாத கமலங்களின் நித்யஸேவையை, பகவானைத்தவிர வேறொன்றையும் பொருளாக மதிக்காத பாகவதர்களுடைய ஸம்ஸர்க்கத்தால் அடைந்தவனாய், அடிக்கடி பரமானந்தத்தைத் தனக்கு உண்டாக்கிக்கொண்டு, துஷ்டர்களுடைய சேர்க்கையால் தைந்யதையை யடைந்தவர்கள் மநஸுகளுக்கும் சாந்தியை உண்டுபண்ணுவித்தான்" ஸ்ரீ விஷ்ணு புராணத்திலும்

𑌸𑌮𑌚𑍇𑌤𑌾𑌜𑌗𑌤𑍍𑌯𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌯𑌸𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑍍𑌵𑍇𑌵𑌜𑌨𑍍𑌤𑍁𑌷𑍁 ।
𑌯𑌥𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌿𑌤𑌥𑌾𑌨𑍍𑌯𑌤𑍍𑌰𑌪𑌰𑌂𑌮𑍈𑌤𑍍𑌰𑌗𑍁𑌣𑌾𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑌃 ॥

𑌧𑌰𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌶𑍌𑌚𑌾𑌦𑌿𑌗𑍁𑌣𑌾𑌨𑌾𑌮𑌾𑌕𑌰𑌸𑍍𑌤𑌥𑌾 ।
𑌉𑌪𑌮𑌾𑌨𑌮𑌶𑍇𑌷𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌸𑌾𑌧𑍂𑌨𑌾𑌂 𑌯𑌸𑍍𑌸𑌦𑌾𑌭𑌵𑌤𑍍 ॥

என்று ப்ரஹ்லாதன் குணங்களை விவரிக்கக் காண்கின்றோம் "இவ்வுலகில், யாதொரு ப்ரஹ்லாதனானவன், ஸர்வ ஜந்துக்களிடத்திலும் ஸமமான புத்தியை யுடைத்தானவனாய், தன்னிடமும் தன் குழந்தைகளிடமும் (பிறர் எப்படி ஸ்நேஹ யுக்தர்களாய் இருப்பார்களோ அப்படியே ஸர்வப்ராணிகளிடத்திலும்) மிகுந்த மித்ர குணங்களுடையவனா யிருந்தான். அவன் தர்மத்தின் அவதாரம். ஸத்யம் சௌசம் முதலான குணங்களுக்கு உத்க்ருஷ்டமான வாஸஸ்தாநம். அவன் எக்காலத்திலும் எல்லா ஸாதுக்கள் விஷயத்திலும் உபமானமாகக் கொள்ளப்படுகின்றான்"

இப்படிப்பட்ட பரம ஸாதுவுக்கும், அஸாதுக்களுக்குள் நிகரற்ற ஹிரண்ய கசிபுவுக்கும், புத்ரனென்றும் பிதாவென்றும் சரீர ஸம்பந்தம் ஸம்பவித்திருந்த போதிலும், பொருத்தம் எப்படி உண்டாகும்? புத்ரனுக்குப் பிதாவிடம் கிஞ்சித்தும் அநுகூல புத்தியானது தவறவில்லையாயினும், பிதா புத்ரனை அத்யந்தம் த்வேஷித்தான். இந்த ரூபமான த்வேஷத்தை அந்யத்ர கதைகளிலும் கண்டோமில்லை. இது அவர்கள் சரீரத்தில் நிலைத்து நின்ற குணங்களுடைய மிக்க வைஷம்யத்தால் ஜநித்தது. இவற்றின் பரிணாமங்களையும், அந்தப் பரிணாமங்களுடைய பரமாவதியையும், அதனால் உண்டான என்றும் உலகத்தார் எங்கும் கண்டிலாத ஈஸ்வரனுடைய க்ருபா பரீவாஹத்தையும் பற்றிப் பின்னால் விசாரிப்போம்.

(இன்னும் வரும்.)

பத்ராதிபர்.

ஸ்ரீ:.

ஸ்ரீமதே லக்ஷ்மீந்ருஸிம்ஹ பரப்ரஹ்மணே நம:.

ஸ்ரீ அஹோபில மாஹாத்மியம்.

இரண்டாவது அத்யாயம்.

ரிஷிகள்:—"முநிச்ரேஷ்டனே! அநாதி புருஷனே! நாரத பகவானே! **கருடாசலம்** என்று இம்மலைக்குப் பெயர் என் உண்டாயிற்று?"

ஸ்ரீநாரதர்:—"ரிஷிகளே! நீங்கள் எல்லோரும் என் வார்த்தையை ஸாவதாநமாய்க் கேளுங்கள். முன்பு ஒரு புண்யமான க்ருதயுகத்தில் கச்யபரின் புத்ரரான கருடன் தவம் செய்ய மனமுடையவராய்த் தன்னுடைய பிதாவை நோக்கி, "பகவானே! எந்த உபாயாநுஷ்டாநத்தினல் எல்லாருக்கும் இஷ்டபூர்த்தி உண்டாகும்? எவர் இவ்வுலகில் ஒருவருடைய மநோரதங்கள் அனைத்தையும் பூர்த்திசெய்ய வல்லவர்? ஸாக்ஷாத் ஜநக பிதாவாயும், குருவாயும், ஆசார்யராயும் இருக்கும் தேவரீர் எனக்கு எது ஹிதகரமோ அந்த தத்வத்தை உபதேசித்தருளவேண்டும். தேவரீர் தவிர எனக்கு வேறொரு கதியில்லை. நாதனற்று, க்ருபணனும், மூடனும், ஸம்ஸாரஸாகரத்தில் மூழ்கிக் கிடக்கிறேன். உபதேச மாத்ரத்தால் என்னைக் கரையேற்ற வேண்டும்" என்று ப்ரார்த்தித்தான். அதற்குக் கச்யபர், "கருடனே! இவ்வுலகில் எவர்கள் சப்தாதி விஷயங்களால் மனம் கவரப்பட்டு ஸம்ஸாரஸாகரத்தில் மூழ்கிக் கிடக்கிறார்களோ அவர்கள் எல்லோரும் ஸ்ரீமஹாவிஷ்ணுவையே ஆராதிக்க வேண்டும். அவர்களைக் கரையேற்ற வல்லவர் அவர் ஒருவரே, மற்றொருவருமில்லை. ஆகையால், நல்ல வ்ரதத்துடன் கூடினவனாய் ஜகத்பதியான ஸ்ரீமஹாவிஷ்ணுவை நீ ஆராதிக்கக் கடவாய். பண்டிதனாயிருப்பான் எவன் பக்தியுடன் விஷ்ணுவை ஆராதிக்காமல் புண்யலோகங்களை விரும்புவான்? பகவானை எவன் ஆராதிக்கிறானோ அவனுக்கு ஸர்வ

ஸம்பத்துக்களும் ஸுலபமாய்க் கிடைக்கும். பகவானை ஆராதித்து நான்முகன் ஸ்ருஷ்டிகர்த்தாவானான்; பகவானை ஆராதித்து இந்த்ரனும் தேவராஜ் பதத்தைப் பெற்றான். ஆகையால் அப்படிப் பட்ட பகவானிடத்தில் மனத்தைச் செலுத்தி, பூஜையைச் செய்து, த்யாநத்தைச் செய்தால் மனிதருக்கு ஸம்ஸாரம் நீங்கும். நீயும் அவரிடத்தில் ஸ்திரமான பக்தியைச் செய்தால் உனக்கும் அவர் ச்ரேயஸ்ஸைச் செய்வர். பக்ஷிராஜனே! ஸர்வலோக நமஸ்க்ருதனான பகவான் பக்தியால் எப்படி ஆராதிக்கப்படுகிறாரோ அப்படி விவித யஜ்ஞங்களினாலும், புஷ்ப சந்தநங்களினாலும் ஆராதிக்கப் படுகிறதில்லை. பக்தியால் த்ருப்தி யடைவதுபோல லக்ஷம் அச்வமேதங்களினாலும் லோகநாதனான பகவான் த்ருப்தி யடைகிறதில்லை. ஜகத்பதியாயும், ப்ரபுவாயும் உள்ள இந்த ந்ருஸிம்ஹமன் பக்தியால் எப்படி ஸந்தோஷத்தை யடைகிறாரோ அப்படி வேதங்களை ஓதுவதினாலும், தபஸ்ஸுக்களை நன்றாய்ச் செய்வதினாலும் ஸந்தோஷத்தை யடைகிறதில்லை. த்விஜச்ரேஷ்ட! பக்தியால் பகவானை ஆராதித்து நிஷ்கிஞ்சநரான ரிஷிகள் மோக்ஷத்தை யடைகிறார்கள்; மற்றவர்கள் தர்மம், அர்த்தம் இவைகளைப் பெறுகிறார்கள். எவனுக்குப் பகவானிடத்தில் பக்தி இல்லையோ அவன் புருஷாதமன்; வேதசாஸ்த்ரங்களைக் கல்லாதவனேனும், மிகுந்த யாகங்களைச் செய்யாதவனேனும், எவன் விஷ்ணுவினிடத்தில் பக்தியைச் செய்கிறானோ அவன் எல்லாவற்றையும் செய்தவனாகிறான். பக்ஷிராஜனே! எவனொருவன் கண் காது வாக்கு காயம் இவைகள் ஸ்வாதீநமா யிருக்கும்பொழுது பகவானுடைய திவ்யமங்கள விக்ரஹத்தை ஸேவிக்க வில்லையோ, பகவானுடைய கதைகளைக் கேட்கவில்லையோ, பகவானுடைய குணங்களைச் சொல்லவில்லையோ, பகவானுடைய பூஜையைச் செய்யவில்லையோ, எவனொருவன் ஸர்வாத்மாவான விஷ்ணுவையும், அவனுடைய திருநாமத்தையும் ஸ்மரிக்கவில்லையோ, பரிசுத்தனே! அவன் உலகில் கேவலம் வ்ருதாவாய் ஜீவித்து வருகிறான். ககநாயகனே! எந்த வாய் விஷ்ணுவை ஸ்தோத்ரம் செய்கிறதோ அதுதான் வாக்கு என்னப்படுகிறது; அவனுடைய குணங்கள் எந்த செவிகளினால் கேட்கப் படுகின்றனவோ அவைகள்தான் செவிகள்; அவனுடைய பூஜைகள் எந்தக்கைகளால் செய்யப்படுகின்றனவோ அவைகள்தான் கைகள்; எவன் எவ்விடத்திலாவது

லக்ஷணங்களோடு கூடின பகவானுடைய திவ்யமங்கள விக்ரஹத்தை ஆதரத்துடன் ஸேவிக்கவில்லையோ அவன் கண்ணில்லாதவன். எவன் ருக் யஜுஸ் ஸாம ரூபமான மந்த்ரங்களினுலும், ஸ்ம்ருதிகளினுலும், இதிஹாஸங்களினுலும் தேவாதிதேவனை ஸ்தோத்ரம் செய்யவில்லையோ அவன் மூடன் எனப்படுகிருன். எவன் லீலார்த்தமாக நரசிங்க ரூபத்தைத் தரித்த பகவானுடைய குணங்களையாவது கேட்கவில்லையோ, அவனைச் செவிடன் என்றும் வேத பாஹ்யன் என்றும் அறி. ஆகையால் கருடனே! நீ சுத்த பாவத்துடன், மனம் வாக்கு காயம் இவைகளுடைய க்ரியைகளினுல் மனத்தையும் கண்ணையும் ஆநந்திப்பிக்கும் ஹ்ருஷீகேசனை ஆராதநம் செய். அப்படிச் செய்தால் உயர்ந்த புஷ்பங்களினுலும், கந்தங்களினுலும், கர்ப்பூரம் அகில் சந்தநம் இவைகளினுலும், உயர்ந்த வஸ்த்ரங்களினுலும் பகவானுகிய ந்ருஸிஹ்மன் பக்தியுடன் ஆராதிக்கப் பட்டவராக ஆவர். ஆகையால் நீ ஸாத்விகனுக ஆகி அசஞ்சலமான பக்தியைச் செய்து, பாபங்களைக் களைபவராயும் விகாரமற்றவராயும் இருக்கிற பகவானுன நாராயணனை த்யாநம் செய். ஸமஸ்த ப்ராணிகளுக்கும் ஆத்மாவாயும், தடுக்க முடியாத ஐச்வர்யத்தை யுடையவராயும், அமலனுயும் இருக்கிற ஸ்ரீ ஹரியானவர் உன்னுல் நன்ருய்ப் பக்தியுடன் பூஜிக்கப் பட்டவராய் உன்னை ஸம்ஸாரத்தினின்றும் கரையேற்றுவர்" என்ருர்.

பக்ஷிராஜனுன கருடன் மஹாத்மாவான அந்தக் கச்யபருடைய நல்வார்த்தையைக் கேட்டுப் பூமியில் சிரஸா வணங்கி, பின்பு எழுந்திருந்து, பகவானுன முநீச்வரனை நோக்கி "ஓ முநியே! தேவரீருடைய உபதேசத்தால் இப்பொழுது நான் அறிந்தவனுனேன். க்ருதார்த்தனுகிவிட்டேன். தேவரீர் எனக்குப் பிதா. நான் தேவரீருக்கு விதேயன். ஆகையால் தேவரீர் என்னை மேன் மேலும் சிக்ஷிக்கக்கடவீர். தேவரீருடைய தர்சநத்தினுலேயே க்ருதார்த்தனுகி விட்டேன். ஸம்சயமில்லை ஸ்வாமி!" என்று சொன்னுன்.

அப்பொழுது கச்யபர், "பிள்ளாய்! எல்லா லோகத்துக்கும் நாதனும், எல்லாவற்றிற்கும் ஆதாரமும், தேவர்களுக் கெல்லாம் ஈசனும் ஆகிய அச்யுதனை பூர்ணமான பாவத்துடன் ஆராதநம் செய்; சரணமாகவும் அடை. பகவான் அநந்ய பக்தியால் பூஜிக்கத்தக்கவர். அப்படிப் பூஜிக்கப்பட்டவராய் எல்லாவற்றையும்

கொடுப்பார். உலகத்தில் புருஷோத்தமனான பகவான் ப்ரஸந்நரானால் எதுதான் துர்லபம்? சலநமில்லாத மநஸ்ஸையுடைய கருட! நீ தவம்செய்ய நிச்சயித்திருக்கிறாய். ஸர்வ பாபங்களையும் போக்கடிக்கக் கூடியதாய், லோகங்களை யெல்லாம் தரிப்பவனான ஸாக்ஷாத் ஸ்ரீ ஹரியானவர் ப்ரீதியுடன் நித்யவாஸம் செய்கின்ற **ஸ்ரீ அஹோபிலம்** என்கிற மஹா க்ஷேத்ரம் இருக்கிறது. அதில் அநேக குகைகளுடன் கூடின பெரியமலை யொன்று உளது. அதற்கு நாராயணகிரி யென்று பெயர். மிகவும் உயர்ந்த சிகரத்தையுடையது. உன்னுடைய தவத்தின் மாஹாத்ம்யத்தால் அந்த மலைக்குக் **கருடாத்ரி** என்கிற பெயர் உண்டாகும்" என்றார்.

ஸ்ரீ நாரதர்: — கச்யபர் இப்படிச் சொல்லித் தன்னுடைய புத்ரனான கருடனை ஆலிங்கநம் செய்து,பிள்ளையை ஆசீர்வாதங்களினால் நிறைத்துத் தவம் செய்ய அனுப்பினார். பக்ஷிராஜனான அந்தக் கருடனும் அந்தப் பெரியமலையை யடைந்து, தனக்கு ஒன்றும் தோன்றாமையால் சும்மா இருந்து, "இம்மலை மிகவும் பெரிதாய் இருக்கின்றதே! இந்த ஸித்த க்ஷேத்ரத்தில் எவ்விடத்தில் தவம் செய்யக்கடவேன்? இதை நிச்சயித்து எவ்வாறு அறியக்கடவேன்? அப்படி நிச்சயிக்கக் காரணம் எதுவோ தெரியவில்லையே!" என்று இவ்வாறு சிந்தித்துக்கொண்டிருக்கையில் தனக்கு முன்னால் ஒரு வார்த்தை யுண்டாயிற்று. "குழந்தாய்! கருட! தேவர்களால் பூஜிக்கப் பட்டவனே! நீ என்ன சிந்திக்கிறாய்? இந்த க்ஷேத்ரம் ந்ருஸிம்ஹனுடையது. இதற்கு அஹோபிலம் என்றுபெயர். இவ்விடத்தில் இந்த பர்வத ச்ரேஷ்டம் தேவ கந்தர்வர்களால் ஸேவிக்கப்பட்டது. இங்கு ந்ருஸிம்ஹனுடைய ப்ரஸாதத்தால் ரிஷிகளும், பித்ருக்களும், ஸித்தர்களும், கந்தர்வர்களும், மநுஷ்யர்களும் அவரவர் விரும்பிய பலத்தை அடைந்தார்கள். ஆகையால் நீயும் சுத்தாத்மாவாய், ஜிதாஹாரனாய், ஜிதேந்த்ரியனாய், ஜகத்துக்கெல்லாம் ஈசனைத் த்யாநம்செய். அவர் உனக்கு ச்ரேயஸ்ஸைச் செய்வர்" என்று சொல்லி ஒரு க்ஷணத்தில் அந்த மஹா வாணீ மறைந்தது. பரிசுத்தாத்மாவான கருடன் மிகுந்த ஆச்சரியமடைந்து அதன் அர்த்தத்தைச் சிந்தித்து, அகாரணமாய் இந்த வார்த்தை எப்படி உண்டாயிற்று? இது என்னுடைய பாக்ய ப்ரபாவமோ அல்லது பகவானுடைய ப்ரபாவமோ, அல்லது இந்த க்ஷேத்ரத்தின் ஸ்வயம் மஹிமையோ, அல்லது தேவாதிதேவ

னுடைய திருமலையின் மஹிமையோ, அல்லது என்னுடைய குரு வின் ப்ரபாவமோ என்று இவ்வாறு அடிக்கடி நினைத்துக்கொண்டு ஸந்துஷ்டராய் பூர்ண மனத்துடன் இந்த மலையின் தாழ்வரை யில் பவநாசினியின் கரையில் கஜகுண்டத்தின் ஸமீபத்தில் தவம் செய்ய நிச்சயித்து, ஜகந்நாதனை, அநந்தனை இருக்கும் புரு ஷோத்தமனை ஆராதித்துக்கொண்டு உத்தமமாயும் பரம மந்த்ர மாயுமுள்ள த்வாதசாக்ஷரத்தை ஜபம் செய்தார். கேவலம் மௌநத்தையடைந்து, வாயு பக்ஷணம் செய்து, ஜிதேந்த்ரியனாய் பரிசுத்த மனத்தினால் பகவானை த்யாநம் செய்தார். இப்படி த்யாநம் செய்துவருகிற இவருடைய ஹ்ருதயத்தில் வஸிக்கிற பக்தவத் ஸலரான பகவான் ந்ருஸிம்ஹன் அவரை ஸர்வாபத்துகளினின் றும் ரக்ஷித்தார். ஸ்துதி ஸங்கீர்த்தநங்களாலும், நல்ல தத்வ சிந்த நத்தாலும், ஆராதநத்தாலும் மஹாத்மாவான கருடனுடைய தபஸ்ஸு வ்ருத்தி யடைந்தது. அடையவே, பூர்வார்ஜித பாபங்க ளும், இந்த ஜந்மத்தில் நேரிட்ட பாபங்களும் ஆகிய எல்லாம் ந்ரு ஸிம்ஹனுடைய அநுக்ரஹத்தால் நசித்து விட்டன. பகவானை த்யாந மாத்ரம் செய்யுமவர்களுக்கு மோக்ஷம் கரஸ்தம் என்றால் பகவானிடத்தில் தீர்க்கமான மநஸ்ஸுடையவர்களுக்கு பாப க்ஷயம் உண்டாவதற்கு ஸந்தேஹம் என்ன? இப்படி பகவத்யாநத் தால் பாபங்கள் நீங்கிவிடவே ஜகத்குருவான ஸர்வேச்வரன் ஸர்வ வ்யாபியாய் இருந்தாலும் கருடனுடைய பரிசுத்தமான உள்ளத்தி லேயே இருந்து விட்டார்.

இப்படி ஸர்வாதாரமாயும் விகாரமற்றவனுமான விஷ்ணுவை மனத்தில் தரித்து தவத்தில் ஊன்றி நிற்கும் கருடனைச் சுமக்க சக்தியில்லாமல் மலைகளும் காடுகளும் கூடின பூமி நடுங்கிற்று; ஸமுத்ரங்களும் கலங்கின; திக்குக்களின் எல்லைகளும் விளங்கா மல் போயின. இந்த்ரன் முதலிய தேவர்கள் எல்லோரும் அவரு டைய தபஸ்ஸின் பெருமையினால் மஹத்தரமான பயத்தை யடைந்தார்கள். லோகங்கள் ஸுகத்தை யடையவில்லை. பிறகு தேவேந்த்ரன் பயந்த மநஸ்ஸுடையவனாய்ச் சிந்தைப்பட்டுக் கொண்டே தன்னை நாற்புறமும் சூழ்ந்த அப்ஸரஸுகளைப்பார் த்து அவர்களில் கர்வத்துடன் கூடின ஊர்வசியை நோக்கி, “ஊர்வசி! தேவகார்யார்த்தமாக நிர்மிக்கப்பட்டவளே! மஹா பாக்யவதீ! எவ்விடத்தில் கருடன் தவம் செய்கிறாரோ அவ்விடத்

திற்கு உடனே போ; இது என்னுடைய ஆஜ்ஞை. நல்ல வ்ருதங்களைச் செய்தவளே! உன்னுடைய விதம் விதமான விளையாட்டால் அவருடைய தபஸ்ஸைக் கலைத்துவிடு. சந்த்ரிகையைப் போன்ற உன்னுடைய முகவொளியை நினைத்து ப்ரஹ்மாவும் விஷ்ணுவும் விஸ்மயத்தை யடைந்து மோஹித்து நின்றார்கள் என்றால், மற்ற ஸாமாந்ய ஜநங்களைப்பற்றிச் சொல்லவும் வேண்டுமோ?" என்றான். இப்படித் தேவேந்த்ரனால் ஏவப்பட்ட ஊர்வசி, நூற்றுக்கணக்கான தருணிகளைக்கூட்டிக்கொண்டு ஒரு முஹூர்த்தத்தில் சென்று, தபஸ்ஸில் ஆழ்ந்த மனத்தனாய் நிற்கும் மஹாத்மாவான கருடனுடைய ஸமீபத்தில் வந்து மதுரமான வார்த்தைகளைச் சொல்லத் தொடங்கினாள். "பக்ஷி ராஜனே! என்னைப்பாரும். ஸ்வர்க்கத்திலிருந்து வந்திருக்கிறேன். தேவேந்த்ரனால் அனுப்பப்பட்டவள். ஊர்வசி என்று பெயர் பெற்றவள். ஒரு க்ஷணத்தில் அல்லது அரை க்ஷணத்தில் சராசரங்கள் அனைத்தையும் தன்வசமாகச் செய்யவல்லவள் என்ற லோக ப்ரஸித்தியுடையவள். என் கண்ணுக்கு இலக்கானவர், பந்துக்களை யெல்லாம் விட்டவராகி முமுக்ஷுக்களைப் போல் ஸுகாந்தரங்களில் விருப்பமடையார். ரூபவதிகளான ஸ்த்ரீகளைத் தவிர்த்து லோகத்தில் வேறே ப்ரஹ்மம் இல்லை. பரமாநந்தத்திற்குக் காரணமாய், ப்ரஜா ஸ்ருஷ்டிக்கு ஹேதுவான ஸ்த்ரீகளை ஏன் ப்ரஹ்மம் என்னக்கூடாது? மற்றொரு ப்ரஹ்மம் உண்டு என்பது வ்யர்த்தம். உலகத்தில் மூடராய்ப் பிறந்தவர்களுக்குத்தான் வேறே ப்ரஹ்மம் உண்டு என்று சொல்லப்படுகிறது. பகுத்தறிவுள்ள ஜநங்கள் உத்க்ருஷ்டமான அம்ருதத்தை அறிகிறார்கள். எவன் ஸ்த்ரீயான அம்ருதத்தை விட்டு வேறொன்று இருப்பதாக நினைக்கிறானோ அவன் கையில் கிடைத்த பொருளை விட்டுப் பூமியில் மறைத்து வைத்திருக்கிற பொருளைத் தேடும் மூடன். ஐயோ! இது என்ன பெரிய கஷ்டம்! இவ்வுலகம் விபரீதமாக இருக்கிறது. ஸுகத்தையும் துக்கத்தையும் தெரிந்து கொள்ளாமல் துக்கத்திலேயே ப்ரவ்ருத்திக்கிறது. எவன் ப்ரத்யக்ஷமாக இருக்கிற ரூப ஸம்பந்நையான ஸ்த்ரீயை வர்ஜித்து வேறொன்றை இச்சிக்கின்றானோ, அவன் கையிலுள்ள ஜலத்தை விட்டு மேகத்திலிருக்கிற ஜலத்தை விரும்புகிறவன்" என்று இப்படி ஆதரமான வார்த்தைகளினால் அநேகவிதமாய்க் கச்யபரிஷி

புத்ரனை கருடனை மயக்கினள். அஸத்தாயும், அபார்த்தகமாயும், அநர்த்தமாயும், பரலோகதூஷகமாயும், கேட்பவர்களுக்குப் பாப ஜநகமாயும், வேதமார்க்க தூஷகமாயுமான இவ்வார்த்தைகளைக் கேட்டுப் பகவானிடத்தில் செலுத்திய மனத்தையுடையவரான கருடன் ஒன்றும் சொல்லவில்லை. சிறிது நேரம் பொறுத்து இஷ்டமில்லாமல் தயையினால் பின்வருமாறு பதில்சொன்னார்:—"கெட்ட ஸ்வபாவமுள்ளவளே! உன் எண்ணம் பலிக்காது. புறப்பட்டு போ. எப்படி தாரை தாரையாய்க் கொட்டும் மழையால் அடிபட்ட போதிலும் மலைகள் ஒரு வித பீடையையும் அடைகிறதில்லையோ, அப்படியே பகவானிடத்தில் மனத்தைச் செலுத்தியவர்கள் துக்கத்தை அடையார். பகவானிடத்தில் ஆசையை வளர்த்தவர்களுடைய ஸத்வ குண ப்ரபாவமெங்கே, ஒன்றும் தெரியாதவர்களுக்கு ப்ரீதியைத் தரக்கூடிய ஸ்த்ரீகளின் சேர்க்கை யெங்கே? அத்யந்தம் திமிறை யுடையவர்களாய்த் தேகத்தில் சிலம்பம் பழகுவதினால் ஸுகத்தைப் பெறவேண்டும் என்கிற ஆசையுடையவர்களாய் ப்ரமத்தையுடைய புருஷர்களுக்கு ப்ரஹாரமும் ஸுகமாகத் தோற்றுகிறது. சர்மம், ரக்தம், மாம்ஸம், எலும்பு முதலிய வஸ்துக்களின் சேர்க்கையாகிற தேஹத்தில் ஆசை வைக்கிறவன் மூடன்; அவன் நரகத்திலும் ப்ரீதி யுடைய்வனகவே இருப்பான். ஸ்த்ரீகள் சிலரிடத்தில் ஸ்நேகம் செய்கிறார்கள்; சிலரை ப்ரமிக்கும்படி செய்கிறார்கள்; அவர்களுக்கு எதனாலும் ப்ரீதியில்லை; ஒன்றிலும் நிச்சயமு மில்லை" என்றிப்படி கச்யபரிஷி புத்ரனை பக்ஷிராஜன் ஊர்வசியைப் பயப்படுத்திவிட்டு மறுபடியும் பகவானுடைய திருவடிகளை த்யாநம் செய்துகொண்டு அசஞ்சலமாயிருந்தார்.

(இன்னும் வரும்.)

சேட்லூர் நரஸிம்ஹமாசார்யர்.

ஸ்ரீ அஹோபில மடத்து ஶிஷ்ய ஸபையும் அதன் கர்த்தவ்யங்களும்.

க - சிஷ்ய ஸபை.

இந்தப்பெயர் நம் ஸபைக்கு இயன்றதா? இவ்வெண்ணம் பலருக்கு உதித்திருக்கலாம். ஸபையானது சிஷ்ய வ்ருத்தியிலிருக்கப்பட்டவர்கள் ஸமூஹம். ஆனால் இவர்கள் மடத்தின் சிஷ்யர்களெனக் கூடுமோ? 'मठश्छात्रादिनिलयः' என்கிறபடி மடமென்றால் சிஷ்யர்கள் முதலானவர்கள் வஸிக்கும் ஸ்தாநம் என்றாகிறது. छात्रशब्देन சிஷ்யர்களையும், 'आदि' என்னும் சப்தத்தால் आदिशब्देन ஸந்யாஸியாகிற ஆசார்யனையும் மடத்தில்வஸிக்கிறவர்களாகக் குறிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட வாஸஸ்தாநத்துக்கு ஶிஷ்யர்கள் உண்டாவென்னும் பக்ஷத்தில், அசேதநமாகிற ஒரு கட்டிடத்திற்கு, ஶிஷ்யர்கள் உண்டாவது அஸம்பாவிதம் என்றே நிச்சயிக்கவேண்டும். வழக்கத்தில் மடம் என்னும் சப்தம் தத்ஸம்பந்தமான கட்டிடங்களைச் சுட்டிக் காட்டுவதுண்டு. ஆனால் அஹோபில மடம் என்றால் ஒரு ஸம்ப்ரதாயத்தை அநுஸரிக்கின்ற ஜநஸமூஹத்தையும் குறிக்கிறது. மடத்து ஸ்வாமி என்பதால் இந்த ஸம்ப்ரதாயத்தைக் கொண்டாடுகிற ஜநங்கள் ஆஶ்ரயிக்கத்தகுந்த ஆசார்யன் என்று அர்த்தம் கொள்ளப்படுகிறது. இப்படி யோசிக்குங்கால் ஆசார்யனுக்கு ஶிஷ்யனுண்டேயன்றி, ஸம்ப்ரதாய ஸமூஹத்துக்கு ஶிஷ்யர்கள் உண்டென்று எப்படிச் சொல்லக்கூடும்? ஆனால் மடத்து ஶிஷ்யர்கள் என்று உலக வழக்கிருக்கிறதே என்றால், அந்த சப்த ப்ரயோகத்தை விவேசநம் செய்து பார்க்காமல் உலக வழக்கு உண்டாயிருப்பதாகக் கொள்ளவேண்டும். மேலும் மடத்தில் வந்திருக்கும் ஒவ்வொரு ஸ்வாமிக்கும் ஸர்வ ஸம்ப்ரதாயஸ்தர்களும் சிஷ்யர்களாக ஆவது ஒவ்வாது. ஆதலால் ஒவ்வொரு ஸ்வாமியும் ஸம்ப்ரதாயஸ்தர் அனைவரையும் சிஷ்யராகப் பாவிக்க இடமில்லை. ஆனபடியால் மடத்து ஶிஷ்யர்கள் என்றால் அர்த்தம் ஒருவிதமாயும் யுக்தி

யுக்தமாகமாட்டாது. அர்த்த விசாரத்தைப் பண்ணுத சிலர் ஓர் ஸம்ப்ரதாயத்தைச் சேர்ந்தவரை இந்த விதமாய் வ்யவஹரிப்ப தால், நாம் அந்த வ்யவஹாரத்தை ஒப்புக்கொள்ளுதல் வேண்டு மோ ? ஆகிலும் இந்தப் பெயர் நம் ஸபைக்குப் பொருந்தக்கூடும். இவ் விஷயத்தைப் பின்னுல் விசாரிப்போம்.

ஆதுநிகர்களான நம் ஸம்ப்ரதாயஸ்தர் மடத்தில் ஆஸ்தாந நிர்வாஹம் செய்த ஸ்வாமிகளுடைய அந்வயத்தை ஸர்வப்ரகாரத் தாலும் பெற்றவர் தான் ஆஸ்தாந நிர்வாஹத்திற்கு அர்ஹர்களா வர் என்கிற ஒரு அபிப்ராயத்தை த்ருடமாய்க் கொண்டிருக்கி ருர்கள். பெரும்பாக்கத்தில் 1899-ம் ஞூ ஜனவரிமீ - ல் கூடிய ஶிஷ்யர்களுடைய ஸங்கத்தில் இந்த விதமான யோசனையை உ. வே. வித்வான் கொடைவாசல் ராமபத்ராசார்யர் ஊர்ஜிதப் படுத்தினர். மஹா ஸங்கத்தில் சர்ச்சைக்கு இடமிராது. இந்த விஷயத்தில் வித்வான்கள் மாத்ரம் ஸம்மர்சிகளாகத் தக்கவர்கள். ஸாமாந்ய ஜநங்கள் அதிகாரிகளல்லர். நமது ஸம்ப்ரதாயத்தின் பூர்வாசார்யர்களுடைய அந்வய க்ரமங்களைப்பற்றிச் சற்று யோசிப் பது இவ்விடத்தில் உசிதமாகத் தோன்றுகிறது. மடத்தில் எழுந் தருளியிருந்த ஐந்தாவது ஸ்வாமிக்கு, தத்பூர்வம் மடாதிபதிகளா யிருந்த ஒரு ஸ்வாமியினுடைய அந்வயமும் இல்லையென்பது ப்ர ஸித்தம். நாலாவது ஸ்வாமிக்கு ஸ்ரீ லக்ஷ்மீ ந்ருஸிம்ஹன் ஸ்வப்நம் ஸாதித்தபடி ஆஸ்தாநத்தை அந்த ஸ்வாமி ஐந்தாவது ஸ்வா மிக்குத் தந்தனர். ஆனுலும் ஸந்நிதி பரம்பரையில் ஸம்ப்ரதாய பேதம் உண்டாகாதபடிக்கு, நாலாம் ஸ்வாமி ஐந்தாம் ஸ்வா மிக்கு ஆஸ்தாநத்தைக் கொடுத்தபோது, அவருக்குப் பிறகு ஸ்ரீ நிக மாந்த மஹாதேசிகன் ஸம்ப்ரதாயஸ்தரான ஸ்வாமியினிடம் ஆஸ் தாநத்தை ஒப்புவிக்கும்படி நியமித்தனரென்று சொல்லப்படு கிறது. இந்த நியமநத்தை அநுஸரித்தே ஐந்தாம் ஸ்வாமி தமது நிர்யாண காலத்தில் தத்காலம் ஜ்ஞாந வைராக்யாதி குணங்களில் உத்க்ருஷ்டராய் எழுந்தருளியிருந்த ஸ்ரீ ஷஷ்டபராங்குச ஸ்வாமி யினிடம் ஆஸ்தாநம் வந்து சேரும்படி உபகரித்துவிட்டுத் திருநாட் டுக்கு எழுந்தருளினர். இந்த பராங்குச ஸ்வாமிக்கு ஆசார்யர் களாய்ப் போந்தவர்கள், த்ருதீய பராங்குச ஸ்வாமியும், நடாதூர் நரஸிம்ஹாசார்யரும் வரதாசார்யருமென ஏற்படுகிறது. ஸ்ரீமாஶ்ர ரயண ஆசார்யன் அந்த பராங்குச ஸ்வாமி தனியனுல் ஏற்பட

வில்லை. ஆனால் அந்த ஸ்வாமி ப்ரஸித்தமான ஆசார்ய வம்சத்தில் சேர்ந்தவராகையால் அவருடைய ஸமாச்ரயண ஆசார்யனும் அவருடைய குலத்திலேயே இருந்திருக்கக்கூடும். ஆஸ்தாநத்தில் எழுந்தருளியிருந்த ஒன்பதாவது ஸ்வாமி தனியனால் அந்த ஸ்வாமிக்கு நடாதூர் நரஸிம்ஹாசார்யர் வரதாசார்யர் ஷஷ்டபராங்குச ஸ்வாமி இவர்கள் அந்வயம் ஏற்படுகிறது. அந்தத் தனியனாலேயே அந்த ஸ்வாமிக்கு மடத்திலேயே ஸமாச்ரயணம் இல்லையென்று தெரிகிறது. பத்தாவது ஸ்வாமிக்கு நடாதூர் வரதாசார்யர் ஸ்வாமி ஸம்பந்தம் ஒன்று தான் அவர் தனியனால் ஏற்படுகிறது. இப்படி முன் காலத்தில் ஸமுதாயமாக ஜ்ஞாதாக்களைப் பார்த்து ஆசார்யர்களாய் மடத்தில் வரித்தார்களென்று ஏற்படுகிறது. அவர்களுடைய பூர்வாசார்யர்கள் மடத்து ஸ்வாமிகளாகவே இருக்கவேண்டுமென்று நியமமிருந்ததில்லை.

மடத்தில் இருந்த ஸ்வாமிகளாலேயே யாவதந்வயங்களையும் அடைந்த ஸ்வாமிகள் ஆஸ்தாநார்ஹர்களாய்க் கிடைக்கும் பக்ஷத்தில், அந்ய ஸ்வாமிகளை ஆஸ்தாநத்துக்கு எழுந்தருளப் பண்ணுவது உசிதமன்று என்று ஒப்புக்கொள்ளக் கூடும். இந்த ரூபமான ஔசித்யத்தை நோக்கியே பிற்காலங்களில் ஆஸ்தாந நிர்வாஹம் செய்த ஸ்வாமிகளுக்கு ஸர்வாந்வயங்களும் மடத்து ஸ்வாமிகளிடமே ஸம்பவித்திருந்தது. ஆனால் மடத்திற்கு விசேஷமாகப் பொருள் சேரவே, இப்படி ஸர்வாந்வயமும் அடைந்த ஸ்வாமிகளுள் ச்ரேஷ்டர்களே எப்போதும் ஆஸ்தாநத்தை வஹித்தாரென்பதற்கு இடமில்லாமல் போய்விட்டது. 'பொருளில்லார்க் கிவ்வுலகில்லை' என்றார் திருவள்ளுவர். இவ்வுலகை நன்கநுபவிக்க எண்ணுவோர்க்கு அர்த்தத்தில் பற்றை விலக்கவொண்ணாது. வஜ்ரம் ஸ்வாமி ஆஸ்தாநத்தில் சில மாஸம் எழுந்தருளியிருந்த பிறகு அவர் அதைவிட்டு வெளிப்பட்டு ஸ்ரீநிவாஸ வேதாந்த ஸ்வாமியினிடம் மடத்தைக் கொடுத்தார். அதற்கு முன் இம்மடத்தில் அந்த ரூபமான ஆசாரம் கேட்டிலோம். ஆனால் ஒன்று செவியுற்றிருக்கிறோம்: பகவத்விஷயத்தில் ஜ்ஞாதாவாயிருந்த ஸ்ரீ கேசவ சடகோப ஸ்வாமி என்பவர் மடத்தில் எழுந்தருளி யிருந்ததாகவும், திருவள்ளூரில் சில வித்வான்கள் அவர் ஸ்ரீ பாஷ்ய காலக்ஷேபம் ஸாதிக்கத் திறமையற்ற காரணத்தால் ஆஸ்தாநத்திலிருக்கக் கூடாதென்று ஆக்ஷேபிக்க, அந்த ஸ்வாமி

ஆஸ்தாநத்தை விட்டுவிட்டுத் திருநாராயணபுரத்துக்கு எழுந்தருளிவிட்டதாகவும் சொல்லக் கேட்டோம். இதில் வாஸ்தவம் எவ்வளவு இருந்தபோதிலும், அந்த ஸ்வாமி ஜ்ஞாந ஸங்கோசத்தால் ஆஸ்தாநத்தை விட்டதாக ஏற்படுமேயன்றி வேறில்லை. வஜ்ரம் ஸ்வாமி ஜ்ஞாநாதிகரா யிருந்தபோதிலும், சரீர தார்ட்யக் குறைவால் ஆஸ்தாநத்தை விட்டதாகக் காரணம் சொல்லப்படுகிறது. ஆனால் அந்தக் காரணம் பிற்காலத்தில் ஜ்ஞாந ஸங்கோசமோ, சரீர அசக்தியோ, இரண்டுந் தானே ஊஹிக்கக் கூடியிருந்த சில ஸ்வாமிகள் ஆஸ்தாநத்தை விட்டகலப் போதாமல் போய்விட்டது.

ஸ்ரீ ஸ்ரீநிவாஸ வேதாந்த ஸ்வாமிக்குப் பிறகு சிருனூர் ஸ்ரீரங்கநாத ஸ்வாமியை ஆஸ்தாநத்திற்கென்று வரவழைத்துப் பின் அவர் வெளிப்பட்ட வ்ருத்தாந்தம் யாவரும் கேட்டிருக்கலாம். ஸ்ரீ சடகோப ஸ்வாமி காலம் முதல் இந்த மடத்துக்கு ஸ்வாமிகள் எழுந்தருளின ப்ரகாரங்கள் யாவர்க்கும் தெரிந்த விஷயம். அதை இவ்விடம் விஸ்தரிப்பதில் ப்ரயோஜன மில்லை. ஏறக்குறைய சென்ற 80-ஸம்வத்ஸரங்களாய் ஸ்ரீ லக்ஷ்மீ ந்ருஸிஹ்மன் ஸம்பத்தானது ஆஸ்தாநத்துக்கு ஸர்வப்ரகாரத்தாலும் தகுந்த ஸ்வாமிகளே எழுந்தருளவேண்டு மென்கிற விஷயத்தில், சிற்சில காலங்களில் ப்ரபல ப்ரதிபந்தகமாய் விட்டது. இதைப்பற்றித் தான் ஜ்ஞாதாக்களாயும் ஸம்ப்ரதாயத்தை விட்டு விலக இஷ்டமில்லாதவர்களாயுமிருந்த அழகுசெய்யூர், சிருனூர், முதலான அக்ரஹாரவாஸிகள், ஆஸ்தாந நிர்வாஹகர்களிடமே ஆசார்ய வரணத்தை விலக்கினுர்கள். இந்த ஸந்நிவேஶம் மேன்மேலும் பலத்துக்கொண்டு வந்து, ஸ்ரீ சடகோப ஸ்வாமி காலத்திலும், அவர் திருத்தம்பிகள் காலத்திலும், தத்காலத்திலும் எண்ணக்கூடாத விஸ்தாரத்தை யடைந்துவிட்டது. இருபது முப்பது வர்ஷங்களுக்கு முன், ஆஸ்தாநத்திலிருந்த ஸ்வாமியினிடம் ஈச்வரஸாக்ஷயமாய் விஶ்வாஸம் செய்ய அஶக்தர்களாயிருந்த பல ஸம்ப்ரதாயஸ்தர், ப்ராயேண அந்ய ஸம்ப்ரதாய ப்ரவிஷ்டரானுர்கள். ஆனுல் சென்ற இருபது வர்ஷங்களாக இந்த ஸ்திதியை அடைந்தவர்கள், ஸம்ப்ரதாயத்திலேயே ஆசார்யகம் செய்ய யோக்யர்களான ஸ்வாமிகள் இருப்பதைத் தெரிந்துகொண்டு தங்கள் ஆத்மோஜ்ஜீவநார்த்தமாக அவர்களிடம் அந்வயங்களைத் தேடிக் கொள்கின்றுர்கள். இப்படி, ஸம்ப்ரதாயத்தி லிருப்

71

பவரெல்லாரும் மடத்து ஶிஷ்யர்களெனப் படலாம். அப்போது இந்த சப்தத்திற்கு அர்த்தம் ஏற்படுகிறபடியாவது: — மடத்து ஸம்ப்ரதாயத்தில் சிஷ்ய வ்ருத்தியைப் பரிபாலிக்கிறவர்கள் என்பதாம். எல்லா ஸம்ப்ரதாயங்களிலும், ஆசார்யர்கள் ஜீவதசையிலிருக்கும் காலம் வரையில் யாவரும் சிஷ்ய வ்ருத்தியை அநுஷ்டிக்க வேண்டியது ஆவஶ்யகமே. ஜ்ஞாநப்ரதனை ஆசார்யனும், உபாயாநுஷ்டாந ஸம்பந்தமாய் உதவும் ஆசார்யனும், ப்ராயேண யாவர்க்கும் ஸ்வகுலத்திலே அகப்படுவதில்லை. ஆனபடியால் ஒவ்வோர் ஸம்ப்ரதாயத்தை ஆஶ்ரயித்து, ஶிஷ்ய வ்ருத்தியி லிருப்போர்க்குத் தத்ஸம்ப்ரதாய ஶிஷ்யர்களெனப் பொதுவாக ப்ரயோகம் ஏற்படலாம். இப்படிக்கன்றி மடத்து ஶிஷ்யர்கள் என்பதற்கு அர்த்தம் வேறு விதமாக ஏற்படாது.

உ - ஆசார்ய வரணம்.

மடத்தில் எழுந்தருளியிருந்த ஸ்வாமிகளுடைய சிஷ்யர்களாகாதவரும், முன்னே மடத்தில் ஸ்வாமிகளானூர்கள் என்று உரைத்தோம். இது கேவலம் ஜ்ஞாந ப்ரதாநமான மடமானதால் ஜ்ஞாதாக்களே இதற்கு ஸ்வாமிகளாகவேண்டுமென்று, அவர்களையே தேடி ஆஸ்தாநத்தைக் கொடுத்துக்கொண்டு வந்தனர். ஜ்ஞாதாக்கள் ஸர்வாங்வயமும் மடத்து ஸ்வாமிகளிடமே பெற்றவருள் இருந்தாரேயாகில், அவரை ஸ்வாமியாக வரித்தார்கள். அதுவும் உசிதமே. இப்படி ஸம்ப்ரதாயத்துக்கு ஆசார்யனை வரிப்பதில் சாஸ்த்ர ஸம்மதம் எப்படி இருக்கிறது? ஆசார்ய வரணம் சிஷ்யாதீநமா? அல்லது அந்யாதீநமாக இருக்கக்கூடுமோ? இதை விஸ்தரமாக விசாரிக்கவேண்டும். நசிகேதஸ் ம்ருத்யுவினிடம் தன் பிதாவால் அனுப்பப்பட்ட பிறகு, ம்ருத்யுவால் வரங்கள் பெற்று, ஓர் வரத்தால் தேஹாவஸாநே ஜீவன் இருக்கின்றுனு இல்லையா என்னும் ஜ்ஞாநத்தை அபேக்ஷிப்பவராய் 'ஏதத்வித்யா மநுஶிஷ்டஸ்த்வயாஹம்' (உம்மால் ஜ்ஞாபிக்கப் பட்டவனுய் இதை அறிகின்றேன்) என்று சொல்லி, அவரை ஆசார்யராக வரித்தார். அந்த ஜ்ஞாநத்தை உபதேசிக்க ம்ருத்யு ஒப்புக்கொள்ளாமல் வேறொன்றை வரமாகக் கேட்கும்படி சொல்லியும், நசிகேதஸ், 'வக்தா சாஸ்ய த்வாத்ருகந்யோ ந லப்ய:' (இதை உபதேசிக்க உம்மைப்போல் மற்றொருவர் கிடைக்கார்) என்றுசொல்லி அந்த

ஜ்ஞாநத்தையே ம்ருத்யுவால் உபதேசிக்கப் பெற்றார் என்பதால், அபேக்ஷித்த ஜ்ஞாநோபதேசத்தில் ஆசார்யனிடம் அதிகாரம் இருக்கிறதென்கிற விச்வாஸத்தையிட்டன்றோ நசிகேதஸ் ம்ருத்யுவை ஆசார்யனாக வரித்தார் என்றாகிறது.

ப்ரச்நோபநிஷத் ஆரம்பத்தில், ஸுகேசா முதலான ஆறு பெயர் ப்ருஹ்ம பரர்களாயும் ப்ருஹ்ம நிஷ்டர்களாயும் இருந்ததாகவும், அவர்கள்

‘𑌪𑌰𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌨𑍍𑌵𑍇𑌷𑌮𑌾𑌣𑌾𑌃 𑌏𑌷 𑌹 𑌵𑍈 𑌤𑌤𑍍 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌵𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌤𑍇 𑌹 𑌸𑌮𑌿𑌤𑍍𑌪𑌾𑌣𑌯𑌃 𑌭𑌗𑌵𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌪𑌿𑌪𑍍𑌪𑌲𑌾𑌦𑌮𑍁𑌪𑌸𑌨𑍍𑌨𑌾𑌃॥’ [பரம் ப்ருஹ்மத்தைத் தேடியவர்களாய் அதாவது அறிய இச்சித்தவர்களாய்க்கொண்டு, இந்த பிப்பலாதர் இவை யெல்லாம் உபதேசிப்பர் என்று, ஸமித்தைக் கையிலெடுத்துக்கொண்டு பூஜ்யரான பிப்பலாதரெனும் ஆசார்யரிடம் சென்றார்கள்] என்றும் வெளியாகிறது. அந்த ஆசார்யன் அவர்களை ஒரு வருஷம் வரையில் தபஸ், ப்ருஹ்மசர்யம், ச்ரத்தை முதலானவைகளுடன் காக்கச்செய்து, அவர்கள் கேட்ட விஷயங்களைக் குறித்து ஜ்ஞாநோபதேசம் செய்தார். இதனாலும் ஆசார்யனிடம் அபேக்ஷிக்கப்பட்ட ஜ்ஞாநம் உண்டென்று விச்வஸித்தவர்கள் ஸ்வயமேவ ஆசார்ய வரணம் பண்ணினார்களென்று ஏற்படுகிறது.

இப்படி ப்ரச்நை செய்தவருள் ஆறாவது ப்ரச்நை செய்த பாரத்வாஜ குலத்தைச் சேர்ந்த ஸுகேசா வென்பவர், பிப்பலாதரை நோக்கி,

‘𑌭𑌗𑌵𑌨𑍍 𑌹𑌿𑌰𑌣𑍍𑌯𑌨𑌾𑌭𑌃 𑌕𑍌𑌸𑌲𑍍𑌯𑍋 𑌰𑌾𑌜𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌃 𑌮𑌾𑌮𑍁𑌪𑍇𑌤𑍍𑌯𑍈𑌤𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌶𑍍𑌨𑌮𑌪𑍃𑌚𑍍𑌛𑌤। 𑌷𑍋𑌡𑌶𑌕𑌲𑌂 𑌭𑌾𑌰𑌦𑍍𑌵𑌾𑌜 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌂 𑌵𑍇𑌤𑍍𑌥। 𑌤𑌮𑌹𑌂 𑌕𑍁𑌮𑌾𑌰𑌮𑌬𑍍𑌰𑍁𑌵𑌂। 𑌨𑌾𑌹𑌮𑌿𑌮𑌂 𑌵𑍇𑌦, 𑌯𑌦𑍍𑌯𑌹𑌮𑌿𑌮𑌮𑌵𑍇𑌦𑌿𑌷𑌂, 𑌕𑌥𑌂 𑌤𑍇 𑌨𑌾𑌵𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌮𑌿𑌤𑌿, 𑌸𑌮𑍂𑌲𑍋 𑌵𑌾 𑌏𑌷 𑌪𑌰𑌿𑌶𑍁𑌷𑍍𑌯𑌤𑌿 𑌯𑍋𑌽𑌨𑍃𑌤𑌮𑌭𑌿𑌵𑌦𑌤𑌿, 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌨𑍍𑌨𑌾𑌰𑍍𑌹𑌾𑌮𑍍𑌯𑌨𑍃𑌤𑌂 𑌵𑌕𑍍𑌤𑍁𑌂, 𑌸 𑌤𑍂𑌷𑍍𑌣𑍀𑌂 𑌰𑌥𑌮𑌾𑌰𑍁𑌹𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌵𑍍𑌰𑌾𑌜। 𑌤𑌂 𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌪𑍃𑌚𑍍𑌛𑌾𑌮𑌿 𑌕𑍍𑌵𑌾𑌸𑍌 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷 𑌇𑌤𑌿’ ॥

[பகவந்! கோஸல தேசத்து ராஜபுத்ரனை ஹிரண்யநாப னென்பவர் என்னிடம் வந்து இந்தக் கேள்வியைக் கேட்டார். ஓ பாரத்

வாஜ ! பதினாறு கலைகளுடன் கூடிய புருஷனை அறிவீரா (என்று) நான் அந்தக் குமாரனுக்குச் சொன்னேன். நான் இவனை (நீ கேட்ட புருஷனை) அறியேன். இதனை யானறிந்தேனாகில் ஏன் உமக்குச் சொல்ல மாட்டேன்? எவன் பொய் சொல்லுகிறானோ அவன் ஸமூலமாக நாஶமாய் விடுவன். ஆகலால் பொய்சொல்ல நான் அர்ஹனல்லன். (என்றிப்படிச் சொல்லவே) அந்த ராஜ குமாரன் பேசாமல் ரதமேறிப் போய்விட்டான். அந்தப் புருஷனைப்பற்றி உம்மைக் கேட்கிறேன் அவன் எங்கே ?]

இதனால் ஶிஷ்யன் ஆசார்யனை வரிக்கச் செல்வதும், ஆசார்யனாக எண்ணிச் சென்றவன், தத்விஷயத்தில் அநர்ஹனானால் வரிக்காமல் திரும்புவதும், யோக்யதை இல்லாதவன் பொய் சொல்லி ஆசார்யனாக விரும்பினால் ஆத்ம நாஶத்தை யடைவதும் சாஸ்திரத்தை நம்புவோர்க்கு விஶதமாகும்.

முண்டகோபநிஷத்தின் ஆரம்பத்தில்,

‘𑌶𑍌𑌨𑌕𑍋𑌹𑌵𑍈 𑌮𑌹𑌾𑌶𑌾𑌲𑍋𑌽𑌙𑍍𑌗𑌿𑌰𑌸𑌂 𑌵𑌿𑌧𑌿𑌵 𑌦𑍁𑌪
𑌸𑌨𑍍𑌨𑌃 𑌪𑌪𑍍𑌰𑌚𑍍𑌛 । 𑌕𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌨𑍁 𑌭𑌗𑌵𑍋 𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑍇 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌮𑌿𑌦𑌂 𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾
𑌤𑌂 𑌭𑌵𑌤𑍀𑌤𑌿’ ॥

[மஹா க்ரஹஸ்தரான ஶௌநகர் அங்கிரஸை நியம ப்ரகாரம் நெருங்கிக் கேட்டார், பகவன் எதை அறிந்தால் இதெல்லாம் அறிந்த தாகுமென்று.]

இதனால் ஜ்ஞாதாவான ஆசார்யனை ஶிஷ்யன் நெருங்கிக்கேட்க வேண்டு மென்றாகிறது. ஆசார்ய வரணம் ஶிஷ்யாதீநம். இப்படி வரிக்கப்பட்ட ஆசார்யனுடைய அர்ஹதையை ஆவிஷ்கரிக்கும் பொருட்டன்றோ அங்கிரஸ்ஸினுடைய குருபரம்பரையையும் அவர் பாரத்வாஜ ஶிஷ்யரென்பதையும் உபநிஷத் காட்டுகின்றது.

அன்றியும் இந்த உபநிஷத்தின் இரண்டாம் கண்டத்தில்

‘𑌪𑌰𑍀𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯 𑌲𑍋𑌕𑌾𑌨𑍍 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌚𑌿𑌤𑌾𑌨𑍍 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑍋, 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑍇𑌦𑌮𑌾
𑌯𑌾𑌤𑍍, 𑌨𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌯𑌕𑍃𑌤𑌃 𑌕𑍃𑌤𑍇𑌨 । 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌾𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌸 𑌗𑍁𑌰𑍁𑌮𑍇
𑌵𑌾𑌭𑌿𑌗𑌚𑍍𑌛𑍇𑌤𑍍, 𑌸𑌮𑌿𑌤𑍍𑌪𑌾𑌣𑌿𑌃, 𑌶𑍍𑌰𑍋𑌤𑍍𑌰𑌿𑌯𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌨𑌿𑌷𑍍𑌠𑌮𑍍’ ॥

[ப்ராஹ்மணன் கர்மத்தால் ஸம்பாதிக்கக்கூடிய லோகங்களை நிரூபித்துப் பார்த்து வைராக்யத்தை அடைய வேண்டும். அக்ருதனை பரமபுருஷன் கர்மத்தால் ஸித்திக்கமாட்டானென்று. அப்படிப்பட்ட புருஷனை அறிந்துகொள்ளும் பொருட்டு, அந்த ப்ராஹ்மணன் ஸமித்தைக் கையில்கொண்டு, ஶ்ரோத்ரியனையும் (அத்யயநத்தால் வேதவேதாந்தங்களை அர்த்தத்துடன் அறிந்தவனையும்) ப்ரஹ்ம ஸாக்ஷாத்காரமுள்ளவனையு மிருக்கிற குருவை நோக்கிச் செல்லக்கடவன்.]

இதனால் ஆசார்யன் தகுந்த குணங்களோடு கூடினவனென்று அறிந்த பின் அப்படிப்பட்ட ஆசார்யனை வைராக்யம் பிறந்த ஶிஷ்யன் வரிக்கவேண்டுமென்றாகிறது.

ஶாந்தோக்யோபநிஷத் நான்காவது ப்ரபாடகத்தில் பௌத்ராயணரென்கிற ஜாநஶ்ருதியென்னும் ராஜா ஹம்ஸங்களுடைய வாக்யங்களால் ரைக்வரென்பவரைத் தனக்குத் தகுந்த ஆசார்யனைகத் தெரிந்துகொண்டு, அவரிருப்பிடத்தைத் தன் க்ஷத்தாவால் (தேர்ப்பாகன்) அறிந்துகொண்டு, தான் அவரிடம் சென்று அநு ம ஏதாம் பகவோ தேவதாம் ஶாதி, யாம் தேவதா முபாஸ்ஸ இதி' "ஓ பகவன்! எந்த தேவதையை நீர் உபாஸிக்கிறீரோ அந்த தேவதையை எனக்கு உபதேசம் செய்யும்," என்று இதனாலும் ஆசார்யாந்வேஷணமும், வரணமும் ஶிஷ்யனைச் சேர்ந்ததென்று முடிகிறது. இப்படி உபதேசிக்கப்பட்ட வித்யைக்கு ஸம்வர்க்க வித்யையென்று ப்ரஸித்தி. இதில் நமக்கொரு விஶேஷ விஶ்வாஸ ஹேது என்னென்றால் :

'மஹாத்மநஶ் சதுரோ தேவ ஏக: க: ஸ ஜகார புவநஸ்ய கோபா: । தம் காபேய நாபிபஶ்யந்தி மர்த்யா அபிப்ரதாரிந் பஹுதா வஸந்தம் ॥' என்று உபாஸ்ய ஸ்வரூபத்தை விவரிக்கும் உபநிஷத் வாக்யத்துக்கு நம்முடைய பாஷ்யகாரர்கள் இப்படி வ்யாக்யானம் செய்கிறார்கள்.

"தேவானாம் நியந்தா - ப்ரஜானாம் உத்பாதக: - கமனீய தம்ஷ்ட்ராயுக்த: - ஹிரண்ய விதாரக தம்ஷ்ட்ராயுக்த: இதி வா - பக்ஷணசீல: - ஸர்வஸம்ஹாரக இதி யாவத் - விபஶ்சித் - ஸ: ஸ்ரீ ந்ருஸிம்ஹஸ்ய அனந்தம் மஹிமானம் மஹாந்தமாஹு: - யஸ்மாத் ஸ்வயம் அநத்ய: ஸன் அத்யான் (ஸ நாஶ்யான்) அக்ந்யாதீன், வாகாதீம்ஶ்ச அத்தி (நாஶயதி)"

"தேவதைகளுக்கு ஈச்வரன், ப்ரஜைகளை ஸ்ருஷ்டித்தவன், அழகிய கோரைப் பற்களுடையவன், அல்லது ஹிரண்யனைப் பிளந்த கோரைப் பற்களோடு கூடினவன், யாவற்றையும் பக்ஷிக்க வல்லவன், அல்லது அஸுரனை ஸம்ஹரிக்க வல்லவன். ஸர்வஜ்ஞன். இந்த ஸ்ரீ நரஸிம்ஹனுகிற பரமாத்மாவினுடைய மஹிமையை அனந்தமாகச் சொல்லுகிறார்கள். ஏனெனில் அவர் ஸ்வயம் நாசமற்றவராய் அக்னி முதலாகிய தேவதைகளையும் வாக் முதலான இந்த்ரியங்களையும் சாப்பிடுகிறார்." ஆக இந்த வித்யையால் உபதிஷ்டனான ஸம்வர்க்கன் ஸ்ரீ ந்ருஸிம்ஹன் தான்.

சாந்தோக்யோபநிஷத் பஞ்சம ப்ரபாடகத்தில் ச்வேதகேதுவின் பிதா உத்தாலகர் என்றும் ஆருணி என்றும் பெயர்கொண்ட கௌதமர், தான் ப்ராஹ்மணரா யிருந்தும், க்ஷத்ரியனான ஜீபலனுடைய புத்ரனான ப்ரவாஹணனிடம் ஸ்வயம் சென்று தனக்குத் தெரியாததும் அவனுக்குத் தெரிந்ததுமான பஞ்சாக்னி வித்யையின் ஜ்ஞானத்தை, சிஷ்யனாகப்போந்து பெற்றுக்கொண்டாரென விளங்குகிறது. அதே ப்ரபாடகத்தில் ப்ராசீனசாலரெனும் உபமந்யு புத்ரர் முதலானவர்கள் வைச்வாநர வித்யையைத் தெரிந்துகொள்ளும் பொருட்டு உத்தாலகரிடம் சென்று அவரைக் கேட்கவே, அவர் அந்த வித்யை தனக்குத் தெரியாத நிமித்தம் அவர்களையும் அழைத்துக்கொண்டு, வைச்வாநர வித்யைக்கு அதிகாரியான கேகய தேசத்து ராஜா அச்வபதியினிடம் சென்றாரென்றும், அவரை இவர்களெல்லோரும் ஆசார்யனாக வரித்தார்களென்றும் தெரிகின்றது.

(இன்னும் வரும்.)

ஓர் ஸந்நிதி ஸம்ப்ரதாயஸ்தர்.

ஸ்ரீமதஹோபில யாத்ரை.

"திருவரங்கப் பெருநகருள் தெண்ணீர்ப் பொன்னி
திரைக்கையா லடிவருடப் பள்ளி கொள்ளும்
கருமணியைக் கோமளத்தைக் கண்டு கொண்டென்
கண்ணிணைக ளென்று கொலோ களிக்குநாளே?"

என்று கொல்லி நாயகனுன குலசேகரன் அநுபவித்த வண்ணம், ஆதிவண்சீர் சடகோபன் அடியிணையை ஆச்ரயித்தவ ரெல்லோரும் அஹோபிலத் தெம்பெருமானை நினைத்துருகி நின்ருரேல்,

பவம்போக்கு மலையருவிப் பக்க லோங்கு
பருங்குன்ற மதனிலுயர் கோயில் கொண்ட
தவம் செய்தார்க் கன்றியுருக் காட்டாநாதன்
தனைக்கண்டு கண்களித்த லெந்நாள் தானே!

என அவர்க்கும் அநுபவம் ஜநிக்கும். இத்தன்மைய பாக்ய மடைந்தோரிற் பலர் நம் ஸபையார் எண்ணத்திற் கிணங்கி, இன்று நாம் விட்டால் இனி அவனைக் காண்பதெப்போது என்றுணர்ந்து ஸ்ரீமதஹோபிலத்தை யுத்தேசித்து, யாத்திரை செய்ய நிச்சயித்தார்கள். பெரும்பாலோர் பங்குனிமீ 27ம் - தேதி வியாழக்கிழமை இரவில் தூமசகடமேறிப் பிரயாணமாகி, அன்றிரவே மூன்ரும் ஜாமம் முடியுங்கால் எர்ரகுண்ட்லாவெனும் ரெயில்வே ஸ்டேஷனில் இறங்கினுர்கள். அந்த ஸ்டேஷனுக்கு 7 - மைல் தூரத்திலிருக்கிற ப்ரொதட்டூர் நகர நிவாஸிகளாகிற பஹுஸத்வோத்தரர்களான பகவத் பக்தர்கள், அந்தஸ்டேஷனுக்கு அன்றிரவே வந்திருந்து, 'ஸதாம் ஸதாம் ஸஹி [illegible] ' என்பதுபோல், நாம் உத்தேசித்துப் போந்த கார்யத்தின் கௌரவத்தால், நம்மிடம் அன்புகூர்ந்து, நம் வரவை எதிர் நோக்கி, நமக்கு நல்வரவு மளித்தார்கள். இப்படி அவரும் நாமும் கூட, இருதிறத்தாருடையவும் மநோரத ப்ரவாஹங்க

ளும் கூடி யுயர்ந்தன. குசல ப்ரச்நாதிகள் முடிவதற்குள் சிறிது காலம் சென்றது. எம்பெருமான் தர்சநத்தை எதிர்நோக்கிச் சென்றவருக்கு, நல்லோர் நல்வரவளித்துப் பூஜித்தல் இயற்கை தானே. வண்டிகள் கணக்கிலவாய் வந்து நின்றமையால், நாமும் நம்மைப் பார்க்கவுற்றோருமாகப் ப்ரொதட்டூர் நகரம் நோக்கிச் சென்றோம். வழியில் வடபெண்ணை என்னும் பிநாகிநி நதியை யும் அதில் கலக்கவோடும் ஓர் சிற்றாற்றையும் கடந்தவுடன் நகர வாஸிகளுள் இன்னும் பலர் வாத்ய கோஷங்களுடன் எம்மை நகர்வலமாக அழைத்துக்கொண்டுபோய், அமைத்திருந்த விடுதி களுக்குக் கொண்டுவிட்டனர். அப்போது உதித்து ஓர் மணி யாய்விட்டது.

பன்னிரண்டு மணிக்கு மேல் அவ்விடம் யாத்ரையாக எழுந் தருளிய ஸ்வாமிகளுக்கு அந்நகரவாஸிகள் ததீயாராதநம் செய் தார்கள். இதன் பிறகு அவர்கள் இறங்கிய பெரிய ஸத்ரத்தில் ஒரு ஸபை நடந்தது. அச்சபையை வித்வான் உ.வே. ஆத்மகூர் ஸ்ரீநிவா ஸாசார்யரும், வித்வான் உ. வே. சேட்லூர் நரஸிம்ஹாசார்யரும் அலங்கரித்தார்கள். அந்த ஊர் டிஸ்ட்ரிக்டு முன்ஸீப் ம-ரா-ரா-ஸ்ரீ. நீலகண்டம் பந்தலுகாருவும், அவ்விடம் டிவிஷன் டிப்டி கலெக் டர் ம-ரா-ராஸ்ரீ. ராமாநுஜாசாரியர் அவர்களும், வக்கீல்கள் ம-ரா-ரா-ஸ்ரீ. ஸுந்தராசாரியர் அவர்கள், வெங்கடராமய்யர் அவர்கள், ரங்காசார்யர் அவர்கள், அந்த ஊர் ஸப்ரிஜிஸ்ட்ரார் வெங்கடராமய்யர் அவர்கள் முதலான பஹு பெரிய மநுஷ்யர்க ளும் அந்த ஸபைக்கு அலங்காரமாக விளங்கினர். ஸுந்தராசார்யர் ரிஸப்ஷன் கமிட்டி அக்ராஸநாதிபதியாகச் சிஷ்ய ஸபையார்க்கு நல்வரவளித்து, அவர்களுடைய இஷ்ட பூர்த்திக்கு அநுகுணமாக சிறிது உபந்யாஸம் செய்தனர். பிறகு சிஷ்ய ஸபை அக்ராஸநாதி பதியான உ. வே. ராஜகோபாலாசார்யர், ரிஸப்ஷன் கமிட்டி யாருக்குத் தம் ஸபையினரின் நன்றியறிவைத் தெரிவித்து, அவ ருடைய யாத்ரைக்குக் காரணமாய் நின்ற உத்தேசத்தைக் குறித் தும், அது நிறைவேறும்படியாக அந்தத் தேசவாஸிகளுடைய பூர்ணோபகாரத்தை அபேக்ஷித்தும் உபந்யஸித்தார். இதன் பிறகு உ. வே. ஆத்மகூர் ஸ்ரீநிவாஸாசார்யர் விசிஷ்டாத்வைதத்தைப் பற்றியும், உ. வே. சேட்லூர் நரஸிம்ஹாசார்யர் பகவத்விஷ யத்தைப்பற்றியும் விஸ்தாரமாக உபந்யாஸம் செய்தார்கள். இந்த

உபந்யாஸங்களைக் கேட்டவர் அனைவரும் மிகவும் ஸந்துஷ்டர்களாய், தத்ரஸாநுபவம் செய்துகொண்டிருக்கையில், மிகவும் காலம் கடந்து, யாத்திரையை மறுபடி ஆரம்பிக்கவேண்டிய ஸமயம் நெருங்கிவிட்டது. அன்று பௌர்ணமியானபடியால் ஸூர்யாஸ்தமநத்துக்குச் சரியாகப் பிரயாணப்பட்டு, அகல் நிலாவில் பிரயாணம் செய்தோம். எங்களுடைய சகடங்களின் ஸங்க்யை இருபத்தியாறு. ஒரு ஜாமத்துக்கெல்லாம் கொறப்பாடு என்னும் கிராமத்தை அடைந்தோம். அந்த நாட்டில் மற்றெங்கும் கிடைக்காததொரு தெண்ணீர் நிறைந்த பொய்கைக் கரையிலிறங்கி, ஆஜ்ஞா கைங்கர்யத்தை நிறைவேற்றி, புசித்துப்பழைய படி ப்ரயாணித்தோம். கீழஹோபிலத்திற்கு ஒரு காதத்திற்குப் புறமே ஸூர்யோதயமாய் விட்டது. வெயிலின் கொடுமையும், மார்க்கத்தின் கஷ்டமும் சேர்ந்தமையால், சனிக்கிழமை பத்து நாழிகைக்குக் கீழஹோபிலம் போய்ச் சேர்ந்தோம். அவ்விடத்தில் எங்கட்கு முன்னுகவே வந்திருந்த பஹு பெரிய மனுஷ்யர்கள் எங்களை எதிர்கொண்டு, வாத்ய கோஷத்துடன் அவ்வவர்க்குத் தக்கபடி அமைக்கப்பட்ட விடுதிகளில், அதாவது கூடாரங்களிலும் பந்தல்களிலும் கொண்டு விட்டனர். ஸந்நிதியே பஹுபெயருக்கு வாஸஸ்தாநமாயிற்று. அவ்விடம் சேரப் போகின்ற ஜநங்களை உத்தேசித்து, ஆழ்வார் தீர்த்தமும் பார்க்கவ தீர்த்தமும் சுத்தி செய்யப்பட்டுள. ஸர்வத்துக்கும் அந்தக்குளங்களினின்று தீர்த்தம் வரவேண்டியதாயிற்று. யாத்ரையாக வந்தவரெல்லாரும் தீர்த்தமாடி, நித்யகர்மாதிகளை முடித்துப் பெருமாளுக்குத் திருமஞ்சநம் கண்டருளப்பண்ணி, சர்க்கரைப் பொங்கல் தளிகை நிவேதநமும் செய்வித்தார்கள். பகவந்நிவேதிதமான பிரஸாதத்தை யாவரும் புசித்தெழ மணி மூன்றாயிற்று. ஸந்நிதிக்கு முன் மஹா மண்டபத்தில் பந்தல் போடப்பட்டு, அதன் கீழ் மஹா ஸங்கம் கூடியது. இதன் நடவடிக்கைகள் முடிவுற ஸூர்யாஸ்தமநமாயிற்று. பெருமாளுக்குப் பஹு விபவத்துடன் அன்றிரவு கருடோத்ஸவம் செய்விக்கப்பட்டது. அங்குகூடிய ஏழை ஜனங்கள் யாவர்க்கும் ம-ரா-ரா-ஸ்ரீ. ராமசந்திராரெட்டி அந்நம் அளித்தனர். அன்று ஸாயங்காலம் அந்த மஹாக்ஷேத்ரத்தை நோக்குங்கால், வைசாக உத்ஸவம் அங்கே வந்து விட்டதோவென ஊஹிக்கக்கூடியதாயிற்று. பதினையிரம் ஜநங்களுக்கு

மேல் இருபதினுயிரம் வரையில் ஜநத்தொகை மதிக்கப்பெற்றது. எந்த விடத்திலும் ஜநமயமாய் இருந்தது. அர்த்தராத்ரியை அதிக்ரமித்துப் பெருமாள் உத்ஸவம் கண்டருளினுர். அதைத் தர்சித்த ஜநங்கள் தவிர பஹுஜநங்கள் மலையின் மீது பாவந நரஸிஹ்மன் ஸந்நிதிக்கு, சைத்ர மாஸம் சனிக்கிழமை தோறும் போகும் வழக்கப்படி போயிருந்தார்கள். இது அஹோபில யாத்ரையாக வந்த நமக்குத் தெரியாது. மலையின் மீது திவ்யதேசத் தெம்பெருமான் ஏகாந்தமாய் ஸேவை ஸாதிப்பர் என நினைத்து, நாம் ஞாயிற்றுக்கிழமை காலை மலையேறி நடந்தோம். ஸந்நிதி கிட்டக் கிட்ட, ஜநங்களுடைய கோஷம் மேன்மேலும் செவியைத் தாக்கியது. கோவிந்தாவென்றும், நரஸிம்மாவென்றும் ஆஹ்வாநங்கள் நமக்கு ஆநந்தம் தந்தன. ஆனல் ஸேவார்த்திகளாய்ச் சென்று, விஜநப்ரதேசத்தில் ஏகாக்ர சித்தர்களாய்ப் பகவதநுபவம் பண்ண யோசித்த எமக்கு, ஸர்வேந்த்ரியங்களுக்கும் வ்யாபாரம் ஏராளமாய்க் கிடைத்துவிட்டது. பவநாசிநியில் தெளிந்த தீர்த்தத்தில் ப்ராதஸ்நாநம் செய்ய விரும்பிய எமக்கு, ஸந்நிதிக்கு மேல் ஒரு மைலளவு மலையேறிய பிறகும், கலங்கிய ஜலமே ப்ராப்தமாயிற்று. ஆனல் விஷ்ணு ஸேவார்த்தம் ஆகதர்களான பகவத் பக்தர்கள் சரீர ஸம்பந்தத்தைப் பெற்ற தீர்த்தம் பாவநமென்றே யோசித்துக்கொண்டோம். இந்த விதமாக ப்ராதஸ்ஸந்த்யாவந்தநாதிகளை முடித்துக்கொண்டு தேவாலயத்தை யடைந்தோம். ஸ்ரீ வைஷ்ணவர்களும் ஏனைய ப்ராம்ஹணர்களும், ஸ்ரீ பாஷ்யகாரரும் ஆழ்வாராசார்யர்களும் எழுந்தருளியிருக்கப்பட்ட ஸந்நிதியை யடைந்தோம். பகவத் ஸந்நிதி எங்கும் சூத்ரர்களால் வ்யாபிக்கப்பட்டது. பெருமாள் ஸந்நிதிக்கும் உயரத்தில் மண்டபங்கள் அமைக்கப்பட்டிருப்பதால், அவ்விடமெங்கும் சூத்ர ஜநங்கள் அடைந்தனர். பகவானுடைய விமாநத்தின் மீதும் சிலர் ஏறி உட்கார்ந்தனர். பாவந நரஸிஹ்மனை முதல் நாள் ஸேவித்து வந்தவரெல்லாரும், அவ்விடம் ஸ்வாமிக்காக ஸங்க்யாதீதமாக அஜங்களை ஸம்ஹரித்தார்கள். இந்தப் பூஜைக்கும் வரும்படியுண்டாம். இதையும் தர்மாதிகாரிகள் குத்தகைக்கு விட்டிருக்கிறார்களாம். பக்தி புரஸ்ஸரமாகத் தாம் புசிக்கும் ஆஹாரத்தை சூத்ர ஜநங்கள் பகவானுக்கு நிவேதநம் செய்வதால் அவனுடைய பாவநத்வம் குலையுமோ வென்பதைப் பெரியோர் யோசிக்கவேண்டியது.

கொல்லப்பட்ட அஜங்களுடைய மாம்ஸம் மலையின் ஸர்வப்ரதே சத்திலும் பசநம் செய்யப்பட்டது. ஸேவார்த்திகளாய் நடந்த எங்களுக்கும், இவற்றைக்கண்ணுற்று ஒருவித்தமான வியப்பு உண்டாயது. ஆனல் ஸந்நிதிக்குள் சென்றவுடன் நாங்கள் கண்டது இன்னும் விஸ்மயாதிசயத்தை ஜநிப்பித்தது. பெருமாள் கர்ப்ப க்ரஹம், அர்த்த மண்டபம், நாங்கள் ஸ்வாதீநப்படுத்திக்கொண்ட ஆழ்வார் ஆசார்யர்கள் ஸந்நிதிகள் இவைதவிர, மாம்ஸ பசநம் செய்யப்படாத பாகம் ஆலயத்துக்குள் இல்லை. வண்சடகோபன் வம்சத்தில் வந்த ஸ்வாமிகளும், மற்றைய ஸ்ரீ வைஷ்ணவர்களும் தன்னைக் கைவிடவே, '[illegible] ॥ என்று அருளிச்செய்த பகவான் அந்த சூத்ர ஜநங்கள் ஸ்வஜாதிக் குரிய ஆஹாராதிகளைத் தனக்குத் தந்தால், அதையும் '[illegible]' யானபடியே, அங்கீகரிக்கின்றனே வென்று யோசிக்கக்கூடியதாயிற்று. ஸ்ரீ பாஷ்யகாரர் வஸ்திரமற்றும் த்ரிதண்டமற்றும், அவதார தசையில் விளங்கினர். அவதார ஸ்தலத்தில் ஆடையாபரணங்களைச் சுமற்றி ஹிம்ஸிக்கிறர்களெனத் திருவுள்ளம் கலங்கி அஹோபிலத்தில் பிறந்த வண்ணம் ஸேவை தர எண்ணினவாறே? ஸ்ரீ ந்ருஸிஹ்மன் விபவம் குன்றித் தீநரென நிற்க, நிர்வேதம் பிறந்து அவதூதரெனத் தாமிருக்கவேண்டு மென்று நிச்சயித்தவாறே? நம் ஸ்வாமியினுடைய சித்தவ்ருத்தி நமக்குத் தெரிந்திலதே! தர்சநத்துக்கு நடுநாயகமாய் விளங்கு மிராமாநுசன் திகம்பரராஞர், நாமும் ஆடைகள் தரித்திலோம் என்று, ஆழ்வார்களும் ஆசார்யர்களும் நிர்வாணத்தை யடைந்தார்கள். மடியில் கனமில்லை, வழியில் பயமில்லை. கட்டத்துணியற்றவர் பக்கல், கள்வர் ஏன் போகின்றுர்? இப்படி நிர்ணயித்து, அதிகாரிகள், ஆழ்வார் ஆசார்யர்கள் நிவேசநங்களுக்குக் கதவுகளும் வைத்திலர். ஸர்வ ஜாதியர்க்கும் மலையின் மேல் போக மார்க்கம் கோயிலின் கோபுர த்வாரங்கள் மூலமாயிருப்பதால், ஆழ்வாராசார்யர்கள் திருமேனி

களைக் கண்ணுறும் ஸகலரும், சோகார்த்தர்களென அவர்கள் கன்னங்களிலும் முதுகுகளிலும் தடவிக்கொடுத்துப் போவதும் உண்டெனத் தெரியவருகின்றது. அவதார தசையில் குருத்வத்தையடைந்தமையால் இவர்கள் நிச்சலராக வீற்றிருக்க, இவர்களுள் சிலருடைய உத்ஸவார்ச்சைகள் பெருமாள் ஸந்நிதிக்குள் ப்ரகாசித்தனர். ஆனல், அவர்கள் ஆகாரத்தைக்கொண்டு தான், உத்ஸவார்ச்சைகளென நினைக்க நேர்ந்தது.

நீரென்றும் காண நிலைநின்ற தன்மையினல்
கார்கொண்ட மேனிக் கடவுளெனத் தோன்றினரே.

மத்தியான்னம் கடந்து இரண்டுமணி வரையில் ஸேவார்த்திகளான எங்களுக்கு பகவத் ஸேவை கிடைக்கவில்லை. அதற்குப் பிறகு தான் பகவத் ஸந்நிதியை நெருங்கி பகவானைத் தர்சித்தோம். குஹாவாஸியான எம்பெருமான் ஹிரண்யகசிபுவை ஸம்ஹரிக்கிற அவஸ்தையில் ஸேவை ஸாதிக்கிறர். உத்ஸவரும் அப்படியே ஸேவை ஸாதிக்கிறர். இப்படித் தர்சித்த பிறகு, பெருமாளுக்குத் திருமஞ்சநம் செய்வித்தோம். ஸந்நிதியில் பெருமாளுக்காக யாதொரு தளிகையும் செய்விக்க இயலாமல், திருமஞ்சநம் கண்டருளின பிறகு, பஞ்சாம்ருதம் மாத்திரம் பெருமாளுக்கு அமுது செய்வித்தோம். இதற்குள் மணி நாலரையாயிற்று. மலையின்கீழிருந்து எங்கள் நிமித்தம் கொண்டுவரப்பட்ட ப்ரஸாதத்தை அருந்தின பிறகு, மலையிறங்க யத்தனித்தனம். கீழஹோபிலம் வந்து சேர இருட்டாய் விட்டது. அன்றிராத்திரியும் கீழ் அஹோபிலத்தில் பெருமாள் உத்ஸவம்கண்டருளினர். அன்றிரவே நடுராத்திரியில், அஹோபிலத்தை விட்டுப் பிரயாணமாய்ப் புறப்பட்டோம். மார்க்கத்தில் சந்த்ரிகை உதவியாயிற்று. மறுநாள் மத்தியான்னத்துக்குள் புரொதட்டூர் சேர விரும்பினவர்க்குக் குறப்பாடு குளக்கரையில் தங்கவேண்டியதாயிற்று. வர்ஷ ப்ரவேசத்துக்குரிய ஸ்நாநமும் தர்ப்பணமும், அக்குளத்தின்கண் யாவரும் செய்தனர். மரங்கள் நிழலிலே, ஏறக்குறைய நூறு பெயர்

உண்ணத் தளிகையும் நடந்தது. சாப்பிட்டு விட்டு 4 மணிக்கு அவ்விடம் விட்டுப் பிரயாணமாகி ப்ரொதட்டூருக்கு அஸ்தமநத்துக்கு வந்தோம். அவ்விடம் மித்ரர்கள் ஸஹாயத்தால், வேறு வண்டிகளை யமைத்துக்கொண்டு, எர்ரகுண்ட்லா ஸ்டேஷனடைந்தோம். இரவில் பத்து மணிக்குத் தூமசகடம்வரவே, அதிலேறி அவ்வவர் ஊர் போய்ச் சேர்ந்தனர்.

இவ்விதமாய், நீண்ட காலம் தொட்டு, அஹோபில மெனப் பிரஸித்தியாகக் கேள்வியுற்ற திவ்ய க்ஷேத்ரத்தைக் கண்ணுற்றோம். அது நம்மூர்களுக்குத் தூரமாயும், அரண்ய மத்யத்திலிருப்பதாயும், நீடித்து வண்டிபோகும் மார்க்கத்தால் அடையக்கூடியதாயும், ஜல ஸௌக்ய மில்லாததாயும் இருக்கும் தசையில், நமது பரமாசார்யர்களுக்கு மிகவும் உத்தேச்யமான க்ஷேத்ரமானலும், சரீரம் குணமா யிருக்குமளவில் காணக்கூடும் என்னும் நம்பிக்கைக்கு அவகாசம் தாராது நின்றது. ஆயினும், காண வேண்டு மென்னும் விருப்பம் யாவரையும் விட்டதில்லை. இந்த க்ஷேத்ரத்தின் தைந்ய ஸ்திதியானது நம் ஸபையில் சேர்ந்த சில ஸ்வாமிகளுக்கும், இதர ப்ரமுகர்களுக்கும், நேராகப் புலப்பட்டபடியால், திவ்யதேசத்தின் ஜீர்ணோத்தாரணத்தைக் குறித்து ஸபையார்க்கு ஒரு தீவ்ரமான இச்சைக் கிடமுண்டாயிற்று. ஸந்நிதிகளின் சீர்திருத்தம், தத்தேசீயர்கள் முகமாய் நடக்கவேண்டியிருத்தலால், அவ்விடமே ஒரு ஸங்கம்கூடி, அவர்களுக்கு இந்த கைங்கர்யத்தில் உத்கடேச்சையை உண்டாக்க வேண்டி யிருந்தது. ஆகவே பெருமாளைக் கண்ணாரத் தர்சித்துக் களிகூர நெடுநாளாக விரும்பியவர்க்கு, ததர்த்தம் திவ்ய தேசயாத்ரை லபித்ததும், அநந்ய பக்தர்களுக்கு ஸுலபனான ஸ்ரீ லக்ஷ்மீந்ருஸிம்ஹன் திவ்ய கடாக்ஷத்தால் தானென்று அத்யவஸிக்கின்றோம்.

டி. டி. ரங்காசார்யர்.

83

சிஷ்ய ஸபையின் நான்காவது வர்ஷோத்ஸவம்.

ஸ்ரீ லக்ஷ்மீ ந்ருஸிம்ஹன் அநுக்ரஹத்தால் நமது ஸபையின் நான்காவது வருஷ மஹோத்ஸவம் ஸ்ரீமதஹோபிலத்தில் மிக்க விபவத்துடனும், அத்யந்தம் திருப்திகரமாகவும் நடந்தேறியது. அநந்ய பக்தர்களுக்கு ஸுலபனான எம்பெருமான் திருக்கோயில் கொண்டருளிய திவ்யதேசம் ஜீர்ணித்துப் போயிருப்பதையிட்டு, நமது ஸபையார் அதன் சீர்படுதலை யுத்தேசித்து அவ்விடமே இவ்வர்ஷோத்ஸவத்தை நடத்த முயன்றூர்கள். ஆழ்வார் மங்களா சாஸநம் செய்தருளிய திவ்யதேசம் மலையின் மேல் இருக்கிறது. ஸ்ரீமதாதிவண் சடகோப மஹாதேசிகன் உகந்தருளிய ஸந்நிதி, மலைக்கு மேற்புறத்தில் அடிவாரத்தில் நிற்கின்றது. இரண்டு ஸந்நிதிகளும் ஒன்றுக்கொன்று ஆறு மயில் தூரத்திலிருக்கின்றன. கீழ் அஹோபிலத்தின் தென்புறத்தில், ஆறு மயில் தூரத்திலிருக்கிற 'பாச்சேபல்லி' என்னும் க்ராமமும், மற்றப் புறங்களில் ஏறக்குறைய பத்து மயில் தூரத்திலிருக்கும், 'ருத்திரவரம்' 'அல்லகட்டா' என்னும் கிராமங்களும் தான் கீழ் அஹோபிலத்துக்கு ஸமீபமாயுள்ளன. ஆனபடியால், இரண்டு ஸந்நிதிகளும் அரண்ய மத்யத்தில் நிற்கின்றன. தத்காலத்தில் அவற்றின் ஸமீபத்தில் அடவீ உத்யோகஸ்தர் நிவாஸங்களும் சில செஞ்சுக்களின் குடிசைகளும் தவிர யாதொரு க்ரஹங்களும் இல்லை. இரண்டு ஸந்நிதிகளுக்கும் அருகில் ஸ்நாந பாநங்களுக்கு அநுகூலமான வாபீகூப தடாகாதிகளும் கிடையாது. பகவத்க்ருபையை முன்னிட்டே நமது ஸபையின் கார்யதர்சி ஸ்ரீ. உ. வே. வி. ராஜகோபாலாசார்யரும், ஸ்ரீ. உ. வே. சேட்லூர். ராஜகோபாலா சார்யரும், ஸ்ரீ. உ. வே. மதுராந்தகம் திருவேங்கடா சார்யரும், ஸ்ரீ. உ. வே. திருவள்ளூர் திருக்கள்ளம் வேதாந்தாசார்யரும், கடப்பை கர்னூல் ஜில்லாக்களில் அபிமாநிகளான பஹு பெரிய மநுஷ்யர்களிடம் போய், இந்த வர்ஷோத்ஸவத்தைக் குறித்து, விசேஷ உபகாரங்களை ஸம்பாதித்தனர். இவ்வித ச்ரம ஸாத்யமான பிரயத்நமின்றிக்கு, இந்த வர்ஷோத்ஸவம் நடந்திராது. மேலும் அரண்ய ப்ரதேசத்தில் மஹாஸங்கம் கூடுவதென்றால்,

அபிமானிகள் பலர் உபகரித்து அல்லவோ அது நிறைவேறும். இப்படிப்பட்ட அபிமானிகளில் முக்யமாய் எடுத்துரைக்கக் கூடிய வருள், ப்ரதொட்டூர் ஸ்ரீ. உ. வே. ஸுந்தராசார்யர் ஸ்வாமி, ராஜ மான்ய ராஜ ஸ்ரீ சுத்தபல்லி ராமசந்திரா ரெட்டிகாரு, கிஷ்டிப் பாடு பகீர் ரெட்டிகாரு, கோஸ்பாடு சுப்பாரெட்டிகாரு, பீமிலி பாடு ஈச்வரரெட்டிகாரு, ருத்திரவரம் திம்மய்யகாரு, பேரேபல்லி ராமய்யகாரு, கோயில் குண்ட்லா யூனியன் சேர்மனை வக்கீல் ராமய்யகாரு ஆகிய இந்தக் கனவான்கள் மிக்க நன்றியறிவுடன் இவ்விடம் சொல்லத்தக்கவர். உபகரித்த கனவான்க ளனைவரை யும் சொல்லப் புகுந்தால், இங்கே இடம் கொடாது.

இதுவுமன்றி, இந்த வர்ஷோத்ஸவத்தை ஸேவிக்க, ஆயிரக் கணக்காய் ஜனங்கள் வந்து சேர்ந்தனர். அந்த நாட்டுக் கெல்லாம் பெயர்பெற்ற திவ்ய க்ஷேத்திரத்திற்கு ஸம்பவித்த சீர்கேடுக ளைக் கண்ணுற்றும், கேள்வியுற்றும், சிந்தாக்ராந்தர்களான பஹு ஜனங்கள், இத்தன்மைய கேடுகளுக்கு எப்போது முடிவுண்டாகு மென்று எதிர்நோக்கி யிருந்தனர். இவர்கள் உத்தேசத்தைப் பகவத் க்ருபையை முன்னிட்டுப் பூர்த்தி செய்ய விரும்பின நம் ஸபையார், இவ்வர்ஷோத்ஸவத்தை ஸ்ரீமதஹோபிலத்தில் நடப் பித்த காரணம் என்னவெனில், அந்தத் திவ்யதேசம் பாகவதர் களுடைய திருவுள்ள முவந்தபடி நிலைக்க வேண்டும் என்னும் உத் கடேச்சை தான். ஆனபடியால், இதுவும் ஓர் பகவத் கடாக்ஷம்; இந்த வழியாக ஸ்ரீ ந்ருஸிஹ்மன் நம்மை அநுக்ரஹிப்பரோ, என் றிவ்விதமான அவாவையிட்டு, எண்ணிறந்த பகவத் ஸேவார்த் திகள், ஸ்ரீமதஹோபில ஸ்தலங்களில் இத்தருணம் கூடினார்கள். இந்தத் திவ்யதேசத்தின் யோகக்ஷேமத்தைக் குறித்து யதா சக்தி ப்ரயத்ந பரர்களாக இச்சிக்கின்ற கர்நூல் கடப்பை ஜில்லாக்களில் உள்ள பெரிய மநுஷ்யர்கள் பலர் இந்த ஸங்கத்தை ஸாக்ஷாத்தாக அலங்கரித்தார்கள். மற்றும் அநேகர், மைநாக பர்வ தம் ஹநுமான் பக்கல் நடந்தவண்ணம், ஸபையார்க்கு இயன்ற மட்டும் மார்க்கங்களில் உபகரித்ததுமன்றி, ஸங்கத்தைக் குறித்துப் பேருதவியும் அளித்துளர். இவையெல்லாம் ஸ்ரீ ந்ருஸிஹ்மன் க்ருபாபரீவாஹத்தால் உண்டாயின. அவனுடைய பக்தர்கள், அவன் கைங்கர்யத்தில் உத்யுக்தர்கள் விஷயத்தில் ஸஹாயம் புரிவது ஆச்சர்யமா?

85

பங்குனி மாஸம் 29 - தேதி சனிக்கிழமை மத்யாந்ஹம் கீழ ஹோபிலம் ஸந்நிதி முன்பாக உள்ள மஹாமண்டபத்தில் ஸங்கம் கூடியது. திருநெல்வேலி, மதுரை, தஞ்சாவூர், தென்னுற்காடு, வட ஆற்காடு, செங்கல்பட்டு, சென்னைப்பட்டணம், கடப்பை, கர்னூல் முதலான ஜில்லாக்களினின்று வந்த வைஷ்ணவர்கள் ஸங்கத்தில் விளங்கினுர்கள். உத்யோகஸ்தர்களாயும் வக்கீல்களாயும், கர்னூல் கடப்பை ஜில்லாக்களினின்று வந்த அநேக ப்ரபுக்கள் அவ்விடம் தர்சந பதமானுர்கள். அந்த நாட்டின்கண் வ்யவஸாயத்தாலும் வர்த்தகத்தாலும் மேம்பட்ட பல தநவந்தர்கள், அச்சங்கத்தில் வீற்றிருந்தனர். நம்மிராஜதாநிக்கு நடுநாயகமென விளங்கும் சென்னை மாநகரத்துக்குக் கீர்த்தியளிக்கும் ராஜமான்ய ராஜ ஸ்ரீ திவான் பஹதூர் கோவிந்ததாஸ் சதுர்ப்புஜதாஸ் அவர்கள் ஸங்கத்தின் ஸபாத்யக்ஷராக யாவராலும் வரிக்கப்பட்டுத் தத்ஸ்தாநத்தில் விளங்கினர். சென்னையினின்றும் ஸ்ரீமதஹோபிலம் சேர எண்ணக்கூடாத மார்க்க ச்ரமத்தை எதிர்நோக்கியும், ஸ்ரீ ந்ருஸிஹ்மன் திவ்ய கைங்கர்யத்தில் தனது அந்வயத்தைக் களிப்புடன் கருதி, அந்த ச்ரமத்தை அலக்ஷ்யம் செய்து அந்த ஸ்ரீமாந் நமது ஸங்கத்தின் அக்ராஸநத்தை வஹிக்க இசைந்தனர். இதுவும் பகவத் காருண்யத்தால் நமக்குக் கிடைத்த பாக்ய விசேஷம்.

ஸங்கத்தினர் ஸ்ரீ ந்ருஸிஹ்மன் ஸந்நிதிகளுக் குண்டான துன்பங்களுக்காக சோகித்து, அவை நீங்குதலும், கோயில்களுடைய புதுப்பித்தலும், கோயில்களில் எழுந்தருளியிருக்கும் பகவானுக்குக் கிரமமாக நித்யாராதநங்கள் நடக்கவேண்டியதும், தூரத்தினின்று வரப்பட்ட ஸேவார்த்திகள் ஸுகத்தின் பொருட்டுச் சுத்த ஜலத்தின் ஸம்ருத்தியும், பாதைகளின் சீர்திருத்தமும் தாங்கள் செய்யவேண்டிய கைங்கர்யங்களெனத் தீர்மானித்து, விலக்ஷணர்களான ஸ்ரீ வைஷ்ணவர்களை ஸ்ரீமதஹோபிலத்தில் குடிகொள்ளச்செய்து, அவரால் ஆராதநம் தினந்தோறும் திருமலையின் மேலும் கீழும், சாஸ்திரமுறைமைப்படி தவறுமல் நடக்க வேண்டிய யத்நங்களை ஸ்ரீ அஹோபில மடத்தின் ஸ்வாமி எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென, அவரைப் பிரார்த்தித்தார்கள். மற்றைய திருப்பணி முதலான கைங்கர்யங்கள் விஷயத்தில் அந்த ஸ்வாமியே பிரதாந கர்த்தாவாய் இருக்கவேண்டியபடியாலும் அவரால் தத்கால ஸ்திதியில் ஏகதேசத்தில் மேற்சொன்ன கைங்

கர்யங்கள் நிறைவேறமாட்டாவாகையால், அவருடைய உதவியை முன்னிட்டுக்கொண்டு, அபிமாநிகளிடம் சென்று, அவ்வவர் சக்திக்கும் இச்சைக்கும் பொருந்திய வண்ணம் ஸஹாயங்களைத் தேடிக் கைங்கர்யங்களை நாளடைவில் முடிக்கவேண்டிய பிரயத்நங்களைக் கைக்கொள்ள, அநேக பெரிய மநுஷ்யர்க ளடங்கிய ஒரு பெரிய கமிட்டியையும், மற்றொரு சிறிய கமிட்டியையும் ஏற்பாடு செய்தனர். இந்தக் கமிட்டிகளில் சேர்ந்த மஹான்கள், கூடிய சீக்ரத்தில் ஸங்கத்தாரால் நியமிக்கப்பட்ட கைங்கர்யங்களில் ப்ரவர்த்திப்பார்களென்று மிகவும் பிரார்த்திக்கப் படுகிறது.

முக்யமாக ஸர்வாபிமாநிகளும் யோசிக்கவேண்டிய அம்சங்கள் யாவையெனில்: திவ்யதேசமாகிற மலையின்மேல் நிற்கும் ஸந்நிதியில் எம்பெருமான் குஹாவாஸியாய் எழுந்தருளியிருக்கின்றனர். அந்தக் குஹையே ஸ்வாமியினுடைய கர்ப்பக்ரஹம். அதன்மீது ஸ்வாமியினுடைய விமாநம் நிர்மித்திருக்கிறது. இந்தக் கர்ப்ப மந்த்ரத்தின் மேலே, ஏறக்குறைய நூறடி உயரத்தில், 2000, 3000 கனவடிப் பிரமாணமுள்ள சில பாறைகள், காலக்கிரமத்தில், ஸந்நிதியின் தென்புறம் மண் மலையாக செங்குத்தாய் உயர்ந்திருப்பதின் மத்தியினின்று வெளிப்பட்டு, விமாநத்தின் மேல் விழத் தருணம் பார்த்திருப்பது போல், பயங்கரமாய்த் தெரிகின்றன. இந்தப்பாறைகள் விழுந்தால், திவ்யதேசம் நாமாவசேஷமாய் விடுமென்பதில் யாவரும் ஸந்தேஹம் கொள்ளவேண்டாம். ஸங்க காலத்தில் அதாவது பங்குனி மாஸம் 30-ம் வ ஞாயிற்றுக்கிழமை தினம் மேற்படி ஸந்நிதிக்கு எழுந்தருளியிருந்த ஸ்வாமிகளும், அதற்கு முன் அவ்விடம் சென்றிருந்த யாவரும், இந்தப் பாறைகளைக் கண்ணுற்றுச் சிந்தையில் மூழ்கியிருக்கின்றனர்கள். அவற்றைச் சூர்ணமாக்கிக் கீழே தள்ளுவதில் விளம்பம் கூடாது. இது கிஞ்சித் அர்த்த வ்ரயத்தால் ஸாதிக்கக்கூடியதே. கர்னூல் ஜில்லாவில் எஞ்சினீர் உத்யோகமாய் இருக்கிற நமது ஸம்ப்ரதாயத்தைச் சேர்ந்த ஸ்வாமி ஒருவர், அபேக்ஷித்தால் இந்தப் பாறைகளைப் போக்கத்தக்க உபாயம் சொல்லுவர். மேலும் அவ்விடம் இருக்கும் ப்ரபல கனவான்கள் அனைவரும் அவ்வவர்க்குத் தக்கபடி ஸஹாயம் செய்வார்கள் என்பதில் ஸந்தேஹமில்லை. இதைப்பற்றி மேற்படி திவ்யதேச தர்ம பரிபாலநத்தை ஏற்றுக்கொண்டிருக்கும் ஸ்வாமி உடனே யோசனை செய்யத்தக்கவர்.

அவருடைய ஏஜண்டு உ. வே. ஈ. குப்புஸாமி அய்யங்காரிடமும் இந்த விஷயத்தைப்பற்றித் தக்கப் பிரயத்நம் விளம்பிக்காமல் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமெனத் தெரிவித்துக் கொள்ளப் பட்டிருக்கிறது.

ஸந்நிதிகளில் பூஜகர்களாக நியமிக்கப்பட்டவர்கள் பாஞ்சராத்ரிகளெனப் பெயர் வகித்தும், புண்ட்ர விஷயம் தவிர, மற்றை யாவற்றிலும், அந்தத் தேசத்திய ஸாதாரண ஸ்மார்த்தர்களுடைய ஆசாரத்தை அநுஸரிக்கிறவர்கள். பார்வைக்கு ஸ்ரீ வைஷ்ணவர்களுக்கு ஏற்பட்ட வைலக்ஷண்யம் பொருந்தாமலும், ஆராதந க்ரமங்களில் ஸாமாந்ய ஜ்ஞாநஹீநர்களாயும் அவர்கள் இருப்பதாக ஊஹிக்கக்கூடிய நிலைமையில் இருக்கிறார்கள். உ. ஈ. குப்புஸாமி அய்யங்காரும் ப்ரும்ஹோத்ஸவங்களுக்கு ஸ்ரீமடத்தினின்று ஆராதகர்கள் வந்து பெருமாளுக்கு உசிதமான அபிஷேகாதிகளை நடத்தி உத்ஸவாரம்பம் செய்வதாகச் சொல்லுகிறார். இதரகாலங்களில் அந்தத் தேசத்திய பூஜகர்கள், மலையின்மேல் திவ்ய தேசத் தெம்பெருமானுக்கு நித்யபூஜை யின்றிகாதாசித்கமான பூஜை மாத்ரம் செய்வதாகத் தெரியவருகிறது. நமது ஸம்ப்ரதாயத்துக்கு மூல ஸ்தாநமான திவ்யதேசம் இந்த நிலைமையில் வந்திருப்பது நமக்கு ஸ்ரேயஸ்கரமன்று. ஆறு அல்லது எட்டு ஸ்ரீ வைஷ்ணவர்கள் கீழஹோபிலத்தில் நித்யவாஸிகளாய்க் குடிகொண்டு, மாற்றுக் கட்டாய், மலையின்மேல் திவ்யதேசத் தெம்பெருமானுக்கு நித்யாராதநம் கண்டருளப்பண்ணவேண்டும். இதற்கு வேண்டிய ப்ரயத்நங்களை மடத்து ஸ்வாமியும், அவருடைய ஏஜெண்டும் கூடிய சீக்ரத்தில் செய்யத்தக்கவர்கள். அப்படிப்பட்ட ப்ரயத்நபரராய்த் தான் அவ்விடம் வந்திருப்பதாக ஏஜெண்டு குப்புஸாமி அய்யங்கார் வெளியிட்டிருக்கிறார். அவர் அப்படி வெளியிட்டது வாக் வ்யவஹாரத்தில் பர்யவஸிக்காதென்று மிகவும் நம்பியிருக்கின்றோம்.

கீழஹோபிலம் தேவாலயம் மூன்று ப்ராகாரமுள்ளது. வெளி ப்ராகாரம் கோபுர த்வார சேஷமாய் இப்போது நிற்கிறது. இரண்டாம் ப்ராகாரம் பாதிக்கு மேல் நிலைத்து நின்று மிகுதியான பாகம் ஜீர்ணித்திருக்கிறது. முதல் ப்ராகாரம் முழுவதும் நிலைத்திருக்கிறது. ஸந்நிதியின் முன், மஹாமண்டபம் உயர்ந்த வேலைப் பாடுடன் கூடிய ஸ்தம்பகள் நாட்டினவளவில் நின்றுவிட்டது.

இந்த ஸ்தம்பங்களினுடைய வேலைத்திறம் மிக்க வியக்கத்தக்கது. இதற்கு ஆவரணம் போடுவது துஸ்ஸாத்யமன்று. 'ஸுவர்ணம் சுயம் வராஜிதம்' என்கிறபடி, அர்த்தம் உண்டானால் இந்த மஹாமண்டபத்தை முடித்துக் கண்ணாரக் களிப்புடன் காணுதல் கூடும். மற்ற மண்டபங்களும் திருமடைப்பள்ளியும் தளவரிசையை அபேக்ஷிக்கின்றன. இந்த ஸந்நிதியை ஜீர்ணோத்தாரணம் செய்யும் பாக்யம் யாருக்குண்டோ நமக்குத் தெரிதலில்லை. கோபுரங்கள் முன்னிருந்தனவாம். இப்போதில்லை. ஸந்நிதி வீதி யென்பது இரு புறமும் மண்டபங்களமைந்து, மத்தியிலும் மண்டபங்களுடன் கூடியிருக்கின்றது. முற்காலத்தில் இரண்டாம் ப்ராகாரத்தைச் சுற்றிப் பஹுக்ரஹங்கள் இருந்ததாகத் தெரியவருகிறது. இப்போது யாதொரு க்ரஹமும் அவ்விடம் அற்றுப்போனதற்குக் காரணம் உதக சூந்யம் தான். ஆலயத்துக்குக் கீழும் மேலும் முற்காலத்தில் இரண்டு ஏரிகள் இருந்தபடியால், ஆலயத்தின் ஸமீபத்தில் ஆங்காங்கிருக்கும் கிணறுகளிலும், குளங்களிலும், ஜலக் குறைவின்றி யிருந்தது. ஏரிகளும், அவற்றின் கரைகளும், இப்போது முற்றிலுமில்லை. ஆனபடியால், குளங்களும் கிணறுகளும், தத்காலம் நீரற்று நிற்கின்றன. ஏரிகள் மறுபடியும் உண்டானால் அஹோபிலத்தில் ஜலக் குறைவு நீங்கும். இப்போது கால்மயில் தூரத்திலிருக்கும் ஆழ்வார் தீர்த்தமெனப் பெயர் வழங்கும் ஊருணியும், ஒரு மயில் தூரத்திலிருக்கும் பார்க்கவ தீர்த்தம் என்னும் ஊருணியும் தான் ஸ்ரீமதஹோபில வாஸிகளுக்கு ஜலாதாரங்களாய் விளங்குகின்றன. இவற்றைப் பெரிதாக்கவும், சுத்தப்படுத்தவும் கூடும். கவர்மெண்டு அதிகாரிகள் பார்க்கவ தீர்த்தத்தினின்று குழாய் வழியாய், அஹோபிலத்துக் கருகில், ஜலம்கொண்டுவர வேண்டுமென்றும், அதை மடத்துச் செலவில் செய்விக்கவேண்டு மெனவும், அபிப்ராயப்படுவதாய்த் தெரிகிறது. ஏஜெண்டு குப்புஸாமி அய்யங்காரும் இதை மடத்துச் செலவில் செய்விப்பதாய் சொல்லுகிறார். இது ஸாதாரண ஜனங்களுக்கு மிகவும் அநுகூலமாகு மென்பது திண்ணம். ஆனால், ஸந்நிதிக்கும் வைதிகர்களுக்கும் அவ்விதமாய்த் தருவித்த ஜலம் உபயோகப்படுமோ வென்பது யோசிக்கத்தக்கது.

வடமேற்கு வழியாய் ருத்ரவரத்தினின்றும், மேற்கு வழியாய் அல்லகட்டாவினின்றும், தென்மேற்கு வழியாய்ப் பாச்சேபல்லியினின்றும், ஸ்ரீமதஹோபிலமேற, மார்க்கம் மிகவும் ஸ்ரமத்தால்

கடக்கக் கூடியது. இம்மார்க்கங்கள் சீர்படுதல் ஸர்வ ஸேவார்த்தி களாலும் ப்ரார்த்திக்கத்தக்கது.

இவ்விதமாகவும், இன்னும் அநேக ப்ரகாரமாகவும், ஏராள மான கைங்கர்யங்களுக்கு, இந்த மஹாஸ்தலம் அவகாசம் கொடுக் கின்றது. இதை ஸமீப காலத்தில் பார்வையிட்ட கலெக்டர் துரை யவர்கள், இந்தத் திவ்யதேசத்தின் நிலைமை ஹிந்து ஜநங்களுக்கு நீடித்த அவமாநம் உண்டாவதற்கு ஆஸ்பதமா யிருக்கின்றதென் றும், மடாதிபதிகள் இதைச் சீர்படுத்த மிக்க தநம் ஏன் உதவக் கூடாதென்றும், அபிப்பிராயப்பட்டதாய்க் கேள்வியுறுகின்றோம். இவ்விதமாகவே, இந்த ஸ்தலத்தைக் கண்ணுற்று, மற்ற அதிகா ரிகளும் யோசிக்கின்றார்கள். அந்த நாட்டின் ஜந ஸாமாந்யமும், தங்கள் திவ்ய தேசத்தின் பெருமாளாதாரமாய் வ்ருத்தியான மடத்தின் ஸம்பத்து முழுவதும் தங்கள் திவ்யதேசத்தின் ஜீர் ணோத்தாரணத்துக்காகவும், நித்யாராதநத்துக்காகவும், உபயோ கப்படவேண்டியது ஆவஶ்யகமென்று எண்ணுகிறார்கள். இந்த யோசனையை, மடாதிபதிகளும் அவர்களுடைய கார்யஸ்தர்களும், அங்கீகரிக்கமாட்டா ராகுலும், மடத்தினுடைய த்ரவ்யம் உசித மாக ஸ்தலத்தின் சீர்திருத்தத்துக்காக உபயோகப்பட வேண்டு மென்பதை அவர்களும் ஒப்புக்கொள்ளக்கூடும். ஸ்தலத்தின் உண் டிகள், மான்யங்கள் இவற்றின் வரும்படியை யதேச்சையாகக் கைப்பற்றி இஷ்டப்படிப் பெருமாளாராதநத்தையும் உத்ஸவங் களையும் நடத்திக்கொண்டு, வர்ஷத்துக்கு இவ்வளவென்று மடத் துக்குத் தொகை செலுத்தச்சொல்லி, முத்ரைகர்த்தரென்பார்களை அனுப்பிவிடுவதால் மாத்ரம், தேவாலயங்களின் தர்மம் பரிபாலிச் கப்பட்டதாமோ? இந்த முத்ரை கர்த்தர்கள் தங்களுடைய தௌ ராத்ம்ய ப்ரகடநத்தால் மடத்திற்கும், மற்றைய ஸ்ரீவைஷ்ணவர் களுக்கும், எவ்வளவோ மானக்கேட்டைக் கொண்டுவிடுகிறா ரென் பதை ஏன் யோசிக்கக்கூடாது? இவர்களுடைய அநாதரவால் ஸந் நிதிகளுக்குப் புறம்பேயுள்ள யாவத்ப்ரதேசமும் பாரஸ்டு டிபார்ட் மெண்டாரால் ஆக்ரமிக்கப்பட்டும் போய் விட்டதே! நாம் தக்கபடி முயன்றால், இந்த டிபார்ட்மெண்டு அதிகாரிகள் ஸந்நிதிகளுக்குக் கூடியமட்டில் உபகரிக்க இசைவாரென்பதாய் எண்ணக்கூடியதா யிருக்கிறது. பகவான் விஷயத்தில் கிங்கராள் ஏற்பட்டால் எல் லாரும் ஸஹகரிப்பா ரென்பதில் யோசனை வேண்டாம். இதில்

முக்ய ப்ரயத்நம் மடாதிபதியான ஸ்வாமியைச் சேர்ந்தது. அந்த ஸ்வாமி இந்த மஹா கைங்கர்யத்தை ஏற்றுக்கொள்வதாய் ஏஜெண்டு வாயால் சொன்னால் மாத்திரமே போதாது. த்ரவ்ய ஸஹாயம் செய்வதுடன், தகுந்த கர்னூல் ஜில்லா பெரிய மனுஷ்யர்களை ஸ்வாமி இக்கைங்கர்யார்த்தமாக நியமித்தல் வேண்டும். நமது ஸபையாரும் இந்தக் கைங்கர்யத்தில் யதா சக்தி முயல ஸித்தர்களாயிருக்கின்றனர். கார்யம் ஆரம்பமானால் அபிமாநிகளாவார் பலர். அவரிடம் சென்று கைங்கர்ய நிமித்தம் த்ரவ்ய ஸம்பாதநம் ஸுகரமாய்ச் செய்யலாம். இவ்விதமாய் ஸ்வகைங்கர்ய ஸித்தியில் பகவான் ஸ்வயமாக ப்ரவர்த்திப்பர் என்று நம்புகிறோம். இது தான் இந்த ஸபையின் வர்ஷோத்ஸவ விபவத்தின் கருத்து. இதைத் தவிர்த்து வேறொரு கார்யத்தையும் இத்தருணம் ஸபையார் மேற்கொண்டாரில்லை. இவர்கள் ப்ரயத்நம் பல பர்யந்தமாய் முடிவதற்குப் பகவதநுக்ரஹம் வேண்டும். பகவான் கலி கோலாஹல க்ரீடையில் அதிகமாய் ரமித்தானாகில் நாமேது செய்யக்கூடும்? கர்மத்தில் மாத்ரம் நமக்கு அவன் அதிகாரம் கொடுத்திருக்கிறான். பலம் அவன் க்ருபையால் உண்டாகவேண்டியிருக்கிறது. அதையும் அவனடியார்க்கிரங்கி அவன் கொடுக்க வேண்டும். ஸர்வ கல்யாணகுண ஸம்பூர்ணனும், ஸத்யகாமனும் இருக்கப்பட்ட எம்பெருமானுக்கு, ஆசையென்றும் குறையென்றும் உண்டோ? அவன் கோயில்கள் அடியார்க்கென்றே நன்கிருக்கவேண்டும். அடியார்கள் இல்லாராயின், அடியாரென நின்றார் அவ்வண்ணம் அவன் திருவுள்ளத்தில் நின்றிலராயின், அஹோபிலத்தின் தத்கால ஸ்திதி அதைவிட்டு எப்படி நீங்கும்? கேவலம் அகிஞ்சநர்களாயும் அநந்யகதிகளாயும் இருக்கப்பட்ட நாம் அவனருள் ஒன்றை நம்பியே, இந்த வ்யாபாரத்தி லிரங்குகிறோம். பலம் உண்டாவதற்கு ப்ரதிபந்தகங்கள் பல ரூபருமாயிருக்கலாம். பலத்தை நாம் காணவிடினும், '𑌨𑍇𑌹𑌾𑌭𑌿𑌕𑍍𑌰𑌮𑌨𑌾𑌶𑍋𑌽𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌵𑌾𑌯𑍋 𑌨 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌤𑍇' என்கிறபடி, நம் ப்ரயத்நம் வ்ருதா போகாது. உத்தேசித்த பலம் கிடைக்காவிட்டாலும், கைங்கர்ய பரம்பரையில் சேருமென்பதில் ஸந்தேஹமில்லை. ஆயிலும், அடியார்க்கிரங்கும் சரண்யன் நம்மிச்சையை ஈடேற்றுவனென்று த்ருடமாய் நம்புகிறோம்.

91

ஸ்ரீ அஹோபிலத்தில் கூடின மஹா ஸபையில் செய்த தீர்மானங்கள்.

1. 1914ளு ஏப்ரல்மீ 11வ இழ் அஹோபிலம் ஸ்ரீ ப்ரஹ்லாத வரதன் ஸந்நிதியிலும், மேல் அஹோபிலம் ஸ்ரீ ந்ருஸிம்ஹன் ஸந்நிதிகளிலும், திருவாராதநமும் மஹோத்ஸவங்களும் க்ரமமாகவும் யாதொரு குறைவுமின்றி நடக்கவேண்டியதற்குத் தக்க ஏற்பாடுகள் செய்யவேணுமென்று ஸ்ரீ ஸந்நிதி ஸம்ப்ரதாயஸ்தர்களும், மற்றும் அநேக பக்தர்களும் ஸ்ரீ அஹோபில மடத்தில் எழுந்தருளியிருக்கும் ஸ்ரீ அழகிய சிங்கர் ஸந்நிதியில் ப்ரார்த்திக்கிறார்கள் என்று தீர்மானிக்கப்பட்டது.

[ஸ்ரீமான் டி. ராஜகோபாலசாரியரால் ப்ரேரேபிக்கப்பட்டு, ஸ்ரீமான் N. கிருஷ்ணமாசாரியரால் ஆமோதிக்கப்பட்டு ஸபையாரால் அங்கீகரிக்கப்பட்டது.]

2. ஸ்ரீ அஹோபிலம் ஸந்நிதி ஜீர்ணோத்தாரண விஷயமாய்த் தகுந்த க்ருஷிகளைச் செய்வதற்காக அடியிற்கண்டிருக்கும் கனவான்கள் சேர்ந்ததோடு, இன்னும் சேரத்தகுந்த கனவான்களைச் சேர்த்துக்கொள்ள அதிகாரத்துடன் கூடியதுமான கமிட்டி ஒன்று ஏற்படுத்தப்பட்டது:—

ஸபாத்யக்ஷர் :— His Highness ராஜா வீதாராம பூபால பலவந்த பகதூர் - கத்தவால் மஹாராஜா.

உபஸபாத்யக்ஷர்:—திவான் பகதூர் - கோவிந்ததாஸ் சதுர்ப்புஜ தாஸ்காரு Sherrif of Madras.

அங்கத்தினர் :— The Hon'ble. Mr. C. விஜயராகவாசாரியர். (Salem.)
,, Rao Bahadur. P. கேசவப்பிள்ளை.
,, ,, M. ராமசந்த்ர ராவ்.
M.R.Ry. Dewan Bahadur K. கிருஷ்ணஸாமி ராவ்.
,, ,, T. T. ரங்காசாரியர்.
,, Rao Bahadur சேஷய்ய சாஸ்த்ரிகள்.
,, S. ஸ்ரீநிவாஸ அய்யங்கார்.
,, T. ராஜகோபாலாசாரியர்.
,, T. நரஸிம்ம அய்யங்கார்.
,, N. ரங்கஸாமி அய்யங்கார்.
,, B. K. கருடாசாரியர்.
,, N. கிருஷ்ணமாசாரியர்.
,, T. கோதண்டராம அய்யங்கார்.
,, V. ராகவாசாரியர்.
,, C. துரைஸாமி அய்யங்கார்.
,, K. ஸுந்தராசாரியர்.
,, C. ராஜகோபாலாசாரியர்.
,, சுத்தபல்லி, ராமசந்த்ராரெட்டி.

M. R. Ry. ஜங்கம் பகீர் ரெட்டி.
,, ருத்ரவரம் திம்மய்யா.
,, கோஷ்பாடு சுப்பாரெட்டி.

[ஸ்ரீமான் டி. டி. ரங்காசார்யரால் ப்ரேரேபிக்கப்பட்டு, ஸ்ரீமான். வி. துரைஸாமி அய்யங்காரால் ஆமோதிக்கப்பட்டு, அங்கீகரிக்கப்பட்டது.]

3. அடியில் கண்டிருக்கும் விஷயங்களைப் பர்யாலோசித்தும், விசாரித்தும் மறு ஸம்வத்ஸராந்த ஸபைக்கு அறிக்கை அனுப்பும்படிக்கும், ஸ்ரீமான். N. ரங்கஸாமி அய்யங்கார், Rao Bahadur சேஷய்ய சாஸ்த்ரிகள், ப்ரொ தட்டேர். ஸுந்தராசார்லு, T. நரஸிம்ம அய்யங்கார், C. ராஜகோபாலாசாரியர், V. ராகவாசார்யர், ராமசந்த்ராரெட்டியார், ருத்ரவரம் திம்மய்யகாரு, கோயில் குண்டலா, ராமய்யகாரு, இவர்கள் நிர்வாஹ ஸங்கத்தின் அங்கத்தினராக நியமிக்கப்பட்டார்கள்.

i. ஸ்ரீ அஹோபிலத்துக்குப் போகும் பாதைகளைச் சீர்திருத்தம் செய்தல்.
ii. கீழ் அஹோபிலத்தில் ஜல ஸௌகர்யத்தை உண்டாக்கவேண்டிய விஷயம்.
iii. கவர்மெண்டு காட்டிலாகாவால் சேர்த்துக்கொள்ளப்பட்ட ஸ்ரீ ஸந்நிதிக்குச் சேர்ந்த ஸொத்துக்களை வசப்படுத்த மார்க்கங்கள்.
iv. கீழ் அஹோபிலத்தில் ஸ்ரீ ஸந்நிதி ஜீர்ணோத்தாரணம்.
v. ஸ்ரீ அஹோபிலம் ஸந்நிதியைச்சேர்ந்த ஸொத்துக்கள் எந்தெந்த இடங்களில் எவ்வளவு இருந்தபோதிலும் அவைகளை வரப்பெறும் விஷயம்.
vi. ஷை ஸந்நிதியைச்சேர்ந்த ஸொத்துக்களின் வரும்படியை அதற்கே உபயோகப்படுத்தும்படி செய்யவேண்டிய மார்க்கம்.

[ஸ்ரீமான். N. ரங்கஸாமி அய்யங்காரால் ப்ரேரேபிக்கப்பட்டு, ஸ்ரீமான். கோதண்டராம அய்யங்காரால் ஆமோதிக்கப்பட்டு, ம-ா-ா-ஸ்ரீ பகீர் ரெட்டியால் ஊர்ஜிதமாக்கப்பட்டுச் சபையாரால் அங்கீகரிக்கப்பட்டது.]

4. ஷை உத்தேசங்கள் நிறைவேறுவதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளை ஷை நிர்வாஹ ஸங்கத்தாரே நடத்திக்கொள்ள இதனால் அதிகாரம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

[ம-ா-ா-ஸ்ரீ. ஜங்கம் பகீர் ரெட்டியாரால் ப்ரேரேபிக்கப்பட்டு, கோயில் குண்ட்லா ஸ்ரீமான். ராமய்யரால் ஆமோதிக்கப்பட்டு அங்கீகரிக்கப்பட்டது.]

5. கர்னூல் ஜில்லா கலெக்டர் துரையவர்கள் இந்த தேவஸ்தான விஷயமாய் மிக்க ஶ்ரத்தை வஹித்திருப்பதற்கும், இந்த ஸங்கத்தைத் தமது ஸஹாயத்தால் பூர்த்தி செய்ததற்கும் ஸபையார் வந்தனம் அளிக்கிறார்கள்.

[சேர்மன் கோவிந்ததாஸ் சதுர்ப்புஜதாஸ் அவர்களால் ப்ரேரேபிக்கப்பட்டு ஸபையில் அங்கீகரிக்கப்பட்டது.]

6. இந்த கமிட்டியார் செய்யவேண்டியவைகளுக்குத் தேவையான ப்ரதம செலவுகளுக்கு 'ஒரு ரூபாய் பண்டு' என்று ஒரு பண்டு ஸ்தாபிக்கப்பட்டது. அநேகர் அதற்கு ஸஹாயம் செய்தார்கள். பிறகு ஸங்கம் கலைந்தது.

93

.கடிதங்கள்.

(1.)

ஸ்ரீ வேதாந்த தீபிகை பத்ராதிபருக்கு :—

ஸ்ரீ ந்ருஸிஹ்மன் அவதார ஸ்தலமான ஸ்ரீ அஹோபிலத்தில் ஓர் மஹா ஸங்கம் கூடி அநேகவிடங்களிலிருந்து வித்வான்களும் ஜ்ஞானவான்களும் உபந்யாஸங்களைச் செய்யப்போகிறார்கள் என்கிற ஸமாசாரத்தைக் கேட்க மிகுந்த ஸந்தோஷமுண்டாகிறது.

கங்கை, ஸிந்து, யமுனை முதலிய புண்ய நதிகளின் ப்ராந்த்யங்களில் வ்யாஸ பராசராதி மஹரிஷிகளும், பிற்காலத்தில் டங்கர் குஹதேவர் முதலான ஆசார்யர்களும் பகவானுடைய கடாக்ஷத்தை அடைய வேண்டும் என்கிற ஆசையுடைய சேதநர்களுக்கு கர்ம ஜ்ஞான மார்க்கங்களை விட பக்தி மார்க்கமே அதிக ஸுலப மென்று உபதேசித்தார்கள். இப்பரத கண்டத்தின் உத்தர பாகத்தில் முக்யமான வேதாந்த க்ரந்தங்களெல்லாம் ஸம்ஸ்க்ருதத்தில் எழுதப்பட்டிருப்பதால் அவைகள் எல்லாருக்கும் உபயோகப் படாமல் போயின. தக்ஷிண தேசத்தில் தெய்வப்புலமை வாய்ந்த ஆழ்வாராதிகள் வேதாந்தார்த்தங்களை திவ்ய ப்ரபந்த ரூபமாய் நான்கு வர்ணத்தாரும் அறிந்துகொள்ளும்படி பேருதவி செய்தார்கள்.

வடமொழியிலுள்ள வேதாந்த க்ரந்தங்கள்போல தென்மொழியில் அருளிச் செய்யப்பட்ட திவ்ய ப்ரபந்தங்களும் துல்ய ப்ரமாணங்கள் என்று ஸ்தாபித்த ஆசார்யர்களில் ப்ரதமாசாரயன் நாதமுனிகள். அவருக்குப்பின் இக்கொள்கையைப் பரவச்செய்து திவ்ய தேசங்கள்தோறும் ஆழ்வார்கள் கோயில்கொண்டு திருவாராதநம் கண்டருளும்படி செய்தவர் ஸ்ரீ பாஷ்ய காரர். இவருடைய காலத்தில் ஸ்ரீ வைஷ்ணவ ஸம்ப்ரதாயம் ஆசாரம் இவைகள் தமிழ் நாடுகளில் பரவினதுபோல மற்றைத் தேசங்களில் வ்யாபிக்கவில்லை. லோகமெல்லாம் இந்த ஸம்ப்ரதாயம் பரவவேண்டும் என்று தக்க முயற்சி எடுத்து க்ருஷி செய்தவர்களில் முக்யமானவர் ஸ்ரீ ஆதிவண் சடகோப ஜீயர். இம்மஹான் தன்னுடைய காலத்தில் விவாதப்பட்டுச் சிதறிக் கிடந்த ஸ்ரீ வைஷ்ணவர்களை ஒன்று சேர்த்து, ஸ்ரீ லக்ஷ்மீந்ருஸிஹ்மனே யாவருக்கும் ஆசார்யன் என்கிற பாவத்தை வ்ருத்தி பண்ணி, தானும் அவருடைய திவ்ய பாதுகா ஸேவகனென்று நடந்து காட்டி, வடநாடு தென்னாடு ஆந்த்ரம் தமிழ் கன்னடம் என்று தேச பேதங்களால் உண்டான வ்யத்தியாஸங்களைக் குறைவுபடச் செய்து, இந்த ஏற்பாடுகள் வெகு காலம் நடந்துவர வேண்டும் என்கிற எண்ணத்தினால் ஸ்ரீ அஹோபில மடத்தை ஸ்தாபித்தார்.

இவர் அபிப்பிராயத்துக் கிணங்க வெகுகாலத்திற்குப் பிறகு இப்போது ஸ்ரீ அஹோபிலத்திலேயே தேசாதேசங்களிலிருந்து பண்டிதர்களும மஹான்களும் மற்ற அபியுக்தர்களும் ஒன்று சேர்ந்து மஹா ஸபையைக் கூட்டி மறுபடியும் ஸ்ரீ அஹோபிலம் வ்ருத்தியாகும்படி ப்ரயத்நம் செய்வது மிகவும் கொண்டாடத்தக்கது. சிஷ்ய ஸபையார் எடுத்த கார்யம் நிர்விக்நமாய் நிறைவேறவேண்டுமென்றும் நாளடைவில் இஹத்துக்கும் பரத்துக்கும் உபயோகமாக வித்யாப்ரவசநத்திற்கு ஒரு ஸர்வகலாசாலை ஸ்ரீ அஹோபிலத்தில் ஏற்படவேண்டுமென்றும் ஸ்ரீலக்ஷ்மீந்ருஸிம்ஹனை அநவரதம் ப்ரார்த்திக்கிறேன்.

மஸூலிப்பட்டணம், 7—4—14. } டி. எஸ். ஸ்ரீநிவாஸராகவாசார்யர்.

(2.)

ஸ்ரீ அஹோபிலம் ஜீர்ணோத்தாரண கமிடி செலவுகளுக்கு ரூபாய் பண்டு.

ஸ்ரீ வேதாந்த தீபிகை பத்ராதிபருக்கு:—

இந்த ஸஞ்சிகையில் மற்றோரிடத்தில் ப்ரசுரமாயிருக்கும் ஸ்ரீ அஹோபிலத்தில் நடந்த மஹா ஸங்கத்தின் தீர்மாநங்களால் ஸ்ரீ அஹோபிலம் ஸந்நிதி ஜீர்ணோத்தாரண விஷயமாக நடவடிக்கைகள் நடத்துவதற்கு ஓர் (Renovation Committee) கமிடியும் அதனை விசாரித்துப் பராமர்சிக்க ஓர் நிர்வாஹ ஸங்கமும் நியமிக்கப்பட்டதாக தீபிகாபிமாநிகளுக்கு ஏற்படும். சில ஔசித்யங்களை உத்தேசித்து ஜீர்ணோத்தாரணத்துக்கு வேண்டிய த்ரவ்ய ஸஹாயம் இப்போது அபேக்ஷை இல்லை. ஆனால் ஷை ஸங்கத்தார் ஜீர்ணோத்தாரண கைங்கர்யத்துக்கு முன் யோசித்துச் செய்யத்தக்க அம்சங்களுக்கு வேண்டிய த்ரவ்ய ஸஹாயம் இப்போது நேர்ந்தால் அவர்களுடைய ப்ரதம செலவுகளுக்கு அநுகூலமாயிருக்கும். அதை உத்தேசித்து ஒரு ரூபாய் பண்டு என்று ஓர் பண்டு உபக்ரமிக்கப்பட்டிருக்கிறது. லகுவாகவும் சீகரத்திலும் பணம் வரக்கூடும் எனக்கருதி ஷை ஸபையில் இந்த பண்டு ஆரம்பம் செய்து நடந்துவருகிறது.

ஸ்ரீ அஹோபிலம் ஜீர்ணோத்தாரண விஷயத்தில் அந்வயிக்க இஷ்டம் எல்லோருக்கும் உண்டாயிருக்குமாதலால் இப்போது அபேக்ஷிக்கப்பட்ட 1—0—0 ரூபாய் ஒவ்வொரு பக்தரும் கமிடியாருக்கு அனுப்புவார்கள் என்று நம்புகிறோம்.

இந்த நிர்வாஹ ஸங்கத்துக்கு ப்ரொதட்டூர் வக்கீல் கூரம் ஸுந்தராசாரியரும், சித்தூர் ராஜகோபாலாசார்யரும் காரியதர்சிகளாயிருக்கிறார்கள். பணம் அனுப்ப விரும்புவோர் ஷை யாரில் ஒருவர்க்கு ரூ. 1 - க்குக் குறைவில்லாமல் மணியாடர் அனுப்ப வேணும்.

வி. ராஜகோபாலன்,

18—5—14. கார்யதர்சி, சித்தூர்.

ஸ்ரீ மடத்து ஸம்பத்தங்களான சில ரிகார்டுகள்.

(1) ஸ்ரீ. அழகிய சிங்கருடைய உயில்.

1913௵ ஜனவரி௴ 19௳ பரிதாபி௵ தை௴ 7௳ தஞ்சாவூர் ஜில்லா மன்னார்குடி தாலூகா கஸ்பா மன்னார்குடியிலிருக்கும் ஸ்ரீ அஹோபில மடம் ஸ்ரீ லக்ஷ்மி நரஸிம்ம ஸ்வாமி ஸந்நிதியில் 39-வது பட்டத்தில் மூர்த்தாபிஷிக்தராயிருக்கிற ஸ்ரீ வண்ஶடகோப ஸ்ரீ பராங்குஶ யதீந்த்ர மகா தேஶிகராகிய நாம் நல்ல ஞாபகத்துடனும் நல்ல எண்ணத்துடனும் எழுதி வைத்த உயில். நமக்கு உடம்பு இப்பொழுது அஶக்தமாயிருக்கிற படியாலும் நமக்குப் பிற்காலம் இந்த அஹோபில மடம் ஆஸ்தானத்துக்கு மடாதிபதியாயிருந்து ஸகல கார்யங்களை நடத்திவர வேண்டியதற்காக ஒருவரை நியமிக்க வேண்டியது அவஶ்யமாயிருக்கிற படியாலும் நாம் இந்த உயில் மூலமாய் இந்த அஹோபிலமடம் ஆஸ்தானத்தை நிர்வஹிக்கக் கூடியவராயும் இந்த மடத்து ஶிஷ்யராயுமிருக்கிறவரும் இந்த மடத்தின் ஸம்ப்ரதாயத்தில் நல்ல யோக்யராயும் பண்டிதராயு மிருக்கிற திருநெல்வேலி ஜில்லா அம்பாஸமுத்ரம் தாலூகா வடக்கு காரக்குரிச்சியிலிருக்கும் வரதாசார்யர் குமாரர் வித்வான் அய்யமாசார்யர் என்கிற வெங்கட க்ருஷ்ணமாசார்யர் என்பவர் என்னுடைய ஜீவதசைக்குப் பிறகு இந்த அஹோபிலமடத்தினுடைய ஸகல வைதிக லௌகிக கார்யங்களையும் மடத்தின் ஆதீநத்தைச் சேர்ந்த ஸகல தேவஸ்தானங்களையும் மடத்தினுடையவும் ௸ தேவஸ்தானங்களினுடையவும் ஸ்தாவர ஜங்கம முதலிய யாவத்து ஸொத்துக்களையும் மடத்தின் ஆசாரப்படி நம்முடைய ஆஸ்தானத்திலிருந்து பரிபாலித்து வரவேண்டியதற்காக ௸ வித்வான் அய்யமாசார்யர் என்கிற வெங்கட க்ருஷ்ணமாசார்யரை இந்த உயில் மூலமாய் நாம் நியமித்திருக்கிறோம். இந்த மடத்தின் ஆஸ்தானத்திற்கு - ஸ்ரீ ஶ॰கொவஸ்ரீ - மேல்கண்ட அய்யமாசார்யர் என்கிற வெங்கடக்ருஷ்ணமாசார்யருக்குப் பிறகு கும்பகோணம் பெரிய தெரு சக்கரவர்த்தி வெங்கடாசார்யர் குமாரர் சக்ரவர்த்தி ஸ்ரீநிவாஸாசார்யர் தத்காலம் பால்யமாயிருப்பதால் ௸ வெங்கடக்ருஷ்ணமாசார்யருக்குப் பிறகு இந்த ஆஸ்தானத்தை அடையவேண்டியது.

ஸ்ரீ ஶ॰கோவஸ்ரீ:

மன்னார்குடி திருப்பாற்கடல் மடத்துத் தெருவிலிருக்கும் கோட்டேர் ஸ்ரீநிவாச முதலியார் குமாரர் சடகோப முதலியார் அறிவேன்.

மன்னார்குடி திருப்பாற்கடல் தெருவிலிருக்கும் நாராயணஸாமி ஐயர் குமாரர் வக்கீல் கோதண்டராமய்யர் அறிவேன்.

மன்னார்குடி க்ராம முன்சீபு நீலமேகய்யங்கார் அறிவேன்.

ஸ்ரீ அகோபிலமடம் ஏஜண்டு சேஷ க்ருஷ்ணய்யங்கார் குமாரர் சி. குப்புசாமி அய்யங்கார் அறிவேன். கைட்டெழுத்துள்படி.

(2) ஸ்ரீ அழகிய சிங்கருடைய ஸ்ரீமுகங்கள்.

1913௵ ஏப்பிரல்௴ 14௳ தஞ்சாவூர்ஜில்லா மன்னார்குடியில் ஸ்ரீ அஹோபிலமடம் ஸ்ரீ லக்ஷ்மிநரஸிம்ஹ ஸ்வாமி ஸந்நிதியில் 39-வது பட்டத்தில் மூர்த்தாபிஷிக்தராய் ஸ்ரீவண் ஶடகோப ஸ்ரீ பராங்குஶ யதீந்த்ரமஹா தேசிகராகிய நாம் திருநெல்வேலி ஜில்லா அம்பாஸமுத்ரம் தாலூகா வடக்கு காரக்குரிச்சியிலிருந்து தத்காலம் ஷை மன்னார்குடியில் வந்திருக்கும் வரதாசார்யர் குமாரர் அய்யமாசார்யர் என்கிற வெங்கட க்ருஷ்ணமாசார்யருக்கு அநுக்ரஹித்துக் கொடுத்த மங்களாஶாஸந ஸ்ரீமுகம்.

1913௵ ஜனவரி௴ 19௳ நம்மால் எழுதிவைத்திருக்கிற உயில் படிக்கும் 1913௵ ஜனவரி௴ 20௳ நம்மால் உமக்கு எழுதிக் கொடுத்திருக்கிற ஸ்ரீமுகப்படிக்கும் நம்முடைய ஜீவதசைக்குப்பிறகு நீர் ஸந்யாஸம்செய்து கொண்டு இந்த மடத்தின் ஸகல லௌகிக வைதிகம் முதலிய எல்லா நடவடிக்கைகளையும் மடத்தின் ஸம்ப்ரதாயப்படி ஆஸ்தாந நிர்வாஹம் பண்ணிக் கொண்டு வரவேண்டியதாக எழுதிவைத்திருந்தாலும், இப்பொழுது நமக்கு நேரிட்டிருக்கிற தேஹ அஸௌகர்யமானது பெருமாள் ஆராதநம் முதலியன செய்யவும் மடத்தின் இதர லௌகிக வைதிக கார்யங்களைப் பார்க்கவும் அஶக்தமாய் இருப்பதால் நீர் ஸந்யாஸத்தைச் செய்துகொண்டு பெருமாள் ஆராதநம் முதலிய கார்யங்களையும் மடத்து ஸம்ப்ரதாயப்படி லௌகிக வைதிக ஸகல கார்யங்களையும் செய்துகொண்டு வரவேண்டியது. நம்முடைய ஜீவதஶையுள்ளவரையில் நம்முடைய அநுமதியின்பேரில் மேலே கண்டபடி இந்த மடத்தின் கார்யங்கள் யாவற்றையும் செய்துகொண்டு வரவேண்டியது. பெருமாள் ஹம்ஸமுத்ரையும் கொடுத்துவிட்டேன்.

ஸ்ரீ ஶ௦கோவஸ்ரீ.

(Sd.) Witness K. G. SRINIVASA MUDALIAR,
Champakavilas Mannargudi, 17-4-13.

(Sd.) K. GOPALA IYENGAR, Retired Assistant Engineer,
Mannargudi, 17-4-13.

and 28 Others.

(3) இன்டரிம் இஞ்சங்ஷன்.

IN THE COURT OF THE SUBORDINATE JUDGE AT NEGAPATAM

O. S. No. 94 of 1913.

Dewan Bahadur T. T. Rangachariar, B.A., B.L. and others } *Plaintiffs.*

1. Sri Van Satakopa Sri Parankusa Yatindra Maha Desikan, the present jeer and trustee of the Ahobila Mutt, residing at Mannargudi.
2. Karakurichi Venkatakrishnama Chariar *alias* Ayyama Chariar, son of Varada Chariar, now residing at the said Mannargudi ... 1 & 2 *Defendants.*

To

The [above] 1 and 2 Defendants.

Whereas the Plaintiffs pray for the issue of a temporary injunction restraining 1st Defendant from proceeding with the appointment and installation of the 2nd Defendant or of the 3rd Defendant or any other person as his successor in the plaint mentioned and from delivering possession of the Mutt or its properties to either of them, and also restraining 2nd and 3rd Defendants from entering upon the office and taking possession of the Mutt and its properties, you are hereby restrained by the interim injunction from doing any of the acts mentioned above, till the disposal of this petition.

Given under my hand and the seal of the Court this 15th day of April 1913.

(Sd.) V. K. RANGASAMI AIYANGAR,
Ag. Sheristadar.

The original is sealed with the seal of the Court of the Subordinate judge of Negapatam.

Temporary injunction warrant to Defendants 1 & 2.

Batta 4-0-0 Special 2-0-0 /15/4.

Emergent. By order (Sd.) V. K. RANGASAMI AIYANGAR,
Ag. Shr.

(4) இஞ்சங்க்ஷன் நோட்டீஸும் ப்ராஸ்ஸெஸர்வருடைய ரிபோர்ட்டு முதலியதும்.

IN THE COURT OF THE SUB JUDGE AT NEGAPATAM.

O. S. No. 94 of 1913.

Dewan Bahadur T. T. Rangachariar, B.A., B.L., and others } *Plaintiffs.*

1. Sri Van Satakopa Sri Parankusa Yatindra Maha Desikan, the present Jeer and trustee of the Ahobila Mutt, residing at Mannargudi.
2. Karakurichi Venkatakrishnama Chariar *alias* Ayyama Chariar, son of Varada Chariar, now residing at the said Mannargudi ... ... 1 & 2 *Defendants.*

To

The above 1 and 2 Defendants.

Whereas the Plaintiffs have made application to this Court for the issue of a temporary injunction restraining 1st Defendant from proceeding with the appointment and installation of the 2nd Defendant or of the 3rd Defendant or any other person as his successor in the plaint mentioned and from delivering possession of the Mutt or its properties to either of them and also restraining 2nd and 3rd Defendants from entering upon the office and taking possession of the Mutt and its properties in O. S. No. 94 of 13, this is to give you notice that you are to appear before this Court on the 26th day of July 1913 either in person, or by a pleader of this Court, or agent duly authorised and instructed, to show cause, if any, why temporary injunction should not be granted.

Given under my hand and the seal of the Court this 15th day of April 1913.

By Order: (Sd.) V. K. RANGASAMI AIYANGAR, *Ag. Shr.*

The original is sealed with the seal of the Court of the

Subordinate Judge of Negapatam.

Notice to Defendants 1 and 2 Batta 1-8-0.

Special 0-12-0 /15/4/ Emergent.

Proper fees levied. By order.

(Sd.) V. K. RANGASAMI AIYANGAR, *Ag. Shr.*

1913ஹு ஏப்ரல்மீ 20உ மாலை 3-மணிக்கு, இதில் கண்ட முதல். ப்ரதிவாதிக்கு இப்போது அதிக சீக்காயிருப்பதால் எழுந்திருந்து கையெழுத்து போடமுடியாத ஸ்திதியாயிருப்பதால் அவர்களுடன் ஒன்றாய் வசித்து வருபவரும் ஷை முதல் பிரதிவாதியால் நம்மை இந்த அஹோபிலமடம் ஜீயர் ஸ்தானத்துக்கு நம்மை ஜீயராக ஏற்படுத்தி அந்தப்படி பரிபாலித்து வருபவருமாகிய நாம் ஷை முதல் பிரதிவாதிக்கு வந்த நோட்டிஸ் நகலைப் பெற்றுக்கொண்டோம். இரண்டாம் பிரதிவாதியாகிய நம்முடைய பெயர் ஸ்ரீ ரங்கநாத சடகோபயதீந்திர மஹா தேசிகன் என்று இருக்கவேண்டியதாக இருக்க, காரக்குரிச்சி அய்யமாசார்யர் என்கிற வெங்கட கிருஷ்ணமாசாரியர் என்று கண்டு எழுதியிருப்பதால் அந்த நோடீஸைப் பெற்றுக் கொள்ளவில்லை.

(ஒ) ஸ்ரீ ரங்கநாத சடகோப யதீந்திர மகா தேசிகன்.

(ஒ) மன்னார்குடி ஹரித்திராநதி வடக்கு வீதி வாத்தியார் ராஜகோபாலாசாரியர் அறிவேன்.

(ஒ) ஷை யூர் மகிமை சாமிய்யன் தெரு நரசிம்மய்யங்கார் குமாரன் தேசிகய்யங்கார் அறிவேன்.

(ஒ) ஷை யூர் கோபாலசமுத்திரம் தெற்கு வீதி நரசிம்மய்யங்கார் குமாரன் சீனிவாசகோபாலய்யங்கார் அறிவேன்.

(ஒ) கஸ்பா - கர்ணம் நரசிம்மய்யங்கார், ஷை 2-ம் பிரதிவாதியினுடைய நோட்டீஸ் நகலை அவர்கள் வசிக்கும் மடத்து வாசல் வெளிச்சுவற்றில் ஒட்டி வைத்திருக்கிறது.

(ஒ) கோபாலசமுத்திரம் தெற்கு வீதியில் இருக்கும் வித்துவான் சீனிவாசாசாரியர் ஸ்வீகார குமாரன் வித்துவான் ரெகுநாதசாமி அய்யங்கார் அறிவேன்.

(ஒ) கஸ்பா - கர்ணம் நரசிம்மய்யங்கார் ஸாக்ஷி.

1st Defendant being too ill to accept service, 2nd Defendant served for him but refused to accept service for himself. Vide peon's return within. Peon affirms.

(Sd.) A. VENKATAKRISHNAMA CHARI, Dy. Nazir, 21-4-13.

12⅓

நாகப்பட்டணம் சப்கோர்ட்டார் அவர்கள் சமுகத்துக்கு,

1913ஞ் O. S. 94 - நெம்பர்.

ரிடர்ன்: — ஷை கட்டளையில் கண்ட பிரகாரம் நாளது மீ 16வ பகல் 1 - மணி சுமாருக்கு வாதி மனுஷியன் ஸஹிதமாய் கட்டளையில் கண்ட அஹோபிலமடத்துக்குப்போய் அங்கிருந்தவர்களிடம் பிராது இஞ்சங்ஷன் கட்டளை நோட்டீஸ் இவைகளின் விபரங்களை அறிவித்து, 1, 2 பிரதிவாதிகளை விசாரித்ததில் அவர்கள் அறைக்குள்ளே இருப்பதாக அவ்விடத்தில் நின்றுகொண்டிருந்தவர்கள் சொல்லத்தெரிந்து அங்கே போகப் பார்த்ததில் எங்களை அறைக்குள்ளே விடாமல் அங்கே நின்றவர்களில் ஒருவர் அறைக்குள்ளே போய் கதவை உள்தாப்பாள் போட்டுக்கொண்டார். மற்றவர்கள் கையெழுத்து வாங்கிக் கொடுப்பதாக மாலை 6-மணிவரையில் காலஹரணம் செய்ததால் நேரில் சார்வு செய்யக்கூடவில்லை. மறுபடியும் 17வ காலை 6 - மணி சுமாருக்கு ஷை மடத்துக்குள் வாதி மனுஷன் ஸஹிதமாய்ப்போனதில் 1, 2 பிரதிவாதிகள் காணப்படவில்லை. அறைக்குள்ளே இருப்பதாகத் தெரிந்து அதன்பேரில் நாங்கள் வெளியில் வந்தவுடன் வெளிக்கதவைத் தாள்போட்டுக்கொண்டு உள்ளே கூட்டமாக இருந்தார்கள். அப்படிக் கூட்டமாக இருந்த ஸமயத்தில் வெளியில் இருந்தபடி பிராதின் விபரம் இஞ்சங்ஷன் நோட்டீஸ் இவைகளின் சங்கதிகளைத் தெரிவித்தேன். திறக்கமுடியாதென்றார்கள். சுமார் 2½ - மணிக்கு வெளிக்கதவைத் திறந்தார்கள். உள்ளே இருந்தவர்களை 1, 2 பிரதிவாதிகளை விசாரித்ததில் சுவாமி தரிசனம் செய்துவிட்டு உடனே போய்விட்டதாகச் சொன்னார்கள். மாலை 6 - மணிவரைக்கும் காத்திருந்து பார்த்தும் நேரில் சார்வு செய்யக்கூடவில்லை. மறுபடியும் நாளது மீ 18வ காலை 7 - மணிமுதல் 9 - மணிவரையிலும் மடத்து வாசலில் காத்திருந்தும் கதவைத்தட்டியும் திறக்கவில்லை. ஆனதால் நேரில் சார்வு செய்யக் கூடவில்லை. மறுபடியும் நாளது மீ 19வ பகல் 3 - மணி சுமாருக்கு 2-ம் பிரதிவாதியை கண்டு பிராது இஞ்சங்ஷன் நோட்டிஸ் இவைகளின் விபரங்களை அறிவித்தேன். தான் சம்பந்தப்பட்ட கட்டளைகளில் தன் பேர் சரியாய் இல்லாததனால் பெற்றுக்கொள்ள முடியாதென்றும் முதல் பிரதிவாதிக்கு எழுந்திருந்து கையெழுத்து போடக்கூடாத நிலைமையில் சிக்காயிருப்பதாயும் அவருக்காகத் தான் பாத்தியஸ்தரென்றும் அவர்களுக்காக ஏற்பட்ட சம்மன் நோட்டிஸ் இஞ்சங்ஷன் வகையராக்களைத் தான் பெற்றுக்கொள்வதாயும் சொன்னதன்பேரில் மன்னார்குடி டி. மு. கோர்ட்டு டிபுடி நாஜர் அவர்

களுக்கு எழுத்து மூலமாயும் வாய் மொழியாயும் அறிவித்தேன். அதன் பேரில், அவர்கள் 2-ம் பிரதிவாதி சொல்லுகிறபடி அவாளிடம் கட்டளை களின்பேரில் ஷரா எழுதி கையெழுத்து வாங்கும்படி சொன்ன உத்தரவின் பேரில் நாளதுமீ 20உ பகல் 3-மணிக்கு முதல் பிரதிவாதியின் நோட் டிஸ் நகலை 2-ம் பிரதிவாதியினிடம் கொடுத்து அவர்களிடம் கையெழுத்து வாங்கியும் ருஜுவாக சாக்ஷிகள் வாங்கி இருக்கிறேன். 2-ம் பிரதிவாதி பேர் சரியாயில்லாததனால் பெற்றுக்கொள்ள இஷ்டமில்லை என்று சொல்லிவிட்ட தால் அவர்கள் நோட்டிஸ் நகலை அவர்கள் வசித்து வரும் மடத்து வாசல் சுவற்றில் ஒட்டி வைத்திருக்கிறது. மேல்கண்ட சங்கதிகள் உண்மை என்று உறுதியாய்ச் சொல்லுகிறேன்.

(ஒ) வாசுதேவ நாயகர், 21-4-13.

(Sd.) A. VENKATAKRISHNAMA CHARI,

Dy. Nazir, 21-4-13.

(5) ஸ்ரீ காரக்குரிச்சி ஸ்வாமியின் பிரமாண பத்திரிகை.

நாகபட்டணம் சப் கோர்ட்டு

1913ஷ ஒரிஜினல் அசல் நே. 94.

திவான் பஹதூர் T. T. ரங்காசாரியர் வகைரா ஏழு பேர்கள்.	} வாதிகள்.
ஸ்ரீவண் சடகோப பராங்குச யதீந்திர மஹாதேசிகன் ஸ்வாமி வகையரா.	} பிரதி வாதிகள்.

ஷை நம்பரில் 2-வது பிரதிவாதி பக்கம் கௌண்டர் அவிடவிட்டு:— தஞ்சாவூர் ஜில்லா மன்னார்குடி தாலூகா கஸ்பா ஸ்ரீ அஹோபிலமடத் தில் எழுந்தருளியிருக்கும் இந்து பிராமணாள் விஷ்ணு மதம், ஜீயர் வயது 62, ஸ்ரீவண் சடகோப ஸ்ரீரங்கநாத சடகோப யதீந்திர மஹாதேசிகனாகிய நான் அடியில் கண்டவைகளை பிரமாணமாய்ச் சொல்லுகிறேன்.

(1) இந்த நம்பர் வாதிகள் பிராதிலும் அவர்கள் பக்கம் அவிடவெட்டு களிலும் பிரஸ்தாபிக்கிறபடி இந்த ஸ்ரீ அஹோபிலமடம் சிஷ்ய ஆதீன மில்லை.

(2) ஷை ஸ்ரீ அஹோபில மடம் ஸ்ரீ லக்ஷ்மி நரஸிம்மன் அநுக்கிரஹத் தால் ஏற்படுத்தப்பட்டு அதன் ஆஸ்தாநாதிபதியாக ஆதிவண் சடகோப ஸ்வா

மியையும் ஏற்படுத்தி நடந்துவந்த ஐதிஹ்யத்தைக் கொண்டே ஒவ்வொரு மடாதிபதிகளும் தமக்குப் பின் வர வேண்டிய ஸ்வாமியை ஷெ அநுக்கிரஹத்தால் தம் திருவுள்ளத்தில் உதிக்கிற ஸ்வாமியை இந்த ஆஸ்தாநத்தில் ஏற்படுத்தி வந்தபடி முதலாவது பிரதிவாதி அழகிய சிங்கரால் 20-1-1913-ல் பிரேஷ மந்திரோபதேசம் எனக்கு நடந்து காஷாயமும் கொடுத்ததுடன் மங்களாஶாஸன ஸ்ரீ முகமும் கொடுக்கப்பட்டது. பின்பு ஏப்ரல் மாசத்தில் ஸ்ரீ அழகிய சிங்கருக்குத் திருமேனி ரொம்ப அசக்தியா யிருந்ததை உத்தேசித்து 14-4-13-ல் ஒரு மங்களாஶாஸன ஸ்ரீ முகம் ஸாதித்து உடனே துரீயாஶ்ரமத்தை வஹிக்கும்படிக்கும் மடத்தின் வைதிக லௌகிக காரியாதிகளைப் பார்க்கும் படிக்கும் ஆஜ்ஞாபிக்கப்பட்டது. அந்த ஆஜ்ஞைப்படி ஸ்ரீ அழகிய சிங்கரே எழுந்தருளியிருந்து தேவாதி ஶ்ராத்தம், ஸந்யாஸம் முதலான வைதிக கிரமங்கள் மடத்தின் ஆசாரணைப்படிக்கும் ஆகமப்படிக்கும் நடத்திவைத்து நான் யதியாகி ஸ்ரீ அழகிய சிங்கரின் ஆஜ்ஞைப் பிரகாரம் ஹம்ஸ முத்ரையுடன் பரந்யாஶம் ஸமாஶ்ரயணம் முதலான வைதிக லௌகிக காரியாதிகளை நடத்தி வருகிறேன். இவைகளை எல்லாம் மடத்தின் ஸகல ஶிஷ்யர்களும் ஒத்துக்கொண்டு வெகு குதூஹலத்துடன் ஸந்நிதிக்கு விஜ்ஞாபந பத்ரிகைகள் அநுப்பி வருகிறார்கள்.

(3) வாதிகள் பிராது சமாசாரம் இந்த பிரதிவாதிக்கு தெரியவருகிறதற்கு முன்னமேயே நான் துரீயாஶ்ரமம் வகித்து ஆஸ்தாநாதிபத்யம் அடைந்திருப்பதனுல் வாதிகள் கேட்டிருக்கிற இஞ்சங்க்ஷனைத் தள்ளுபடி செய்ய வேண்டியது. அவசியமாயிருக்கிறது.

(ஒ) ஸ்ரீ ரங்கநாத சடகோப யதீந்திர மஹாதேசிகன்.

இதில் கண்ட ஜீயர் என்முன்பாக பிரமாணத்தின் பேரில் மன்னார்குடி ஸ்ரீ அஹோபிலமடம் ஸந்நிதியில் கையொப்ப மிட்டார்.

1913ௗ அக்டோபர்மீ 6உ மன்னார்குடி தாலூகா

மறவக்காடு வட்டம்.

(Sd.) S. SREENIVASA AIYANGAR,

Village Magistrate.

Sealed Subordinate Court, Negapatam.

11th October 1913.

(Sd.) S. A. K. *Ag. Sher.*